ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι΄- ΑΡ. 10-180
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)
ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711
ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ
20 ΙΟΥΝΙΟΥ
Γ΄ ΤΟΜΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
3
ΜΑΪΟΥ 1935

Ἀν. ἡλίου 5.29΄—Δύσις 7.15΄
Ζωοδόχου Πηγῆς, Τιμοθέου
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία μεγ. 29.8, ἐλαχ. 14.6
Ὑγρασία ὀλίγη. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς καὶ μέτριοι. Θάλασσα γαληνιαία
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 753.3

ΤΟ ΓΑΛΛΟΣΟΒΙΕΤΙΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

Κατόπιν ἀρκετὰ μακρῶν διαπραγματεύσεων, αἱ ὁποῖαι πρὸς στιγμὴν ἐπιστεύθη, εἰς τινας κύκλους, ὅτι ἦτο δυνατὸν καὶ νὰ καταλήξουν εἰς ἀποτυχίαν, τὸ γαλλοσοβιετικὸν σύμφωνον ἀμοιβαίας βοηθείας ἐπραγματοποιήθη.

Τὰ αὐτὰ πραγματικὰ δεδομένα ἐπιφέρουν τὰ ἴδια ἀποτελέσματα. Ὅταν, κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος διεδέχετο τὸν ἐπὶ ἑξάμηνον μόνον βασιλεύσαντα εἰρηνόφιλον πατέρα του Φρειδερῖκον καί, ἀπομακρύνων τὸν σιδηροῦν καγκελλάριον Βίσμαρκ, ἀνελάμβανεν αὐτὸς κατ' οὐσίαν τὸν χειρισμὸν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ προσηνατόλιζε τὴν αὐτοκρατορικὴν Γερμανίαν πρὸς τὴν ἀποκληθεῖσαν Weltpolitik — τὴν πολιτικὴν τῆς ἐπιδιώξεως μιᾶς στρατοκρατικῆς κοσμοκρατορίας — ἡ Γαλλία, ἀμεσώτατα ἐκ τούτου κινδυνεύουσα, ἐτράπη καὶ αὐτὴ πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς προσεγγίσεως μὲ τὴν τσαρικὴν τότε Ρωσσίαν. Ἔζη ἀκόμη ὁ Τσάρος Ἀλέξανδρος ὁ Γ΄, πατὴρ τοῦ τελευταίου Τσάρου τῆς Ρωσσίας καὶ ἡ ἰδέα ὅτι ἡ δημοκρατικὴ Γαλλία — ὅπου οἱ σοσιαλισταὶ καὶ οἱ ριζοσπάσται ἀπεδύοντο εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τολμηρῶν, διὰ τὴν ἐποχήν, κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ ὅπου, εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ φιλελευθέρου δημοκρατικοῦ λαοῦ ἡ Ρωσσία ἦτο ὁ δήμιος τῆς Πολωνίας — θὰ συνεμάχει μὲ τὴν ἀπολυταρχικὴν αὐτὴν Δύναμιν, ἦτο πολὺ ἀσυμπαθὴς καὶ ἀντιδημοτική. Τὸ πρακτικόν, ὅμως, πνεῦμα εἶνε τὸ κατ' ἐξοχὴν διακριτικὸν τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ. Αἱ «ἰδεολογικαὶ» ἀντιρρήσεις καὶ ἐπιφυλάξεις παρεμερίσθησαν, ἡ παροιμιώδης γαλλικὴ ἀποταμίευσις ἐνίσχυσε δαψιλῶς τὰ τσαρικὰ χρηματοκιβώτια καὶ ἡ συμμαχία ἐπραγματοποιήθη. Ἡ κοσμοκρατορικὴ μιλιταριστικὴ πολιτικὴ τῆς αὐτοκρατορικῆς Γερμανίας προεκάλεσε τὸ ἰσχυρὸν ἐκεῖνο ἀντίρροπον, ὅπως προεκάλεσεν, ὀλίγον βραδύτερον, τὴν ἀγγλο — γαλλικὴν «ἐγκάρδιον συνεννόησιν», διὰ τὴν ὁποίαν τόσον εἰργάσθη ὁ πατὴρ τοῦ σημερινοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, ὁ διπλωματικώτατος βασιλεὺς Ἐδουάρδος. Καὶ ποίαν πρακτικὴν ἀξίαν εἶχον αἱ ἀμυντικαὶ αὐταὶ προπαρασκευαί, κατεδείχθη κατὰ τὸ 1914, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς μεγάλης συρράξεως.

Ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται σήμερον μὲ τινας λεπτομερειακὰς τροποποιήσεις. Ἡ σημερινὴ Γερμανία — τὸ τρίτον χιτλερικὸν Ράϊχ — ἔκρινεν ὅτι δὲν συντρέχει πλέον λόγος ὅπως παραμένῃ δεσμευμένη ἀπὸ τοὺς στρατιωτικοὺς ὅρους τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν. Πρὸ τούτου, ἀρκετὰ δὲ ἐνδεικτικῶς διὰ τὰς προθέσεις της, ἡ Γερμανία ἀπεχώρησε τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Καὶ ἀπὸ καιροῦ εἶνε γνωστὸν ὅτι καὶ ἐναερίους δυνάμεις προπαρασκευάζει καὶ κατὰ θάλασσαν ἐξοπλίζεται καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ χημικοῦ πολέμου ἔχει στρέψει τὴν προσοχήν της μὲ τὴν ἐπιμονὴν καὶ τὴν μεθοδικότητα ποὺ εἶνε γνωσταὶ τευτονικαὶ ἰδιότητες. Εὐθὺς ὡς ἤρχισαν νὰ διαγράφωνται αἱ νέαι αὐταὶ γερμανικαὶ τάσεις, εὐθύς, δηλαδή, μετὰ τὴν οὐσιαστικὴν ἐπικράτησιν τοῦ Χίτλερ, ἡ Γαλλία ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ μέτρα ἀμύνης. Καί, ὡς ἦτο ἑπόμενον, ἔστρεψε τὴν προσοχήν της πρὸς τὴν νέαν ἰσχυροτάτην Δύναμιν, ἡ ὁποία ἐκτείνεται ἀπὸ τῶν κρασπέδων τῆς Βαλτικῆς σχεδὸν μέχρι τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ — πρὸς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν. Ὑπῆρξαν καὶ διὰ τὴν Γαλλοσοβιετικὴν αὐτὴν συνεργασίαν ἔντονοι ἰδεολογικαὶ ἀντιρρήσεις καὶ ἐπιφυλάξεις. Ἐὰν ἄλλοτε ἡ ὑπερδημοκρατικὴ Γαλλία ἐδυσκολεύετο νὰ συνδεθῇ εἰς συμμαχίαν μὲ τὴν ἀπολυταρχικὴν Ρωσσίαν, οὕτω καὶ σήμερον ἡ κατ' ἐξοχὴν συντηρητικὴ Γαλλία ἐδυσκολεύετο νὰ συνδεθῇ μὲ δεσμοὺς στενωτάτης συμπράξεως πρὸς τὴν κατ' ἐξοχὴν ἀριστερὰν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν. Ἀλλ' ὁ αὐτὸς «κοινὸς νοῦς», ἡ αὐτὴ πρακτικὴ εὐθυκρισία παρεμέρισε καὶ τώρα τὰς ἐπιφυλάξεις αὐτάς. Καὶ ἡ Γαλλία, ἀφοῦ ὑπῆρξεν ἡ ἀνάδοχος τῆς εἰσόδου τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, συνδέεται ἤδη μετ' αὐτῆς διὰ συμφώνου ἰσοδυναμοῦντος κατ' οὐσίαν πρὸς μίαν πραγματικὴν ἀμυντικὴν συμμαχίαν.

Εἰς τὴν τόσον δραματικὴν ἐπ' ἐσχάτων ἀνέλιξιν τῶν εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων, τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀποτελεῖ σταθμὸν βαρυσήμαντον, διότι εἶνε προωρισμένον νὰ ἔχῃ πλείστας θετικὰς συνεπείας. Εἶνε, ἐν πρώτοις, μία ἐμφαντικὴ προειδοποίησις «πρὸς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους». Τονίζεται ἑκατέρωθεν ὅτι τὸ γαλλοσοβιετικὸν σύμφωνον οὐδεμίαν κατ' οὐδενὸς ὑποκρύπτει αἰχμὴν καὶ ὅτι μένει ἀνοικτὸν διὰ νὰ συμμετάσχουν αὐτοῦ πάντες οἱ βουλόμενοι. Εἰς τὸ Βερολῖνον, ὅμως, ὅπως καὶ παντοῦ, οὐδεὶς ἠμπορεῖ ν' αὐταπατᾶται διὰ τὴν ἀληθινὴν σημασίαν του. Εἰς τὴν στατικὴν τῆς μεταπολεμικῆς Εὐρώπης προσετέθη νέον στοιχεῖον σημαντικώτατον, τὸ ὁποῖον ἀναμφιβόλως θὰ ἐπηρεάσῃ τὰς ἐφεξῆς γενικὰς ἐξελίξεις.

Εἶνε προφανὲς ὅτι θὰ ἐπακολουθήσῃ προσπάθεια πραγματοποιήσεως τοῦ ἀπὸ καιροῦ ἐπιδιωκομένου Ἀνατολικοῦ Συμφώνου — γενικοῦ ἢ ἁπλῶς περιφερειακοῦ. Καὶ τοῦτο θ' ἀποτελέσῃ προδήλως ἓν τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα θ' ἀπασχολήσουν μετά τινας ἡμέρας τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ συνερχόμενον Συμβούλιον τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, ἀποτελεῖται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν τεσσάρων ἑταίρων τοῦ Βαλκανικοῦ Συνασπισμοῦ.

Τέχνη καὶ πολιτικὴ

Ὁ Φλωρεντινὸς Μουσικὸς Μάϊος

Ἤρχισαν αἱ ἑορταὶ

ΡΩΜΗ, Ἀπρίλιος.— Τὸ φασιστικὸν καθεστώς, ἐν τῇ προσπαθείᾳ του νὰ ἀξιοποιήσῃ τὰς ἀμετρήτους πηγὰς τῆς Ἰταλίας, ἐφρόντισε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη νὰ ἀποδώσῃ εἰς ἑκάστην πόλιν τῆς χώρας τὴν ἔννοιαν τῆς ἀποστολῆς της εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐθνικῆς ὁλότητος. Ἡ Ρώμη ἐκπροσωπεῖ τὴν πολιτικὴν δύναμιν, τὸ Μιλᾶνον καὶ τὸ Τουρῖνον εἶνε αἱ πόλεις τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, ἡ δὲ Βενετία εἶνε ἡ πρωτεύουσα τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

Ἡ Φλωρεντία καλεῖται ἤδη νὰ γίνῃ κέντρον μορφωτικὸν καὶ πνευματικὸν τῆς νέας Ἰταλίας. Αὐτὸ θέλει ὁ Ντοῦτσε. Ἡ ἔναρξις τῆς προσπαθείας αὐτῆς ἔγινε πρὸ διετίας μὲ τὴν καθιέρωσιν τοῦ «Φλωρεντινοῦ Μουσικοῦ Μαΐου», μὲ σκοπὸν νὰ δώσῃ εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν τὸν ρόλον εἰς τὸν ὁποῖον τὴν εἶχε προετοιμάσει τὸ ἔνδοξον παρελθόν της.

Τοιουτοτρόπως, αἱ ἑορταὶ τοῦ «Φλωρεντινοῦ Μουσικοῦ Μαΐου» θὰ γίνουν καὶ ἐφέτος. Ἐπὶ ἓξ ἑβδομάδας θὰ συγκεντρώνωνται εἰς τὴν Φλωρεντίαν καλλιτέχναι διακεκριμένοι, διευθυνταὶ ὀρχηστρῶν, σκηνοθέται, διὰ τὴν ὀργάνωσιν μιᾶς σειρᾶς ἀρίστων μουσικῶν ἐκδηλώσεων, μετὰ ταῦτα δὲ οἱ πλέον ἐνδεδειγμένοι κριτικοὶ συνερχόμενοι ἐν συνεδρίῳ θὰ συζητήσουν τὰ προβλήματα τῆς μουσικῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸ ραδιόφωνον, τὸν κινηματογράφον καὶ τὸ λυρικὸν θέατρον.

Ἡ ὅλη κίνησις θὰ καταλήξῃ προσεχῶς εἰς τὴν δημιουργίαν Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου ἀνωτέρας μουσικῆς, τὸ ὁποῖον θὰ συγκεντρώσῃ εἰς τὴν Φλωρεντίαν τὰς καλυτέρας δυνάμεις τῆς σημερινῆς εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς.

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ «Μουσικοῦ Μαΐου» ἔγιναν ἐφέτος εἰς τὴν «Αἴθουσαν τῶν Διακοσίων» τοῦ Παλάτζο Βέτσιο. Εἰς τὰ ἐγκαίνια ταῦτα παρέστη καὶ ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ἡ δὲ παρουσία του ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς ἐπισήμους ρήτορας νὰ ἐξάρουν τὰ ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ προκύψουν ἐκ τῆς στενωτέρας φιλίας τῶν δύο ἐθνῶν. Αἱ «λατινικαὶ ἀδελφαί», ὅπως λέγουν ἐδῶ, εὑρίσκονται εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν διαχύσεων, δεδομένου ὅτι ἡ συμφιλίωσις των ἐπραγματοποιήθη ἐσχάτως. Καὶ καθημερινῶς ἀνακαλύπτουν νέας αἰτίας διὰ τὰς ὁποίας ἡ φιλία αὐτὴ καθίσταται ἀναγκαία καὶ ἐπιβεβλημένη: «Ἡνώθημεν ἐν τῇ ἀμύνῃ τοῦ πνεύματος, τοῦ δικαίου καὶ τῆς εἰρήνης!» Αὐτὸ ὑπῆρξε τὸ πνεῦμα ὅλων τῶν λόγων.

Ἐπανειλημμένως ἔχει διαπιστωθῆ ὁ στενὸς σύνδεσμος τῆς τέχνης καὶ τῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας. Νέαν ἀπόδειξιν τούτου ἀποτελοῦν αἱ τελεταὶ τῆς Φλωρεντίας. Καὶ τὸ πρόγραμμά των, θαυμάσιον καὶ ἐντόνως διεθνοῦς χαρακτῆρος, δίδει εἰς τὸν προσεκτικὸν παρατηρητὴν τὴν εἰκόνα τῆς ἀνασυντάξεως τῶν δυνάμεων, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη τελευταίως εἰς τὴν Εὐρώπην.

Εἶνε εὐνόητον ὅτι ἡ Γαλλία ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὰς ἑορτὰς ἐπαρκέστατα. Ὁλόκληρος ἡ Ὄπερα τῶν Παρισίων θὰ μεταβῇ εἰς τὴν Φλωρεντίαν μὲ τοὺς ἀοιδούς της, τοὺς χορευτάς της, τοὺς μηχανικούς της, διὰ νὰ δώσῃ, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Φιλίππου Γκωμπέρ, πολλὰς παραστάσεις.

Τὴν μετέπειτα τιμητικὴν θέσιν κατέχει ἡ Αὐστρία. Μία ὁλόκληρος ἑβδομὰς εἶνε ἀφιερωμένη εἰς τὸν Μόζαρτ. Θὰ δοθῇ τὸ ἔργον «Ἀπαγωγὴ εἰς τὸ Σαράγι», τὸ «Ρέκβιεμ» μὲ Αὐστριακοὺς ἀοιδοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Μπροῦνο Βάλτερ, κατόπιν ἡ Ἐνάτη Συμφωνία τοῦ Μπετόβεν ἀπὸ τὴν φιλαρμονικὴν ὀρχήστραν.

Ἐν τούτοις, ἡ ἰταλικὴ τέχνη δὲν θὰ χάσῃ τὰ δικαιώματά της. Θὰ δοθῇ ὁ «Μωϋσῆς» βιβλικὴ ὄπερα τοῦ Ροσσίνι, ὁ «Χορὸς Μετημφιεσμένων» τοῦ Βέρντι, ἡ «Νόρμα» τοῦ Μπελλίνι, ἔργα τῆς λαμπρᾶς περιόδου τοῦ ἰταλικοῦ μελοδράματος κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα.

Τὸ «Ὀρσεόλο» τελευταία ὄπερα τοῦ Ἰλντεμπράντο Πιτζέττι καὶ τὸ «Σαβοναρόλε» δρᾶμα τοῦ Ρίνο Ἀλέσσι, τὸ ὁποῖον θὰ δοθῇ εἰς τὴν Πιάτσα Σινιόρια, μέρος ὅπου ἀκριβῶς ἐκάη ὁ μέγας δομινικανός, θὰ εἶνε τὰ νεώτερα ἔργα τὰ ὁποῖα ἀναμένονται μὲ ἀγωνίαν.

Ἂν προσθέσωμεν τὸν κύκλον τῶν «ἓξ βραδεμβουργικῶν κονσέρτων» τοῦ Μπάχ, τὰ ὁποῖα θὰ δοθοῦν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀδόλφου Μπούς, μίαν σειρὰν διαλέξεων τὰς ὁποίας θὰ δώσουν οἱ Πιραντέλλο, Ἀνρὺ Μπορντώ, Γκὺ ντὲ Πουρταλὲς καὶ Τσέστερτον καὶ τέλος τὰ πέντε «κονβένι» τὰ ὁποῖα θὰ προκαλέσουν γονιμωτάτας συζητήσεις, θὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι τὸ πρόγραμμα τῶν τελετῶν εἶνε πλουσιώτατον καὶ πρωτοφανές.

Αἱ ἑορταὶ τοῦ «Φλωρεντινοῦ Μουσικοῦ Μαΐου», πλὴν τῆς σημασίας τὴν ὁποίαν ἔχουν καθ' ἑαυτάς, ὅτι δηλαδὴ προάγουν τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν μόρφωσιν, ἔχουν καὶ ἀπὸ στενῶς ἐθνικῆς ἀπόψεως μεγάλην ἐπίσης σημασίαν, διότι ἀποτελοῦν σημαντικὸν μέσον ἐνισχύσεως τοῦ τόσον προσοδοφόρου τουρισμοῦ. Ἀξιομίμητον παράδειγμα, λοιπόν, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Ἡ ζωὴ τῶν γειτόνων μας

Ἡ Γιουγκοσλαυΐα εἰς τὰς παραμονὰς ἐκλογῶν

Τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως Γιέφτιτς

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, Μάϊος. — Τὴν 5ην Μαΐου ὁ γιουγκοσλαυϊκὸς λαὸς καλεῖται νὰ ἐκλέξῃ τοὺς ἀντιπροσώπους του εἰς τὴν Σκουψίναν. Ὅπως εἶνε γνωστόν, μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς δικτατορίας τοῦ μακαρίτου βασιλέως Ἀλεξάνδρου τὸ 1929, ἐκλογαὶ ἔγιναν διὰ πρώτην φορὰν τὴν 8ην Νοεμβρίου 1931, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖον κατηρτίσθη τὸ ἔτος τοῦτο καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἀπηγορεύθη ἡ δημιουργία κομμάτων κατὰ περιφερείας, κατὰ θρήσκευμα ἢ κατὰ ἐθνότητα. Ἡ Βουλὴ αὐτὴ διελύθη τὴν 5ην Φεβρουαρίου τρέχοντος ἔτους κατόπιν διατάγματος τῆς Ἀντιβασιλείας, διὰ τοῦ ὁποίου συγχρόνως ἐκαλεῖτο ὁ λαὸς νὰ ἐκλέξῃ νέαν Σκουψίνα. Αἱ ἐκλογαὶ τῆς 5ης Μαΐου ἔχουν τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν ὅτι, ἀντιθέτως πρὸς τὰς προηγηθείσας, διεξάγονται ὑπὸ καθεστὼς περισσότερον ἐλεύθερον καὶ ἠμπορεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ ἐξ αὐτῶν μέλλουσα νὰ προέλθῃ Βουλὴ θὰ ἐκπροσωπῇ τὴν θέλησιν τοῦ γιουγκοσλαυϊκοῦ λαοῦ.

Ὁ κ. Γιέφτιτς, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γιουγκοσλαυΐας.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλεγησομένων βουλευτῶν ἀνέρχεται τὴν φορὰν αὐτὴν εἰς 368, ἀντὶ τῶν 308 τῆς προηγουμένης Σκουψίνας, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων ηὐξήθη κατὰ 374.929. Ὅλη ἡ χώρα ἔχει διαιρεθῆ εἰς 35 ἐκλογικὰς περιφερείας.

Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς χώρας διὰ τὰς ἐκλογὰς ἐκδηλοῦται ζωηρότατον, ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποψηφίων, οἱ ὁποῖοι, μόνον εἰς τὸν κατάλογον τοῦ σημερινοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Γιέφτιτς ἀνέρχονται εἰς 778. Μέχρι τῆς στιγμῆς οἱ περισσότερον ἄρτιοι καὶ ὁμοιογενεῖς συνδυασμοὶ εἶνε οἱ κυβερνητικοί, αἱ δὲ ἐλπίδες ἐπιτυχίας των αὐξάνουν καθημερινῶς, κυρίως λόγῳ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ ἄλλα κόμματα κατέρχονται εἰς τὰς ἐκλογὰς ἄνευ προγράμματος σαφῶς καθωρισμένου καὶ ἄνευ ἑνότητος σκοπῶν ὡς πρὸς τὰ θεμελιώδη ζητήματα τῆς ἐθνικῆς ζωῆς. Τὴν ἰσχυροτέραν ἀντιπολιτευτικὴν ὁμάδα ἀποτελεῖ ὁ συνασπισμὸς τῶν παλαιῶν κομμάτων τοῦ κ. Μάτσεκ (Κροατῶν ἀγροτῶν), τοῦ κ. Δαυΐδοβιτς (δημοκρατικοῦ κόμματος) καὶ τοῦ κ. Γιοβάνοβιτς (ἀγροτικοῦ κόμματος). Εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι τὸ παλαιὸν κόμμα τοῦ Ράδιτς θέλει ὁμοσπονδιακὸν πρόγραμμα καὶ ὅτι τὰ κόμματα τῶν κ.κ. Δαυΐδοβιτς καὶ Γιοβάνοβιτς, μολονότι συμφωνοῦν μὲ τὸν κ. Μάτσεκ ἐπὶ τοῦ προγράμματος τῆς ἀρνητικῆς ἀντιπολιτεύσεως, δὲν κατώρθωσαν ἀκόμη νὰ συμφωνήσουν ἐπὶ τοῦ συνταγματικοῦ ζητήματος, δηλαδὴ ἐπὶ τοῦ ζωτικοῦ ζητήματος τῆς χώρας, τοῦ συμβολιζομένου μὲ τὴν ἑνιαίαν πολιτικὴν συγκρότησιν τοῦ κράτους καὶ τοῦ ἔθνους.

Τὰ ἄλλα κόμματα, ὅπως τοῦ κ. Χοτζέρα (λαϊκὸν γιουγκοσλαυϊκὸν κόμμα), τοῦ κ. Λζότιτς (ἐθνικιστικὸν κόμμα) καὶ τὸ σοσιαλιστικὸν τοῦ κ. Τοπάλοβιτς, ἀναγνωρίζουν μὲν τὸ ἑνωτικὸν σύνταγμα τοῦ 1931 καὶ καταπολεμοῦν τὰς ἀποκεντρωτικὰς ἰδέας, κατέρχονται ὅμως εἰς τὰς ἐκλογὰς μὲ ἰδιαίτερα προγράμματα, διότι θέλουν νὰ μετρήσουν τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν ἕκαστον διαθέτει ἐν τῇ χώρᾳ.

Τὸ κυβερνητικὸν κόμμα τοῦ κ. Γιέφτιτς συγκεντρώνει τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν τοῦ ἐθνικοῦ γιουγκοσλαυϊκοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν πλειοψηφίαν εἰς τὴν Σκουψίνα τοῦ 1931 καὶ μέγα μέρος τῶν ὀπαδῶν τῶν παλαιῶν κομμάτων, ριζοσπαστικοῦ, δημοκρατικοῦ καὶ ἀγροτικοῦ. Οἱ συνδυασμοὶ τοῦ κ. Γιέφτιτς ἐμφανίζονται μᾶλλον ὡς ἐθνικὸν ρεῦμα παρὰ ὡς πολιτικὸν κόμμα μὲ ἰδιαιτέρας πολιτικὰς τάσεις καὶ διεπόμενον ἀπὸ τὰ συμφέροντα ὡρισμένης κοινωνικῆς τάξεως. Εἰς τοὺς συνδυασμοὺς τοῦ κ. Γιέφτιτς εὗρον θέσιν ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ἐκ τοῦ γεγονότος δὲ τούτου ἀπέκτησαν ἀναμφισβήτητον ὑπεροχὴν καὶ γόητρον ἔναντι τῶν ἄλλων κομμάτων.

Ἡ σημασία τῶν ἐκλογῶν τῆς 5ης Μαΐου εἶνε μεγάλη. Ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Γιέφτιτς ἐμφανίζεται πρὸ τῶν ἐκλογέων ὡς θεματοφύλαξ τοῦ ἔργου τῆς ἐθνικῆς ἀνορθώσεως, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος Α΄ ὁ ἐπικληθεὶς Ἑνοποιός, ὅστις μὲ τὸ προηγμένον αἴσθημα εὐθύνης τὸ ὁποῖον διέθετε καὶ μὲ τὴν πνευματικήν του διαύγειαν, ἀνεχαίτισεν ἐγκαίρως τὰ ἀνατρεπτικὰ στοιχεῖα, ἔσωσε τὴν χώραν ἀπὸ τὰ δεινὰ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ ἔθεσε τὰ θεμέλια ἑνὸς νέου ἑνωτικοῦ κράτους.

Εἰς τὸ ἔργον τῆς σταθεροποιήσεως τῆς γιουγκοσλαυϊκῆς ἑνότητος ὁ κ. Γιέφτιτς ἔπαιξε σπουδαῖον ρόλον ὡς στενὸς συνεργάτης τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου. Ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπέδειξεν ὅτι διαθέτει σπάνια προσόντα. Ἡ στάσις του κατὰ τὴν τραγῳδίαν τῆς Μασσαλίας ὑπῆρξε θαυμασία καὶ ἡ ψυχραιμία τὴν ὁποίαν ἐπέδειξεν εἰς τὴν Γενεύην κατὰ τὴν συζήτησιν περὶ τῶν εὐθυνῶν τῆς Οὐγγαρίας εἰς τὸ ἔγκλημα τῆς Μασσαλίας, τοῦ προσεπόρισαν τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν καὶ δημοφιλίαν ἐν Γιουγκοσλαυΐᾳ.

Ἡ κυβέρνησίς του συνεκροτήθη ἀμέσως μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Κ.Τ.Ε. ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος τῆς Μασσαλίας, ἀπετελέσθη δὲ ἀπὸ λαμπρὸν ἐπιτελεῖον νέων ἀνηκόντων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν γενεὰν τοῦ πολέμου. Οἱ ὑπουργοί του ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ τὰς τοπικὰς προλήψεις, εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθοῦν καὶ νὰ λάβουν ὑπ' ὄψει τὴν νέαν πολιτικήν, οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν πραγματικότητα, ἡ ὁποία διέπει τὴν ζωὴν τῶν συγχρόνων κρατῶν.

Κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ κυρίως κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος τοῦ κ. Γιέφτιτς, ἐκυριάρχησεν αὐτὸ τὸ αἴσθημα τῆς πραγματικότητος.

Ὁ Γιουγκοσλαῦος πρωθυπουργός, ἐκκινῶν ἀπὸ τὴν ἄποψιν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς ψυχολογικοὺς παράγοντας, ἐφρόντισεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς πρωθυπουργίας του νὰ λάβῃ ὡρισμένα μέτρα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐμπιστοσύνης. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἡ κυβέρνησις κατήργησε τὴν ἐπίσημον τιμὴν τοῦ δηναρίου, ἡ ὁποία ἦτο ἀνωτέρα τῆς διεθνοῦς. Δι' ἑτέρου διατάγματος ἡ Τράπεζα Ὑποθηκῶν, τὸ Ταμιευτήριον καὶ ἡ προνομιοῦχος Ἀγροτικὴ Τράπεζα ὑπήχθησαν εἰς τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται ἡ κυβέρνησις νὰ κατανέμῃ καὶ νὰ χρησιμοποιῇ συστηματικώτερον τὰ ἀποθεματικὰ κεφάλαια τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τῶν προνομιούχων πιστωτικῶν ἱδρυμάτων. Ἡ ἀκρίβεια τοῦ τόκου ἀπετέλει τὴν κυρίαν αἰτίαν τῆς ἀκριβείας τῆς ζωῆς καὶ σοβαρὸν ἐμπόδιον διὰ τὴν κυκλοφορίαν τῶν κεφαλαίων καὶ τὴν ἀναζωογόνησιν τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν. Ἡ μείωσις τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου ἀπὸ 6 ½ εἰς 5½ % ἤσκησε σχεδὸν αὐτομάτως εὐνοϊκὴν ἐπίδρασιν. Τὸ σύνολον τῶν οἰκονομικῶν μέτρων ἐπέδρασεν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν κρατικῶν ὁμολογιῶν, ἡ ὁποία ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων ἐδιπλασιάσθη καὶ ἐτριπλασιάσθη, σταθεροποιηθεῖσα εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον. Μεταξὺ τῶν ἄλλων οἰκονομικῶν μέτρων τῆς κυβερνήσεως Γιέφτιτς, ἀναφέρομεν τὴν παράτασιν τοῦ νόμου περὶ χρεωστασίου τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν καὶ τὴν ἐλάττωσιν ὡρισμένων ἐγγείων φόρων πρὸς μεγάλην ἀνακούφισιν τῆς ἀγροτικῆς τάξεως, ἡ ὁποία εἶχε σκληρῶς δοκιμασθῆ λόγῳ τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

Μὲ τοιοῦτον, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ἐνεργητικόν, κατέρχεται εἰς τὰς ἐκλογὰς ἡ κυβέρνησις. Ἡ γενικὴ πεποίθησις εἶνε ὅτι θὰ ἐξέλθῃ νικήτρια. Ἡ δὲ νίκη της θὰ εἶνε τοσούτῳ μᾶλλον σημαντικωτέρα καθ' ὅσον αἱ ἐκλογαὶ τῆς 5ης Μαΐου θὰ ἐνεργηθοῦν ὑπὸ καθεστὼς μεγαλυτέρας ἢ ἄλλοτε ἐλευθερίας. Ἐν τούτῳ δὲ ἀκριβῶς εὑρίσκεται καὶ ἡ μεγάλη σημασία των. Διότι ἐκ τοῦ ἀποτελέσματός των θὰ κριθῇ συγχρόνως κατὰ πόσον ἡ ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα ἄσκησις τῆς δικτατορίας ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου, ἐπέτυχε τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἐπεδίωκε.

ΠΑΥΛΟΥ ΜΠΟΥΛΥΤΖΙΝ

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΩΝ ΡΩΜΑΝΩΦ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΑΛ. ΚΕΡΕΝΣΚΥ

ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἀντικαταστάτης του διωρίσθη ὁ συνταγματάρχης Κοροβιτσένκο, ὁ ὁποῖος εἶχε πρὸ πολλοῦ ἀποσυρθῆ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας. Τὴν θέσιν αὐτὴν κατέλαβε χάρις εἰς τὸν παντοδύναμον τότε φίλον του Κερένσκυ. Ὁ Κοροβιτσένκο ἦτο εὐαίσθητος καὶ καλὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ χωρὶς τάκτ. Ἀργότερον καὶ αὐτὸς ἐτοποθετήθη στρατιωτικὸς διοικητὴς τῆς περιφερείας Τασκέντ, ὅπου κατεσπαράχθη ἀπὸ τὸν μπολσεβικικὸν ὄχλον. Διάδοχός του εἰς τὰ Ἀνάκτορα Ἀλεξαντρόφσκυ ἦτο ὁ συνταγματάρχης Κομπιλίνσκυ, ἄνθρωπος τῆς παλαιᾶς σχολῆς, ἐξ ὁλοκλήρου ἀφωσιωμένος εἰς τὸν μονάρχην καὶ ὁ ὁποῖος ἐδέχθη τὸ ἐπίπονον αὐτὸ ἔργον, μόνον διότι δὲν ὑπῆρχεν ἄλλος τρόπος νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν Αὐτοκράτορα κατὰ τὰς δυσκόλους αὐτὰς στιγμάς.

Ὅταν ὁ Κομπιλίνσκυ διωρίσθη διοικητὴς τῆς φρουρᾶς τοῦ Τσάρσκοϊε Σέλο καὶ Ἐπόπτης τῶν Ἀνακτόρων Ἀλεξαντρόφσκυ μοῦ ἐπρότεινε τὴν θέσιν τοῦ ὑπασπιστοῦ του, ἂν καὶ ἐγνώριζεν ὅτι εἶχα ἐκδιωχθῆ ἀπὸ τὸ σύνταγμά μου ὡς ἀντεπαναστάτης.

Τὸ διαμέρισμά μας εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τοῦ Ἀνακτόρου Αἰκατερίνσκυ. Ὁ συνταγματάρχης Κομπιλίνσκυ μοῦ ἀφηγήθη τὰ τῆς πρώτης του ἐπισκέψεως πρὸς τὴν Αὐτοκράτειραν. Ὅταν ὁ στρατηγὸς Κορνήλωφ μετέβη νὰ πληροφορήσῃ τὴν Ἀλεξάνδραν Φεοντορόβνα ὅτι θὰ ἐτίθετο ὑπὸ κράτησιν καὶ συγχρόνως τῆς συνέστησε τὸν νέον διοικητὴν τῆς φρουρᾶς, ἡ Ἀλεξάνδρα τοὺς ὑπεδέχθη ἱσταμένη. Ὁ στρατηγὸς παρουσίασε τὸν Κομπιλίνσκυ, αὐτὴ ὅμως ἔμεινε βωβὴ ὡς ὁ τάφος καὶ οὔτε ἔδωσε τὸ χέρι της. Ὁ Κορνήλωφ ἐκοκκίνισε καὶ μὲ τρόπον μᾶλλον ἀπότομον εἶπεν εἰς τὸν συνταγματάρχην νὰ ἐξέλθῃ τοῦ δωματίου. Ὅταν ὁ Κομπιλίνσκυ ἐκλήθη πάλιν μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, εὗρε τὸν Κορνήλωφ καὶ τὴν Αὐτοκράτειραν νὰ κάθηνται μαζὶ κοντὰ εἰς ἕνα τραπέζι. Ἡ Α. Μεγαλειότης ἔκλαιε, καθὼς καὶ ὁ Κορνήλωφ. Ὅταν ἐχαιρετίσθησαν ἡ Αὐτοκράτειρα ἔδωσε καὶ τὰ δύο της χέρια εἰς τὸν στρατηγόν.

Ὁ Κορνήλωφ συνεκέντρωσε κατόπιν τὴν ἀκολουθίαν καὶ τῆς ἀνεκοίνωσε μὲ ὀλίγας λέξεις ὅτι ἡ Αὐτοκράτειρα εὑρίσκετο ὑπὸ κράτησιν καὶ ὅσοι ἐπεθύμουν νὰ μείνουν μαζί της θὰ ὑφίσταντο τὴν ἰδίαν τύχην. Ὅσοι ἤθελαν νὰ ἐξέλθουν τῶν Ἀνακτόρων ἦσαν ἐλεύθεροι, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι δὲν θὰ τοὺς ἐπετρέπετο πλέον ἡ εἴσοδος.

Οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν εὗρον μίαν δικαιολογίαν διὰ νὰ ἐξέλθουν. «Λακέδες!», ἐφώναξεν ὁ Κορνήλωφ μεγαλοφώνως, ἐνῷ ἀπεχώρει.

Ἐπί τινα χρόνον ἔμεινα πλησίον τοῦ Κομπιλίνσκυ, ἄνευ ἀξιώματος, ἁπλῶς μελετῶν τὰς συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας θὰ εἰργαζόμην. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνέλαβον, τὰ καθήκοντά μου δὲν διήρκεσαν πέραν τῶν ἓξ ἡμερῶν, διότι δὲν κατώρθωσα νὰ προσαρμοσθῶ.

Μίαν ἡμέραν ἀπεφάσισα νὰ ἐπιθεωρήσω τὴν φρουρὰν τῶν ἀνακτόρων διὰ νὰ ἀντιληφθῶ τί πνεῦμα ἐπεκράτει μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν. Εἶπα εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ὑπηρεσίας ἀξιωματικὸν νὰ μοῦ ἑτοιμάσῃ ἕνα ἄλογον. Πράγματι δὲ μοῦ ἔφερεν ἕνα λευκό, ὡραῖο καὶ καλοθρεμμένο ἄλογο, ποὺ μοῦ ἐφάνη σὰν νὰ ἦτο γνωστό.

— Ποῖος τὸ ἐχρησιμοποίει αὐτό; ἠρώτησα.

— Ὁ ἴδιος ὁ Νικόλαος... εἶπεν ὁ ὑπαξιωματικός.

Ἠρνήθην νὰ τὸ ἱππεύσω ἐγὼ ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι δὲν ἤμην ἱππεὺς καὶ τὸ ἄλογο μοῦ ἐφαίνετο ἄγριο.

Κατ' ἀρχὰς ὁ ὑπαξιωματικὸς μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἦτο πολὺ ἤρεμο ζῷον, τελικῶς ὅμως μοῦ ἔφερεν ἕνα ἄλλο καὶ ἐξεκινήσαμε. Ὁ ὑπαξιωματικὸς ἦτο παλαιὸς οὐσσάρος, ὁ ὁποῖος δὲν μοῦ συμπεριεφέρετο καθὼς πρέπει.

Ἐνῷ ἐπλησίαζα τὰς βαρείας κιγκλίδας τοῦ κήπου τῶν ἀνακτόρων, ἀντελήφθην περὶ τὰ 50 ἄτομα κρεμασμένα ἀπὸ τὰ σίδερα νὰ σφυρίζουν. Ἐσταμάτησα διὰ νὰ ἀντιληφθῶ ποῖον ἐχλεύαζε τὸ πλῆθος καὶ εἶδα τὸν Αὐτοκράτορα μὲ μίαν Μεγάλην Δούκισσαν νὰ περιπατοῦν εἰς τὸν κῆπον.

Τὸ αἷμα ἀνέβηκε στὸ κεφάλι μου. Χωρὶς συζητήσεις ὥρμησα κατὰ τοῦ πλήθους κτυπῶν δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ μὲ τὸ μαστίγιόν μου. Ὁ ὑπαξιωματικός, ὁ ὁποῖος μὲ ἠκολούθει ἔσπευσεν εἰς βοήθειάν μου. Ἕνας φρουρὸς ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐφύλασσον τὴν ἐξώθυραν τοῦ κήπου, ἐγκατέλειψε τὴν θέσιν του, ἔτρεξε πρὸς ἡμᾶς, διασκορπίζων τὸ πλῆθος μὲ τὸν ὑποκόπανον τοῦ ὅπλου του.

Καθὼς ἔφευγα, ὅλως αἰφνιδίως, ἤκουσα ὄπισθέν μου τὴν παλαιὰν γνώριμον φράσιν:

— Ἐντιμότατε!

Ἐκύτταξα γύρω. Ὁ ὑπαξιωματικός μου μὲ προσέβλεπε καὶ ἐχαιρέτα ἔχων τὸ χέρι εἰς τὸ πηλήκιόν του.

— Τί συμβαίνει;

— Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ, ἐντιμότατε.

— Γιατί;

— Ὑπηρέτησα εἰς τὸ σύνταγμά Του, ἐντιμότατε!

Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐγίναμεν φίλοι. Ὁ γηραιὸς οὐσσάρος μοῦ ὡμολόγησεν ὅτι κατ' ἀρχὰς μὲ ἐξέλαβεν ὡς ἕνα «ἐκ τῶν ἐπαναστατῶν ἐκείνων ἀξιωματικῶν» καὶ δι' αὐτὸ μὲ περιεφρόνει. Τὴν ἕκτην ἡμέραν τῆς ὑπηρεσίας μου, ὅταν ἠναγκάσθην νὰ ἐγκαταλείψω τὴν πόλιν μὲ περισσότερον μῖσος παρὰ ἀξιοπρέπειαν, μὲ συνώδευσε μέχρι τοῦ σταθμοῦ. Καὶ καθὼς ἔφευγεν ἡ ἁμαξοστοιχία, αὐτὸς ἔτρεχεν ἔφιππος παραλλήλως, κινῶν τὸ καπέλλο του μέχρις ὅτου δὲν ἠμποροῦσε νὰ μὲ παρακολουθήσῃ πλέον.

Ἔκτοτε δὲν συνηντήθημεν ποτέ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΙΒΗΡΙΑΝ

Τὴν νύκτα τῆς 31ης Ἰουλίου, ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια ἐτοποθετήθη εἰς μίαν ἁμαξοστοιχίαν διὰ νὰ μεταφερθῇ εἰς Τομπόλσκ. Τὴν συνώδευεν ἡ κυρία τῆς τιμῆς κόμησσα Χεντρίκοβα, ἡ κ. Σνάϊντερ, ὁ ἀντιστράτηγος Τατίσεφ, ὁ τέως Αὐλάρχης πρίγκηψ Ντουλγκορούκωφ, ὁ διδάσκαλος τοῦ διαδόχου Τζίλλιαρντ καὶ ὁ ἰατρὸς τοῦ Τσάρου Μπότκιν. Εἰς τὸν ἰατρὸν Νοτρεβένκο ἐδόθη εἰδικὴ ἄδεια ἀπὸ τὸν Κερένσκυ καὶ τοὺς συνήντησεν εἰς τὸ Τομπόλσκ ἀργότερον. Ἡ βαρώνη Μπουζοέβντεν, κυρία τῆς τιμῆς, καθυστέρησε διὰ νὰ ὑποστῇ ἐγχείρησιν σκωληκοειδίτιδος. Ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς ποὺ συνώδευσαν τὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν εἰς τὴν Σιβηρίαν, μόνον ὁ κ. Τζίλλιαρντ ἐπέζησεν. Οἱ μπολσεβῖκοι δὲν τὸν ἐφόνευσαν, διότι εἶχε ξένον διαβατήριον, ἦτο Ἑλβετός.

Οἱ κρατούμενοι ἐφρουροῦντο ἀπὸ εἰδικὸν ἀπόσπασμα, ἐξ ἀνδρῶν τοῦ 1ου, 2ου καὶ 4ου τάγματος τοῦ Σώματος τῶν Φρουρῶν. Συνολικῶς ἦσαν τρεῖς λόχοι, μὲ δύο ἀξιωματικοὺς ἕκαστος, τοὺς Ζίμα καὶ Μυασονιάκιν εἰς τὸν πρῶτον, Σεμένωφ καὶ Πύζωφ εἰς τὸν δεύτερον, Κάρσιν καὶ Μαλύσεφ εἰς τὸν τρίτον. Ἡ ὅλη δύναμις ἐτέλει ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ συνταγματάρχου Κομπυλίνσκυ, μὲ ὑπασπιστὴν τὸν ὑπολοχαγὸν Μοῦντελ ἀντὶ ἐμοῦ. Ὁ λοχαγὸς Ἀξιούτα ἦτο διαμερισματάρχης. Τοιουτοτρόπως οἱ ἀξιωματικοὶ ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νεοπροαχθέντες. Πλὴν τοῦ Κομπυλίνσκυ, ὁ Ἀξιούτα ἦτο ὁ μόνος προπολεμικὸς ἀξιωματικὸς καὶ προτοῦ ἀκόμη φύγουν ἀπὸ τὸ Τσάρσκοϊε, εἶχεν ἐπιδείξει τὸν «ἐπαναστατικὸν ζῆλον» του. Ὁ Μοῦντελ, ὅμως, ἂν καὶ ἀξιωματικὸς τοῦ πολέμου, ἦτο πολὺ διαφορετικὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἦτο ἡλικίας περίπου 50 ἐτῶν καὶ πρὸ τοῦ πολέμου εἶχε σημαίνουσαν θέσιν εἰς ἕνα ὑπουργεῖον.

Ὁ Κομπυλίνσκυ εἶχεν ἐφοδιασθῆ μὲ ἕνα πιστοποιητικόν, τὸ ὁποῖον ἔλεγε: «Αἱ διαταγαὶ τοῦ συνταγματάρχου Κομπυλίνσκυ δέον νὰ ἐκτελῶνται ὡς νὰ ἦσαν ἰδικαί μου (ὑπογραφὴ) Ἀλέξανδρος Κερένσκυ». Τὸ πιστοποιητικὸν αὐτὸ συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀσφαλῆ διαδρομὴν τῆς ἁμαξοστοιχίας.

Τὴν πομπὴν συνώδευεν ὡς πολιτικὸς ἐπίτροπος ὁ Μακάρωφ, ὁ ὁποῖος ἔλεγεν ὅτι ἦτο σοσιαλεπαναστάτης καὶ εἶχε καταδικασθῆ εἰς διετῆ καταναγκαστικὰ ἔργα εἰς τὴν Σιβηρίαν, διὰ τὴν ἐπαναστατικήν του δρᾶσιν. Ἡ σεβαστὴ ἐμφάνισίς του, ἐν τούτοις, ἡ ἐνδυμασία του, οἱ τρόποι του καὶ πρὸ παντὸς ἡ καλὴ θέλησις καὶ ἡ προσοχή, τὴν ὁποίαν ἐπεδείκνυεν ἔναντι τῶν κρατουμένων, ἤγειραν εἰς τοὺς τελευταίους ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὸ ἐπαναστατικόν του παρελθόν.

— Εἶσθε τόσον σοσιαλεπαναστάτης ὅσον καὶ ἐγώ, τοῦ εἶπε κάποτε ὁ στρατηγὸς Τατίσεφ.

Ὁ Μακάρωφ δὲν ἀπήντησε.

Δι' ἄγνωστον αἰτίαν, ἡ ἁμαξοστοιχία διῆλθε διὰ μέσου τῆς Βολόγδα μὲ ἰαπωνικὴν σημαίαν, τοιουτοτρόπως δὲ φαίνεται ἐξηγεῖται ἡ φήμη, ἡ ὁποία ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὴν πόλιν αὐτήν, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ θὰ μετεφέρετο εἰς τὴν Ἰαπωνίαν.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Οἱ βασιλεῖς τοῦ Βελγίου μεταβαίνοντες εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν τῶν Βρυξελλῶν.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ "ΠΡΩΙΑΣ,, ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΜΑΣ

ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ναυάρχου κ. Σοφ. Δούσμανη καὶ τοῦ κ. Γεωργ. Πεσμαζόγλου

Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν	7.161.980,50
Ἀ)φοὶ Τεργαμιὰν	1.000.—
Τὸ Σανατόριον «Πεντέλη»	1.500.—
Οἱ ἀσθενεῖς τοῦ Σανατορίου «Πεντέλη»	1.600.—
Δόκτωρ Δ. Ι. Δημητριάδης	500.—
Μάρκος Μεταξᾶς ἐκ Μασσαλίας	350.—
Γυμναστικὸς Σύλλογος Ἀρεοπόλεως διὰ τοῦ προέδρου του κ. Π. Παυλέα	200.—
Τὸ Διοικητικὸν καὶ νοσηλευτικὸν προσωπικὸν Θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμὸς»	2.308.—
Σύνολον δρ.	7.169.438,50

ΠΑΣΑ ΕΙΣΦΟΡΑ ΔΕΚΤΗ ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ «ΠΡΩΪΑΣ» ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ.

Εις Το Περιθωριον Των Γεγονοτων

Κατὰ τὸ χθεσινὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον αἱ ἐκλογαὶ διὰ τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν ὡρίσθησαν διὰ τὴν 2αν Ἰουνίου, κριθείσης ἀπαραιτήτου τῆς δεκαπενθημέρου αὐτῆς ἀναβολῆς διὰ τὴν ἄνευ οἱουδήποτε περιορισμοῦ διεξαγωγὴν τοῦ προεκλογικοῦ ἀγῶνος, ἐφ' ὅσον ἐντὸς ὀλιγίστων ἡμερῶν αἴρεται ὁ στρατιωτικὸς νόμος καὶ ἡ λογοκρισία. Οὕτως ἀπομένει διάστημα χρονικὸν τεσσάρων ἑβδομάδων πρὸς παρασκευὴν πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν ἐμφάνισιν των ἐνώπιον τοῦ κυριάρχου κριτοῦ, τοῦ λαοῦ. Ἡ λεγομένη παλαιοδημοκρατικὴ ἀντιπολίτευσις δὲν θὰ δύναται τώρα νὰ προφασισθῇ ἀδυναμίαν καθόδου εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ὑπὸ περιορισμούς. Ἔχει ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν διὰ νὰ ἐξαγγείλῃ τὸ πρόγραμμά της, νὰ εἴπῃ ὅ,τι νομίζει ὅτι πρέπει νὰ εἴπῃ, νὰ ὁρίσῃ τοὺς ὑποψηφίους της καὶ νὰ ἀναμείνῃ τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν. Ἡ ἀποχή, ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας θ' ἀποτελέσῃ φυγομαχίαν καὶ μίαν ὁμολογίαν ἐπιβαρυντικήν. Καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ἡ δεκαπενθήμερος αὐτὴ ἀναβολὴ τῶν ἐκλογῶν ἦτο ἀναγκαιοτάτη.

* * *

Σύνδεσμος, ὄχι ζυγός Εἰς τὸ φύλλον τῆς 30ῆς Ἀπριλίου τῆς γαλλοφώνου «Βουλγαρίας» ἐδημοσιεύθη ἄρθρον ἱστορικὸν τοῦ κ. Π. Μ. Ματέϊεφ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Δύο διάσημοι Βούλγαροι ἀφιερωθέντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἑλλήνων». Πρόκειται περὶ τοῦ Α. Βογορίδου καὶ τοῦ Ν. Πίκολου, οἱ ὁποῖοι μαζὶ μὲ τὸν Ἀδαμάντιον Κοραῆν διεβίβασαν τὴν πρὸς τοὺς Ἀμερικανοὺς πολίτας ἔκκλησιν τῆς Μεσσηνιακῆς Γερουσίας τῶν Καλαμῶν, τὴν χρονολογουμένην ἀπὸ 25 Μαΐου 1821, ὅπως συνδράμουν τὸν ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων. Κατὰ τὸν Βούλγαρον ἀρθρογράφον, ἀμφότεροι ἦσαν Βούλγαροι. Ὁ Βογορίδης ἦτο διάσημος ἰατρός, καταγόμενος ἐκ Κοτὲλ τῆς Βουλγαρίας, ἀδελφὸς δὲ τοῦ πρώτου ἡγεμόνος τῆς Σάμου Βογορίδου, ἐνῷ ὁ Πίκολος ἦτο Βούλγαρος ἐκ Τυρνόβου, διδάσκαλος εἰς τοὺς Παρισίους. Ἀλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει, εἶνε ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου:

«Ὄχι πρὸ πολλοῦ, ὅ,τι ἦτο Βουλγαρικὸν ἐθεωρεῖτο ὡς Ἑλληνικόν, ἰδίως εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Διὰ νὰ θεωρηθῇ κάτι ἕνας Βούλγαρος ἐγγράμματος, ζῶν μεταξὺ ξένων, ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ παριστάνῃ ἑαυτὸν ὡς Ἕλληνα. Ἦτο αὐτὸς ὁ μόνος τρόπος διὰ ν' ἀποκτήσῃ κάποιαν κοινωνικὴν ὑπόληψιν. Τὸ ὄνομα τῆς Βουλγαρίας ἦτο ἄγνωστον καὶ ὅ,τι τοῦτο ἀντεπροσώπευεν ἐστερεῖτο σημασίας. Ὑπὸ τὸν διπλοῦν ζυγὸν — τὸν Τουρκικὸν πολιτικὸν καὶ τὸν Ἑλληνικὸν πνευματικὸν — ἐπὶ μακροὺς αἰῶνας ἡ Βουλγαρία εἶχεν ἐξαφανισθῆ διὰ τὸν πολιτισμένον κόσμον, ὑφίστατο δὲ μόνον ὡς ἔκφρασις γεωγραφική».

Ἡ διαπίστωσις εἶνε ἀκριβής, ἐξαιρέσει ἑνὸς σημείου της: πνευματικὸς ζυγὸς Ἑλληνικὸς οὐδέποτε ἐπεβλήθη εἰς τοὺς Βουλγάρους. Ἐὰν οἱ Βούλγαροι δὲν εἶχον καλλιεργήσει ἰδίαν πνευματικὴν ὑπόστασιν μέχρι τῶν μέσων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ ἂν ἡ μόνη δυνατὴ μόρφωσις δι' αὐτοὺς ἦτο ἡ Ἑλληνική, διὰ τοῦτο δὲν πταίουν οἱ Ἕλληνες. Τοὐναντίον, οἱ Ἕλληνες οὐδέποτε ἠρνήθησαν ἢ ἐφειδωλεύθησαν τὰ πνευματικὰ τῶν φῶτα πρὸς τοὺς Βουλγάρους. Καὶ οἱ ἀριστεῖς τῶν δημιουργῶν τῆς σημερινῆς Βουλγαρίας Ἑλληνικὴν εἶχον μόρφωσιν καὶ τρόφιμοι Ἑλληνικῶν ὑπῆρξαν σχολῶν, χωρὶς τοῦτο νὰ εἶνε «πνευματικὸς ζυγὸς» δι' αὐτούς, ἀφοῦ ἐχρησιμοποίησαν τὰ φῶτα τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας ὑπὲρ τῆς πατρίδος των. Ὑποθέτομεν δέ, ὅτι, κατὰ πᾶσαν ἀνθρωπίνην λογικήν, τοῦτο ἀποτελεῖ πολύτιμον πνευματικὸν σύνδεσμον μεταξὺ δύο λαῶν καὶ ποτὲ τῆς παιδείας τὰ φῶτα δὲν ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς «ζυγός».

* * *

Μια ἀποκάλυψις Ἡ ἐκ μέρους τοῦ Γύπαρη, κατὰ τὴν χθεσινὴν ἀπολογίαν του, ἀποκάλυψις τῶν λεπτομερειῶν τοῦ φόνου τοῦ ἀλησμονήτου Ἴωνος Δραγούμη ὑπῆρξεν τῇ ἀληθείᾳ συγκλονιστική. Ἐπιστεύετο ἀκόμη ἀπὸ πολλοὺς ὅτι ὁ ἀδαμάντινος ἐκεῖνος Ἕλλην ὑπῆρξε θῦμα τοῦ τυφλοῦ φανατισμοῦ τοῦ ἐνόπλου στίφους, μὲ τὴν εἰδικὴν στολὴν καὶ ἀσυδοσίαν ποὺ ἀπήτει τὴν τότε ἐπίσημον σωματοφυλακὴν τοῦ κ. Βενιζέλου. Ὁ διοικητὴς τοῦ στί-

Πτερόεντα

Πρωτομαγιὰ

Ἡ κυρία ποὺ ὠργάνωσε τὴν ὑπαίθριον Πρωτομαγιάν, αὐτὴ τὰ φταίει ὅλα. Ἔπρεπε καὶ καλὰ νὰ ὑποδεχθοῦμε τὸν Μάη κάτω ἀπὸ τὰ πεῦκα, νὰ μυρίσουμε θυμάρι καὶ χαμομῆλι. Ἔπρεπε ἀκόμη νὰ φᾶμε εἰς τὸ ὕπαιθρον κατὰ τὸν πατροπαράδοτον εἰδυλλιακὸν τρόπον. Καὶ ἐγένετο οὕτω.

Λοιπόν, πρέπει νὰ σᾶς τὸ εἰπῶ. Ἀγαπῶ τὸ Μάη, τὸ Μάη τὸ χρυσομάλλη. Ἀγαπῶ ὅλα τὰ λουλούδια του καὶ ξεχωριστὰ τὶς παπαροῦνες καὶ τὶς μπλοέττες. Ὅμως μισῶ ἀδυσωπήτως τὴν πρωτομαγιά. Ὁ μῆνας τῆς Ἀνοίξεως ἔπρεπε νὰ ἀρχίζῃ ἀπὸ τὶς 2 Μαΐου. Ὁ Ὀσκὰρ Οὐάϊλντ λέει κάπου τὰ ἑξῆς ἐπάνω-κάτω γιὰ τὴν ἐξοχή. Μοῦ ἀρέσει, λέει, καὶ μένα τὸ ἀνθισμένο χωράφι, τὸ γρασίδι καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀλλὰ μόλις εὑρεθῶ ἀνάμεσα εἰς αὐτὰ τὰ ὡραῖα πράγματα, συλλογίζομαι: «Νὰ εἶχα μιὰ ἀναπαυτικὴ ἐγγλέζικη πολυθρόνα νὰ καθίσω!»

Εἶνε ἀπίστευτο πόσο θυμᾶμαι τὸν ἔξοχο αὐτὸν συγγραφέα ὅλη τὴν ὥρα ποὺ θὰ βρεθῶ στὴν ἐξοχή, προσκαλεσμένος σὲ ὁλοήμερη ἐκδρομή. Εἶνε μερικοὶ χριστιανοὶ ποὺ ἠμποροῦν νὰ βολεύωνται περίφημα χάμου. Διπλώνουν τὰ πόδια των σταυρωτὰ καὶ ἡσυχάζουν. Εἶνε καὶ ἄλλοι, καὶ εἶμαι δυστυχῶς ἀνάμεσα σ' αὐτούς, ποὺ δὲν ξαίρουν τί νὰ κάμουν τὰ πόδια τους σ' αὐτὲς τὶς ἐξοχικὲς τραπεζοεκδρομές. Τὰ πηγαίνουν ἀπ' ἐκεῖ, τὰ παίρνουν ἀπ' ἐδῶ, τὰ στρεβλώνουν. Ὁλόκληρο μαρτύριο. Πῶς νὰ καθίσῃς καὶ πῶς νὰ μιλήσῃς ἤρεμα ὅταν αἰσθάνεσαι τὰ πετραδάκια νὰ εἰσχωροῦν βασανιστικὰ εἰς τὴν σάρκα σου, ὅταν τὸ γόνατο ἔχῃ πάθει ἀγκύλωσιν ἀπὸ τὴν ἀφύσικη τοποθέτησί του; Γυρίζεις λοιπὸν ἀπὸ τὸ ἕνα πλευρὸ στὸ ἄλλο, διὰ νὰ βασανίσῃς τὸ σῶμα του ἀπὸ παντοῦ, ὅπως γυρίζουν τὴ μαρίδα μέσα στὸ τηγάνι ἀπ' ὅλες τὶς μεριές. Καὶ πάντοτε ὑπάρχουν πετραδάκια κάτω ἀπὸ τὴν κουβέρτα, καὶ πάντοτε τὰ πόδια πονᾶνε. Προσπαθεῖς τότε νὰ θυμηθῇς τοὺς ἀρχαίους ποὺ τρώγανε ἔτσι περίπου, ξαπλωμένοι σὰν λεχοῦσες, ἀκουμπώντας στὸ ἕνα πλευρὸ καὶ στὸν ἕνα ἀγκῶνα. Καὶ λὲς κατὰ νοῦ: Μωρέ, δὲν ἐμούδιαζαν οἱ ἔνδοξοι ἡμῶν πρόγονοι; Καὶ ἀδιάκοπα, ὡς οὐρανία ὀπτασία, σοῦ ἐπανέρχεται κατὰ φαντασίαν τὸ ὄραμα μιᾶς φαρδειᾶς, ἄνετης, βαθειᾶς πολυθρόνας ἐγγλέζικης. Εἶνε ἡ πολυθρόνα τοῦ Οὐάϊλντ, ἡ πολυθρόνα τῶν ὀνείρων μου.

Καὶ δὲν εἶνε μόνον αὐτό. Ὅταν ἡ ἐξοχὴ ἔχῃ θάλασσα, σὲ ἀπασχολεῖ τουλάχιστο αὐτὴ μὲ τὴν κίνηση καὶ τὴ γοητεία της. Ὅταν ὅμως ὅλη ἡ ἱστορία εἶνε τὰ δέντρα καὶ ὁ οὐρανός; Κάθεσαι ἀνάσκελος καὶ βλέπεις αὐτὴ τὴ γαλανοπράσινη φυλακὴ νὰ σὲ τυλίγῃ ἠλίθια, ἀκίνητα, βλακωδέστατα. Τότε αἰσθάνεσαι τὴν ἠλιθιότητα νὰ σὲ κατακτᾷ σιγὰ-σιγά, νὰ σὲ διαποτίζῃ μόριον πρὸς μόριον. Καὶ στὸ τέλος ἀπομένεις καὶ σὺ «μὲ τόσο νοῦ, ὅσος φτάνει σὰ δέντρο γιὰ νὰ στέκῃς», ποὺ λέει καὶ ὁ Παλαμᾶς.

Λοιπὸν τέτοια ἦταν ἡ ἐξοχὴ τῆς πρωτομαγιᾶς μας. Εἶχε πεῦκα ἀπὸ πάνω μας καὶ πετραδάκια ἀπὸ κάτω μας. Καὶ γιὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ σταύρωσίς μου, ἦλθε ἐκεῖ κοντά μας καὶ μία οἰκογένεια Ἀρμένηδων μὲ τὴν στερρὰν ἀπόφασιν νὰ κάμῃ καὶ αὐτὴ πρωτομαγιά. Μάρτυς μου ὁ Θεὸς ὅτι δὲν ἔχω τίποτε προηγούμενο μὲ τὸ μαρτυρικὸν αὐτὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον μὲ χαρὰν φιλοξενοῦμεν ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν. Ἀλλά, Θεέ μου, τί εἶνε ἐκείνη ἡ γλῶσσα των; Νομίζει κανεὶς πὼς ἀνακατεύεις διαρκῶς μιὰ κάσσα καρφοπέταλα. Τασνανξιτιάν, μιριντζίκ, τιγκράν-τιγκράν. Καὶ εἶνε ἀπίστευτο πόσο πολὺ τὴ μιλᾶνε τὴ γλῶσσα τους οἱ Ἀρμένηδες! Τὴ μιλᾶνε ὅλοι μαζί. Ρωτᾶνε ὅλοι μαζὶ καὶ ἀπαντοῦν ὅλοι μαζί.

Ὁ Λάμπης τοὺς ἄκουγε μὲ προσοχὴν καὶ μὲ ἀπορίαν, κατόπιν μὲ ρώτησε:

— Τί εἶνε αὐτοί;

— Ἀρμένηδες, τοῦ εἶπα, ἀποφασισμένος νὰ ἀποφύγω κάθε ἐγκυκλοπαιδικὴν ἐπεξήγησιν.

Ἡ λέξις τοῦ ἦτο πρωτάκουστη, δὲν τοῦ ἐξηγοῦσε τίποτε ἀπὸ τὴν ἀκατάληπτον γλωσσικὴ συναυλίαν ποὺ κυρίως τὸν ἐνδιέφερε. Γι' αὐτὸ ξαναρώτησε σὲ λίγο:

— Μπαμπά, ὅλοι οἱ Ἀρμένηδες μιλᾶνε γαλλικά;

Δυστυχῶς δὲν περιωρίσθησαν μόνον εἰς αὐτὰ οἱ καλοὶ συνεορτασταί. Ἔβγαλαν ἀπὸ ἕνα μεγάλον τορβὰν γραμμόφωνον, τὸ ὁποῖον μετ' ὀλίγον ἤχισε νὰ ἀλέθῃ μανέδες καὶ ἰαχάς.

— Ἀμάαααααν!

Καὶ ὅλοι οἱ Ἀρμένηδες ἀνεβόησαν ἐν χορῷ μὲ τὸ αὐτὸ μπρίο:

— Ἀμάαααααν!

Τὰ πεῦκα ἐκρέμαζαν τὶς πράσινες φουρκέττες των ἀκόμη πιὸ ἠλίθια, ὁ ἥλιος ἔκαιγε σὰν συγκεντρωτικὸς φακὸς καὶ οἱ Ἀρμένηδες ἠλάλαζον.

— Δὲ φτάνει πιά; ἠρώτησα εὐλαβῶς τὴν κυρίαν ποὺ ἦτο ἡ ἠθικὴ αὐτουργὸς τοῦ κινήματος. Πᾶμε καὶ πρὸς τὴν Ἀθήνα μιὰ ματιά.

Ὅταν εὑρέθηκα στὸ δωμάτιό μου προφυλαγμένος ἀπὸ ὅλα τὰ δεινὰ τῆς πρωτομαγιᾶς, ἔκαμα τὸν σταυρόν μου τρεῖς καὶ ἐδόξασα τὸν Κύριον ποὺ ἔκαμε μίαν μόνον πρωτομαγιὰν καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Καὶ μὲ ἄφατον ἀγαλλίασιν ἀπήγγειλα τὴν παλαιὰν συγκινητικὴν ἀνακάλυψιν τοῦ καθαρευουσιάνου ποιητοῦ:

Δὲν εἶν' ὁ βίος Μάϊος
αἰώνιος δὲν εἶνε!

Τύχῃ ἀγαθῇ!

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Θεάματα

('Απογευματιναί — 'Εσπεριναί)
ΕΘΝΙΚΟΝ. 5.30 καὶ 10 μ.μ. «Οἱ Γάμοι τοῦ Φιγκαρῶ».
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ. «Ἡ τρέλλα τῆς ἐποχῆς».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἡ Νεραντζούλα».
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Γιουγιοῦ».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ὁ Κος Γυναικολόγος».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. «Οὐγγαρέζικη ἀγάπη».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ἄλλη τρέλλα». Ἐπιθεώρησις.
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Μοντέρνα Κορίτσια».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ Σκιά».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Μιὰ νύκτα στὸ Μοντεκάρλο».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Χονδρὸς καὶ Λιγνός». Οἱ ἱππόται τῆς ἐρήμου.
ΠΑΛΛΑΣ. «Ὁ Μυστηριώδης κ. Χ...» ὀρχήστρα Φεραντζάνο.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Μεσσαλίνα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Μιὰ γυναῖκα ποὺ ξέρει τί θέλει».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Χωρὶς οἰκογένειαν».
ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΕΙΟΥ. «Ἄσωτος Υἱός».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ποῦ ὑπάγεις, Κύριε;»
ΑΡΗΣ. «Κόμης Μοντεχρῆστος».
ΑΤΘΙΣ. «Μεγάλος διάβολος σὲ μικρὸ παποῦτσι».
ΕΛΛΑΣ. «Κάθισμα ἀρ. 13».
ΙΡΙΣ. «Στὴ χώρα τῶν ὀνείρων».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Πολωνέζικο Ρομάντζο».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Γιὰ λίγη ἀγάπη».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Πέντε Τζέντλεμαν».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ἀμόκ».

Πειραιῶς καὶ Προαστείων

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Σκάρφες».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ὁ Κοζάκος καὶ τ' ἀηδόνι».
ΧΑΪ - ΛΑΪΦ. «Τοῦννελ Β. 9 δὲν ἀπαντᾶ».
ΕΤΟΥΑΛ (Καλλιθέας). «Παρθένες τοῦ 1935».

Ραδιόφωνον

ΓΕΡΜΑΝ. ΠΟΜΠΟΣ (191 ΚΗΖ|1571 μ.). 6.40 μ.μ. Δίσκοι διασήμων χορωδιῶν Ὄπερας. 8 μ.μ. Χορὸς ἀπὸ δίσκους. 9.15 μ.μ. Συναυλία μὲ συνθέσεις Φὸν Ρεζνίτσεκ. Ὀρχήστρα, τονόρος.

ΑΪΛΣΜΠΕΡΓΚ (1031 ΚΗΖ|291 μ.). 8 μ.μ. Λαϊκὴ μουσική. (Χορωδία, μανδολινάτες κλπ.).

ΛΕΙΨΙΑ (785 ΚΗΖ|382 μ.). 11.30 μ.μ. Μεγάλη συναυλία τῆς Συμφωνικῆς ὀρχήστρας. (Συνθέσεις παλαιῶν συνθετῶν καὶ Μόζαρτ).

ΜΟΝΑΧΟΝ (740 ΚΗΖ|405 μ.). 10.10 μ.μ. «ΚΟΥΡΕΥΣ ΤΗΣ ΣΕΒΙΛΛΗΣ». Ὄπερα τοῦ Ροσσίνι.

ΒΙΕΝΝΗ (592 ΚΗΖ|507 μ.). 9 μ.μ. «ΔΟΝΝΑ ΔΙΑΝΑ». Ὄπερα τοῦ Φὸν Ρεζνίτσεκ. 12.25 μ.μ. Κλασσικὴ μουσικὴ ἐκ δίσκων.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (546 ΚΗΖ|550 μ.). 6.45 μ.μ. Τραγούδια καὶ Ἄριες (Σοῦμπερτ, Ροσσίνι, Λεχὰρ κλπ.). 10.45 μ.μ. Μουσικὴ πιάνου. (Σοπέν, Λίζοτ, Ρουμπενστάιν, Στραβίνσκη, Φρῆδμαν, κλπ.).

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (160 ΚΗΖ|1875 μ.). 8.20 μ.μ. Ἄριες ἀπὸ ὄπερες. 9 μ.μ.«ΡΕΚΒΙΕΜ» τοῦ Μπερλιόζ, ἀπὸ τὴν καθολικὴν Μητρόπολιν.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (223 ΚΗΖ|1345 μ.). 7.05 μ.μ. Λαϊκοὶ χοροί. 9 μ.μ. «Η ΘΑΛΑΣΣΑ». Συμφωνικὸν ποίημα τοῦ Ντεμπυσσύ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (877 ΚΗΖ|342 μ.). 8.30 μ.μ. Συναυλία τῆς Βιενναίας Φιλαρμονικῆς ὑπὸ τοῦ ΜΠΡΟΥΝΟ ΒΑΛΤΕΡ. 10.25 μ.μ. Συναυλία ΣΟΥΜΑΝ.

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Καλλιφρονᾶ καὶ Σικίνου 51

φους ἐκείνου ἐβεβαίωσε χθὲς, ὑπεραμυνόμενος ἑαυτοῦ, ὅτι τὸν Ἴωνα Δραγούμην ἐφόνευσαν ἄνδρες του τῇ προτροπῇ «μεγαλοσχήμου φίλου» τοῦ κ. Βενιζέλου, εἰς τὸν ἐν Κηφισιᾷ οἶκον τοῦ ὁποίου συχνὰ παρέμενεν ὁ δεύτερος. Καὶ καταπλήσσεται κανεὶς μὲ τὴν σκέψιν τοῦ εἰς τί ἠμποροῦσε νὰ ὠθήσῃ ὁ βενιζελικὸς φανατισμός.

Διὰ τὴν Τροχαίαν Δὲν ἀρκεῖ ὅτι κατεσκευάσθησαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων μόνιμα ἐκ μπετὸν καταφύγια διὰ τοὺς πεζοὺς εἰς τὰς στάσεις τοῦ τράμ. Πρέπει τώρα ἡ Τροχαία ν' ἀπαγορεύσῃ αὐστηρῶς εἰς τὰ αὐτοκίνητα νὰ διέρχωνται μεταξὺ τῶν καταφυγίων αὐτῶν καὶ τοῦ μέσου τῆς ὁδοῦ, ἐπὶ τῶν σιδηροτροχιῶν τῶν τράμ, ὅπως ἤρχισαν νὰ κάμνουν διὰ νὰ «προσπερνοῦν» τὰ πρὸ αὐτῶν βαίνοντα τροχοφόρα. Μέσα εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς ὁδὸν μὲ τόσην κυκλοφορίαν αὐτὴ ἡ βία δὲν δικαιολογεῖται καθόλου, ὅπως εἶνε ἐπίσης ἀδικαιολόγητος καὶ ἡ ταχύτης ποὺ ἀναπτύσσουν τὰ ταξὶ τὴν νύκτα, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων ἰδίως.

Τὰ ἐκδρομικὰ εἰσιτήρια Εἶνε ἀναμφισβήτητος ἡ μεγάλη εὐκολία, τὴν ὁποίαν οἱ Σιδηρόδρομοι παρέχουν εἰς τὸ κοινὸν μὲ τὰ φθηνὰ ἐκδρομικὰ εἰσιτήρια καὶ μὲ τὴν ἐνοικίασιν ὁλοκλήρων βαγονίων εἰς ἐκδρομικοὺς συνδέσμους καὶ σωματεῖα διὰ τὴν ἐπίσκεψιν διαφόρων τοπίων ἢ ἀρχαιολογικῶν τόπων. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου αὐτοῦ κατέδειξεν, ἐν τούτοις, μερικὰς ὀργανωτικὰς ἐλλείψεις. Εἶνε ἀνάγκη νὰ διατίθενται τὰ ἐκδρομικὰ αὐτὰ εἰσιτήρια εἰς ὡρισμένα κέντρα ἀνὰ τὴν πόλιν διὰ νὰ μὴ παρατηρῆται ὁ σημειωθεὶς τὴν πρώτην ἡμέραν συνωστισμὸς εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ. Εἶχον ἐκεῖ καταφθάσει, πολὺ πρὸ τῆς ὁρισθείσης ὥρας διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκδόσεως τῶν εἰσιτηρίων, ἑκατοντάδες ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐσχημάτιζαν ἤδη οὐράν. Ὅταν, ὅμως, ἤνοιξεν ἡ θυρὶς καὶ ἤρχισαν νὰ δίδωνται τὰ εἰσιτήρια, μετὰ τὸν δέκατον ἢ δωδέκατον τῆς οὐρᾶς, ἡ θυρὶς ἐκλείσθη μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι τὰ διὰ τὴν ἐπιοῦσαν διατιθέμενα ἐκδρομικὰ εἰσιτήρια ἐξηντλήθησαν, διότι οἱ πρῶτοι τῆς οὐρᾶς ἀντεπροσώπευον πολυάνθρωπα σωματεῖα καὶ ἠγόρασαν ὅλας τὰς ἑκατοντάδας τῶν ἐκδρομικῶν εἰσιτηρίων. Αὐτὸ δὲν θὰ συμβαίνῃ, βέβαια, διαρκῶς. Πάντως εἶνε ἀνάγκη νὰ πωλοῦνται τὰ εἰδικὰ αὐτὰ εἰσιτήρια ἀνὰ τὴν πόλιν ἀνακοινουμένης ἐγκαίρως διὰ τηλεφωνήματος τῆς ἐξαντλήσεώς των, διὰ νὰ μὴ δεινοπαθῇ τὸ κοινὸν ἐκστρατεῦον ματαίως εἰς τὸν σταθμόν.

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΟΜΝΗΝΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κομνηνῶν διακηρύττει ὅτι ματαιωθείσης τῆς κατὰ τὴν 30ὴν Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ὁρισθείσης πλειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν μίσθωσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν λατομείων τῆς Κοινότητος, θέλει ἐνεργηθῇ αὐτη τὴν 5ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π. μ. μέχρι 12 μ. ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι παρ' ᾧ εὑρίσκεται καὶ ἡ σχετικὴ διακήρυξις πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἐν Κομνηνοῖς τῇ 1ῃ Μαΐου 1935
Ὁ Πρόεδρος
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ

ΕΥΚΑΙΡΙΑ. Πωλεῖται κτῆμα περιμανδρωμένον μὲ διάφορα ὀπωροφόρα δένδρα, β' στάσις Ψυχικοῦ, ὄπισθεν Ἁγίας Βαρβάρας στάσις Λαμπροπούλου. Πληροφορίαι ὁδὸς Ἀντίνορος 2 κ. Λιβανᾶ.

ΑΥΡΙΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Μιὰ
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΠΡΕΜΙΕΡΑ
Ἕνας ἐπὶ πλέον
ΤΙΤΛΟΣ ΤΙΜΗΣ
διὰ τὴν Γαλλικὴν Παραγωγήν.
Τὸ περίφημο
ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ
τοῦ διασήμου συγγραφέως
ΑΝΡΥ ΜΠΕΡΝΣΤΑΪΝ
Ο ΚΛΕΦΤΗΣ
«LE VOLEUR»
μὲ ἑρμηνευτὰς
τὸν ἀσύγκριτον πρωταγωνιστὴν τοῦ «ΜΕΛΟ», τῆς «ΑΡΙΑΝ», τοῦ «ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ», τὸν ὑπέροχον καλλιτέχνην
ΒΙΚΤΩΡ
ΦΡΑΝΣΕΝ
τὴν
ΜΑΝΤΕΛΕΝ ΡΕΝΩ
(τῆς Κομεντὶ Φρανσαὶζ)
καὶ τὸν γόητα
ΖΑΝ ΠΙΕΡ ΩΜΟΝ
(γνωστὸν ἀπὸ τὸ «ΛΑΚ Ω ΝΤΑΜ)
Σκηνοθεσία:
ΜΩΡΙΣ ΤΟΥΡΝΕΡ
ΑΥΡΙΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΠΑΝΘΕΟΝ
Ἀλκ. Τριανταφύλλου
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΗΜΕΡΑ
τῆς
ΜΕΣΣΑΛΙΝΑΣ
2—4 Τιμαὶ ἠλαττωμέναι.

ΑΠΟ ΤΑ
ΜΟΝΤΕΡΝΑ
ΚΟΡΙΤΣΙΑ

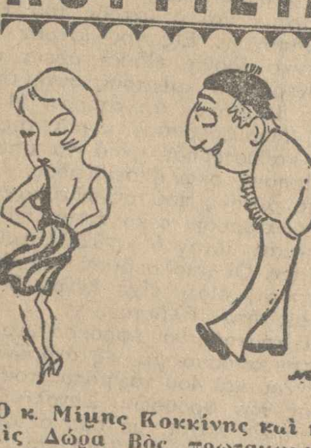

Ὁ κ. Μίμης Κοκκίνης καὶ ἡ Δὶς Δώρα Βὸς πρωταγωνιστοῦν μὲ ἀφάνταστη ἐπιτυχίαν στὴν ὀπερέττα Τζὰζ τοῦ κ. Δ. Σακελλαρίδη
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΕΚΤΑΚΤΟΣ
ΛΑΪΚΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ
ΜΟΝΤΙΑΛ

ΙΑΜΠΟ
Ἡ μόνη παρκετίνη
ENCAUSTIQUE
ΙΑΜΠΟ
ΛΙΤΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας ψυγεῖον ἑστιατορίου, κατάλληλον καὶ διὰ παντοπωλεῖον. Πληροφορίαι Πανεπιστημίου 36. Ξυθεστ. «Ἰντεάλ».

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Μεταμέλεια

Ἦρθε ἡ ἀγάπη καὶ τὴν ἔδιωξα...
Τί τώρα τάχα μ' ἀπομένει;
Καρδιά μου, ἀλήθεια, κρυφὰ πόνεσες,
κι' ἂς μὴν ἐδείχτης πικραμένη!...

Φτωχὴ καρδιά!... Πῶς πάντα τ' ἄκουσες
τῆς φρόνησης τὰ δίκηα λόγια!...
Κι' ὅμως, γιὰ κάθε ἀγάπη ποὔφυγε,
πόσα δὲν εἶπες μοιρολόγια!...

Τὸ ξέρω... Τώρα, ὅλο ἀντρειεύεσαι,
κι' ὅλο πεζογελᾶς μαζί μου...
Τὸ ξέρω... «Ἀγάπη», λές, «τί τάχατες,
γιὰ πίκρα καὶ γιὰ θύμησή μου;»

Καρδιά, μὴ λές! Καὶ μὴν καμώνεσαι!
Σὲ ξέρω τώρα, καὶ μὲ ξέρεις....
Γιὰ κάθε ἀγάπη ἔτσι ἐγέλασες,
κι' ὅμως γιὰ ὅλες ὑποφέρεις!...

Ξέρω πῶς κάποτε ἀπ' τὸν τάφο της,
τὴν κάθε ἀγάπη θὰ ξεθάψῃς...
Ξέρω, βαρειὰ θὰ σκύψῃς δίπλα της,
καὶ θὲ νὰ κλάψῃς!... Θὲ νὰ κλάψῃς!

Μὰ τότε, τί;... Ποιὸ θἆνε τ' ὄφελος;
Καρδιά μου, μὲ τὴν τόση κρίση;
Μπορεῖ, ἂν τώρα, λίγο, ἀγάπαγες,
χιλιάδες νὰ εἶχες ἀναστήσει!...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Οἱ «Καπετάνιοι τοῦ γλυκοῦ νεροῦ»

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»,

Νομίζω, θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ γνωστὸ σ' ὅσους διάβασαν τοὺς «Καπετάνιους τοῦ γλυκοῦ νεροῦ» πὼς ὑπάρχει καὶ συνέχεια. Ὁ χῶρος ὅμως δὲν συγχωροῦσε νὰ δημοσιευθῇ ὁλάκερη αὐτὴ ἡ περίεργη μελέτη. Ἴσως ἄλλη φορὰ θὰ θελήσῃ ἡ καλὴ «Πρωΐα» νὰ προσφέρῃ καὶ τὸ τέλος στοὺς φίλους ἀναγνώστας της.

Μὲ ξεχωριστὴ τιμὴ
Γιάννης Βλαχογιάννης

Τὸ Μουσεῖον Μπενάκη

Ἐφαρμοσθέντος ἀπὸ 1ης τρέχοντος τοῦ θερινοῦ ὡραρίου ἐπισκέψεων, τὸ Μουσεῖον Μπενάκη εἶνε ἀνοικτὸν διὰ τὸ Κοινὸν ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. — 1ης μ. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3ης — 6ης μ. μ. καθ' ἑκάστην, πλὴν τῆς Τρίτης.

Ἀναβολὴ ρεσιτὰλ

Τὸ προαγγελθὲν ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ τῆς. Δίδος Νίκης Γαλαζούδη, τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ σήμερον εἰς τὰ «Ὀλύμπια», ἀναβάλλεται διὰ τὸ μεταπροσεχὲς Σάββατον, 11 Μαΐου καὶ ὥραν 7 μ. μ., λόγῳ ἀσθενείας τῆς καλλιτέχνιδος.

Ἡ Ἑλληνικὴ Παιδικὴ Χορωδία

Τὸ ἀπόγευμα τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 6ης Μαΐου, ὁπότε δίδεται εἰς τὸ Κεντρικὸν ἡ συναυλία τῆς Ἑλληνικῆς Χορωδίας, θὰ ἐμφανισθῇ κατ' αὐτὴν καὶ ἡ μοναδική μας Ἑλληνικὴ Παιδικὴ Χορωδία, ἡ ὁποία, ἐκτὸς τῆς συμπράξεώς της εἰς ὁλόκληρον τὸ ὀρατόριον τοῦ Γκουνώ, θὰ ἐκτελέσῃ συνοδείᾳ τῆς ὀρχήστρας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Π. Γλυκοφρύδη καὶ ἰδικόν της πρόγραμμα, ἀποτελούμενον ἀπὸ συνθέσεις Γλυκοφρίδη, Λαμπελέτ, Μέντελσον καὶ Μάλμπεργκ, μὲ μουσικὴν ἀπόδοσιν, τὴν ὁποίαν δυσκόλως θὰ ἐπετύγχανε καὶ ἡ πλέον πεπειραμένη χορωδία μεγάλων.

Δωρεαὶ

Εἰς τὴν Καν Λίναν Τσαλδάρη ἐστάλησαν ὑπὲρ τῶν θυμάτων τὰ κάτωθι ποσά:

Ταμεῖον Ἐφέδρων Πολεμιστῶν Ἡρακλείου δρχ. 15.000, Σπυρ. Μινῶτος δρχ. 500, Γ. Σπυρόπουλος, καθηγητὴς Μαθηματικῶν, δραχ. 200.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται κατωτέρω πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων πρόσκλησις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐν σχέσει μὲ τὴν πληρωμὴν τῶν τοκ)δίων λήξεως 1ης Μαΐου 1935 τοῦ Ἑλληνικοῦ Δανείου 7 % 1924 (Προσφυγικοῦ) (Ἀγγλικοῦ καὶ Ἀμερικανικοῦ Τμήματος).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Ἀπριλίου 1935.

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Γραμματείας)

Προσκαλοῦνται οἱ κομισταὶ τίτλων τοῦ Ἐθνικοῦ Ἑλληνικοῦ Δανείου 7 % 1924 Προσφυγικοῦ, Ἀγγλικοῦ καὶ Ἀμερικανικοῦ Τμήματος, ὅπως προσαγάγωσι τὰ τῆς λήξεως 1ης Μαΐου 1935 τοκομερίδια τῶν ὁμολογιῶν των ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δὲ εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτῆς καὶ πληρωθῶσι τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν κατὰ ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸ 35 % τοῦ κατὰ τὰς ἰσχυούσας συμβάσεις πληρωτέου τόκου, ἤτοι:

£ 0.4.10.80)100 δι' ἕκαστον τοκομερίδιον ἁπλῆς ὁμολ. Ἀγγλ. τμήματος

$ 6.125 δι' ἕκαστον τοκομερίδιον ἁπλῆς ὁμολ. Ἀμερικ. τμήματος

Οἱ ἀποδεχόμενοι τὴν ἐξόφλησιν τῶν τοκ)δίων κατὰ τὰ ἀνωτέρω θέλουσι παραδίδει ταῦτα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἥτις καταβάλλουσα τὸ εἰς δραχμὰς ἀντίτιμόν των, θὰ χορηγῇ ἀπόδειξιν καταβολῆς τῶν 35 % τοῦ τόκου.

Ἡ ἐξόφλησις τῶν τοκ)δίων θεωρεῖται ΕΟ IPSO ὡς ἀποδοχὴ παρὰ τῶν ὁμολογιούχων, ὅτι ἡ ὅλη διαρρύθμισις τοῦ ὡς ἄνω δανείου κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1935—1936 θὰ γίνῃ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς τρόπον καθ' ὃν ἐγένετο καὶ κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1934—1935.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Ἀπριλίου 1935.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ
Τὰς πλέον ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ καὶ εἰς ποιότητα καὶ τιμὴν ἀσυναγωνίστους, μόνον ἡ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
Κ. ΠΑΡΘΕΝΗ
ἱδρυθεῖσα τῷ 1905, ἐν τῇ ἐκθέσει της, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως 4, σᾶς παρουσιάζει.

Ἀπὸ τὸν ξένον κόσμον

—Τὰ καπέλλα τοῦ Ναπολέοντος.

Εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἔκθεσιν, ἡ ὁποία ἔχει διοργανωθῇ τώρα εἰς τὸ Παρίσι, μεταξὺ ἄλλων κειμηλίων τοῦ μεγάλου Κορσικανοῦ, ὑπάρχει καὶ ἕνα «μικρὸ» καπέλλο, τὸ ὁποῖον σημειώνεται μὲ τὸν διπλοῦν τίτλον: «Πῖλος ποὺ ἐφοροῦσε εἰς τὸ Βαγκράμ» καὶ «Πῖλος τῆς ἐκστρατείας τῆς Ρωσσίας».

Καίτοι μεσολαβοῦν ἀρκετὰ χρόνια μεταξὺ τῶν δύο ἐκστρατειῶν— 8 διὰ τὴν ἀκρίβειαν— ἐν τούτοις δὲν εἶνε διόλου ἀνακριβής, διότι ἡ ἱματιοθήκη τοῦ Αὐτοκράτορος περιεῖχε πολλὰ εἴδη ἱματισμοῦ, ἐπανειλημμένως χρησιμοποιηθέντα, καὶ διὰ τοῦτο εἶνε δύσκολος ὁ καθορισμὸς ποῖον ὑπῆρξε πραγματικῶς τὸ καπέλλο τοῦ Βαγκράμ, τοῦ Ἐϋλὼ ἢ τῆς Ἐκστρατείας τῆς Ρωσσίας, τὸ ὁποῖον εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἐχάρισεν εἰς τὸν θαλαμηπόλον του Ἐβράρ. Παραδείγματος χάριν, ὑπάρχουν «δύο» καπέλλα τοῦ Βατερλῶ. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ ζωγράφος Ζερὼμ ἠγόρασε 17 χιλιάδας φράγκα καὶ ἐδώρησεν εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τὸ 1900 καὶ ἐκεῖνο ποὺ εὑρίσκετο εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ στρατηγοῦ Ντυσὲν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχήν. Καὶ ἐνῷ οἱ δύο ἤριζον διὰ τὴν κατοχὴν τοῦ πραγματικοῦ καπέλλου τοῦ Βατερλῶ, ἐξηκριβώθη ὅτι καὶ οἱ δύο εἶχαν δίκηο, διότι ὁ Ναπολέων ἄλλαξε καπέλλο κατὰ τὴν μάχην, ὅπως ἄλλως τε εἶχε δικαίωμα!...

Τὰ καπέλλα του αὐτά, ὁ Ναπολέων τὰ ἠγόραζε ἀντὶ 60 φράγκων τὸ ἕνα, ἀπὸ τὸν πιλοποιὸν Πουπάρ, καὶ ἀντὶ 6 φράγκων εἰς τὸν ἴδιον καπελλᾶν τὰ ἐκαθάριζε, τὰ ἐσιδέρωνε καὶ τὰ ἐφρεσκάριζε. Τὸ 1806 εἶχε δώδεκα καπέλλα ἐκ τῶν ὁποίων ὀκτὼ καινούργια καὶ τέσσερα φρεσκαρισμένα. Δὲν ἐπετοῦσε ποτὲ τὰ παληά του καπέλλα, ὅπως καὶ τὶς στολές του «ποὺ ἔφθειρεν ἡ Νίκη», διότι τοῦ ἐνθύμιζαν ἔνδοξες ἱστορίες ἑνὸς ἀθανάτου παρελθόντος καὶ δι' αὐτὸ σώζονται πολλαὶ ἀπὸ τὶς ἐνδυμασίες του.

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐπίσης, εἰς τὴν Ἁγίαν Ἑλένην, ὅταν ἀπέθανεν, οἱ σύντροφοί του ἠδυνήθησαν νὰ ἐνδύσουν τὸ σῶμα τοῦ ἡττημένου τοῦ Βατερλῶ μὲ τὴν στολὴν τοῦ νικητοῦ τοῦ Μαρέγκο.

—Οἱ Μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου, τὸ ἔργον τῶν ὁποίων τώρα, μὲ τὴν εὐχέρειαν τῶν συγκοινωνιῶν, εἶνε περιττὸν εἰς τὰς Ἄλπεις, ἀπεφάσισαν νὰ τὸ συνεχίσουν εἰς τὰ Ἱμαλάϊα, εἰς τὸ Θιβέτ, ἱδρύοντες ἐκεῖ νέον καταφύγιον. Πρὸς τοῦτο, μετέβησαν ἀπὸ διετίας ἐκεῖ, δύο μοναχοί, διὰ τὰς σχετικὰς συνεννοήσεις.

Οἱ δύο αὐτοὶ μοναχοὶ ἐξέλεξαν ἤδη τὴν τοποθεσίαν, ὅπου θὰ κτίσουν τὸ μοναστῆρι των, εἰς τὸν αὐχένα, ὁ ὁποῖος χωρίζει τὴν κοιλάδα τοῦ Σαλουὲν ἀπὸ τὴν κοιλάδα τοῦ Μεκόγκ, εἰς ὕψος 3.600 μέτρων, καὶ ἡ Κινεζικὴ κυβέρνησις τοῦ Γιουνὰν τοὺς ἔδωσε τὴν ἄδειαν τῆς ἱδρύσεως τῆς μονῆς, ἀλλὰ μένει νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τὰς τοπικὰς ἀρχάς.

Ἡ δίοδος τοῦ Τσά, ὅπου θὰ κτισθῇ τὸ μοναστῆρι, δὲν προσβάλλεται ἀπὸ τὰς χιονοστιβάδας, καὶ προτιμᾶται ἀπὸ τοὺς ὁδοιπόρους, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων θ' αὐξηθῇ ὅταν γνωρίζουν ὅτι θὰ ὑπάρχῃ καταφύγιον.

Ἐκδρομαὶ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 5ην τ. μ. ἡ «Ἕνωσις Ὀρειβατῶν καὶ Φυσιολατρῶν» Βουλῆς 20, θὰ ἐκδράμῃ δι' αὐτοκινήτων εἰς Μάζι—Ὅσιον Μελέτιον. Πληροφορίαι καὶ δηλώσεις μέχρι σήμερον Παρασκευῆς βράδυ 7.30—9.30 μ. μ.

Σατυρικὸς στίχος

Δονήσεις

Τώρα ἐπαναστάτησε κι' ἡ φύσις
κι' ἔχει ὁρμὰς συντριπτικῶν προθέσεων,
στὸν τόπον ποὺ μὲ σεισμικὰς δονήσεις
δονεῖται διαφόρων προελεύσεων.
Μᾶς πνίξαν τῶν δονήσεων τὰ σμήνη.
Τῶν ἐρειπίων μαῦροι οἱ σωροί.
Ἐγκέλαδοι πολλοὶ στὴν Ρωμηοσύνη
καὶ ὅλοι των ἐξ ἴσου ἰσχυροί.
Ἀχ πότε, ἐπὶ τέλους, ἀπ' τὰς κρίσεις
θὰ λυτρωθῇ ἡ δύστυχη Ἑλλάς,
κι' ὁ Παναγῆς θὰ παύσῃ — αἱ δονήσεις
νὰ λέγῃ — πῶς κατήντησαν μπελᾶς;
Δὲν ἐνθυμοῦνται ἄρχοντες καὶ πλήθη
οὔτε μιὰ κάπως ἥσυχη στιγμή,
ποὺ ἡ κλεινὴ Ἑλλὰς νὰ μὴ δονήθη
ἀπὸ τὴν μιὰ ἢ ἄλλη ἀφορμή.
Ἀλλὰ ἀπ' ὅλας μία συγκεντρώνει
τὴν ζωηρὰν συγκίνησιν ἡμῶν,
ἤγουν τοῦ Βενιζέλου τὸ κανόνι
ποὺ ἔφερε τὴν στάσιν πληρωμῶν.
Σπατάλαι φοβεραὶ καὶ καταχρήσεις
κινίνα κι' ἄλλαι πράξεις εὐπρεπείας,
παρήγαγον τὰς ἐκπυρσοκροτήσεις
τοῦ πυροβόλου τῆς χρεωκοπίας.
Κι' ἀκόμα ἡ συνέπεια κρατεῖ
ἀπὸ τοῦ κανονιοῦ τὴ συμφορά,
πραγματικῶς ἡ δόνησις αὐτὴ
ἦτο ἐξ ὅλων πλέον ἰσχυρά.

ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ

Ἑλληνικὴ Λαϊκὴ Τέχνη

Ἡ Ἑλληνικὴ Λαϊκὴ Τέχνη καλεῖ τὸ κοινὸν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως τῶν ὑφαντῶν Διπλοῦ Πελέκεως τὴν Πέμπτην 2 Μαΐου ὥραν 4 μ. μ. εἰς τὸ νέον της κατάστημα, ὁδὸς Σπυρομηλίου 17 (ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ δρόμου τοῦ κτιρίου Μετοχικοῦ Ταμείου).

Ἡ ἔκθεσις θὰ διαρκέσῃ ὡς τὰς 23 Μαΐου μὲ πολλοὺς νεωτερισμοὺς καὶ μεγάλην ποικιλίαν εἰς φορέματα, καπέλλα, πέδιλα, παραπετάσματα καὶ ὅλα τὰ καλοκαιρινὰ εἴδη καὶ ὑφάσματα.

Λύκειον Ἑλληνίδων

Τὴν 4ην Μαΐου ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 7ην ἀπογευματινὴν δίδεται ὁ ἀναβληθεὶς λόγῳ τῶν γεγονότων χορὸς τοῦ Τμήματος Παιδικῆς Ἀδελφοσύνης τοῦ Λυκείου Ἑλληνίδων, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Καλλιτεχνῶν (Ἀτελιὲ), ὁδὸς Καραγεώργη 8. Τὰ εἰσιτήρια τοῦ χοροῦ τῆς 5ης Μαρτίου ἰσχύουν διὰ τὴν 4ην Μαΐου.

Ἐκδόσεις

Ἐκυκλοφόρησε εἰς ὡραῖον τόμον τῶν ἐκδόσεων «ΦΛΑΜΜΑ» ἐκτενὴς μελέτη τοῦ κ. Ἀρ. Γ. Φωκᾶ περὶ Συνεταιρισμῶν καὶ Συνεταιριστικῆς Οἰκονομίας. Σελίδες 208, δραχ. 80 εἰς ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα.

Βιβλιογραφία

Μελᾶ: Κωνσταντῖνος ΙΒ'.
Ζαμπάκης: Πανεπιστημίου 55

Ο κ. ΠΕΡΣΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ "ΦΑΟΥΣΤ„

Τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἐμφανίζεται εἰς τὰ «Ὀλύμπια» μὲ τὸν «Φάουστ» ὁ διεθνοῦς φήμης Ἕλλην βαθύφωνος τῆς Σκάλας τοῦ Μιλάνου κ. Κώστας Πέρσης κατόπιν πολυετοῦς ἀπουσίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

«ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ»

Ἡ μόνη ὀπερέττα ὁλκῆς τοῦ πρυτάνεως τῶν ὀπερεττογράφων κ. Θ. Σακελλαρίδη στὰ χέρια τοῦ ὁποίου ἡ μεγαλειώδης Τζὰζ τοῦ «Μοντιάλ» ἐπιτελεῖ ἀληθινὰ θαύματα ἐξακολουθεῖ νὰ κυριαρχῇ. Σήμερον ἔκτακτος λαϊκὴ ἀπογευματινή.

Ὁ Παθολόγος ἰατρὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Γ. ΑΠΕΡΓΗΣ
ἐγκατασταθεὶς ἐνταῦθα ὁριστικῶς δέχεται Σόλωνος 40, 4—7 μ. μ. Τηλέφ. 26-073.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
Μόνον μέχρι τέλους τρέχ. μηνὸς θὰ πωληθῇ εἰς τὸ τέταρτον τῆς ἀρχικῆς του τιμῆς τὸ τετράτομον εἰς μέγα σχῆμα
ΕΓΚΥΚΛ. ΛΕΞΙΚΟΝ ΙΑΤΡΙΚΗΣ
Σπεύσατε ὅθεν νὰ τὸ ἀποκτήσετε, διότι εἶνε τὸ μόνον ἐν Ἑλλάδι σύγγραμμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχῃ σπίτι του ἀντὶ πάσης θυσίας κάθε οἰκογενειάρχης, εἰς οἱανδήποτε κοινωνικὴν τάξιν καὶ ἂν ἀνήκῃ. Περιέχει μὲ ἀλφαβητικὴν σειρὰν, ἁπλᾶ καὶ εὐκολονόητα ὅλας τὰς ἀσθενείας, τὴν διάγνωσιν αὐτῶν καὶ τὰς νεωτέρας θεραπευτικὰς μεθόδους, ὡς καὶ ὅλα τὰ ἀποτελεσματικὰ φάρμακα.
Τιμολόγιον: 4 τόμοι ἄδετοι Δρχ. 320, Πανόδετοι Δρχ. 460 καὶ Χρυσόδετοι Δρχ. 600. Ταχυδρομικὰ ἐπαρχιῶν Δρχ. 50. Γίνονται καὶ ἔγγραφαὶ μὲ 100 Δρχ. μηνιαίας δόσεις, τὸ δὲ ὅλον ἔργον παραδίδεται ἅμα ἀποπληρωθῇ. Ἐπίσης πωλεῖται ἀντὶ Δρχ. 50 ὁ «ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ» εἰς πολύχρωμον πίνακα ἀναπαραστάσεως ὁλοκλήρου τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ εἰς φυσικὸν μέγεθος. Ὡσαύτως πωλεῖται μέγας χάρτης καὶ ὁδηγὸς τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἀλμποὺμ ἀντὶ Δρχ. 30. Ἀποκλειστικὴ πώλησις καὶ ἐπιταγαί: Κον Κωνστ. Οἰκονομίδην, Βουλῆς 6 Ἀθήνας.

κάλτσες
ΣΕΡ
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
Μεταξωτές
44 Fin
Bemberg
ΧΑΜΗΛΑΙ ΤΙΜΑΙ
ΕΡΜΟΥ 24

Χθὲς, σήμερα, αὔριον

Καθημερινῶς ἐπιστρέφουν οἱ διάφοροι ἐκδρομεῖς, οἱ ὁποῖοι εἶχον διασπαρῆ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Πρωτομαγιᾶς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐξ ὅσων ἀκούομεν ἀπὸ τὰς πλέον ἐπιτυχημένας ἐκδρομὰς ἦσαν ἡ τῆς Κερκύρας ὅπου εἶχον μεταβῆ πολλοὶ γνωστοὶ Ἀθηναῖοι καὶ ξένοι, ἡ τῶν Πεταλιῶν, ὅπου ἑωρτάσθη ἡ Δευτέρα τοῦ Πάσχα μὲ τὸν πατροπαράδοτον ὀβελίαν καὶ πολὺ κέφι καὶ ἡ τῆς Ὀλυμπίας καὶ τῶν Δελφῶν ὅπου συνεκεντρώθησαν οἱ Γάλλοι διανοούμενοι τῆς κρουαζιὲρ τῆς «Πατρίδος» μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ γνωστότατοι συγγραφεῖς Ὀμπρέ, Μπεντὲλ καὶ ἄλλοι.

⁂

Ἡ κοσμικὴ κίνησις κατ' αὐτὰς συνεκεντρώθη ἰδίως εἰς τὸ τέννις ὅπου παίζεται τὸ πρωτάθλημα τῆς Μεσογείου. Ἐκεῖ συναντᾶ κανεὶς ἐκτὸς τῶν πρωταθλητῶν πλείστας ὡραίας ἐμφανίσεις αἱ ὁποῖαι μὲ τὰς κομψὰς τουαλέττας των φέρνουν εἰς πεῖσμα τοῦ καιροῦ τὴν ἄνοιξιν.

Μεταξὺ τῶν παρευρισκομένων εἴδομεν τὰς ἄρτι ἀφιχθείσας κομψοτάτας Κας Φίρμενιχ καὶ Ζίννη, τὰς Κας Γ. Μελᾶ, Λ. Μαλαμίδη Δ. Συριώτη, Ραζέλλου, Γ. Μπόττη, Χ. Ζαλοκώστα καὶ Πεζᾶ μὲ ποικιλόχρωμα ἐμπριμὲ, τὰς χαριτωμένας δίδας Ζογέμπ, Ἀνδριτσάκη, Εὐγενίδη, Συνιόσογλου, Μάτσα ἐπίσης μὲ ἐμπριμὲ καὶ τοὺς κ. καὶ κ. Ι. Σερπιέρη, Ι. Ἀρβανιτίδη, Κ. Μάτσα, Μπέμπη, Πεσνικίδη, Καρὲρρ, Μεταξᾶ, Μ. Μελᾶ, Μακκᾶ, Κ. Γκίνη, Δ. Σκουζὲ, Σκουμπουρδῆ Τζουμάρα, Αἰλιανοῦ, Μ. Μαλτσινιώτη, Χαρτουλάρη, Ἀξελοῦ, Συριώτη, Βαρβαδέσου καὶ πολοὺς ἄλλους.

Ο ΕΝΗΜΕΡΟΣ

«Θρακικά»

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Θρακικοῦ Κέντρου ὁ ΣΤ' τόμος τοῦ περιοδικοῦ Συγγράμματος τὰ «Θρακικά». Ὁ ἄρτι ἐκδοθεὶς τόμος τῶν «Θρακικῶν», ἐκτὸς τῆς πλουσίας λαογραφικῆς ὕλης, περιέχει μεταξὺ ἄλλων εἰς τὰς 430 σελίδας του: μελέτην τοῦ Μητροπολίτου Σάρδεων «Ἐπισκοπικοὶ κατάλογοι τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Θράκης», τοῦ κ. Κουρουνιώτη, ἀκαδημαϊκοῦ, «Τὸ ἔργον τοῦ Χρήστου Τσούντα», τοῦ κ. Γ. Μπακαλάκη «Ἀνεκδότους Θρακικὰς ἐπιγραφάς», τοῦ κ. Μυρτίλου Ἀποστολίδου «Ἐπιγραφὰς Φιλιππουπόλεως», κλπ. Τὰ «Θρακικὰ» πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Θρακικοῦ Κέντρου (Βουλῆς 20 α) καὶ εἰς τὰ μεγάλα βιβλιοπωλεῖα καὶ ἔχουν ἀνάγκην ὑποστηρίξεως.

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

Ἀγγέλλεται διὰ τὸ Σάββατον 4 Μαΐου ὥρ. 7 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν τὸ ρεσιτὰλ τῆς νεαρᾶς καλλιτέχνιδος τοῦ πιάνου Μαρίας Παγκαλῆ (α' βραβεῖον Ἐθν. Ὠδείου) γνωστῆς καὶ ἀπὸ προηγουμένας ἐμφανίσεις της.

Τὸ πρόγραμμα, ἐκλεκτό, περιλαμβάνει συνθέσεις Μπάχ, Μόζαρτ, Μπετόβεν, Μπράμς, Σοπὲν καὶ Λίζοτ.

Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δραχ. 50 καὶ 25 εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ὠδεῖον (Δώρου 3).

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ Σύνδεσμος Φιλαλληλίας καὶ Ἀλληλεγγύης, τῶν ἐκ Ρωσσίας Ἑλληνίδων, ἐκφράζει καὶ δημοσίᾳ, μετ' εὐγνωμοσύνης, τὰς θερμὰς αὐτοῦ εὐχαριστίας, πρὸς πάντας τοὺς προθύμως συνδραμόντας αὐτὸν εἰς χρῆμα καὶ εἰς εἴδη, ἐπὶ ταῖς ἐπικειμέναις Ἁγίαις ἡμέραις τοῦ Πάσχα, ὑπὲρ τῶν ὑπ' αὐτοῦ περιθαλπομένων χηρῶν καὶ ὀρφανῶν Ἑλλήνων ἐκ Ρωσσίας.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΜΟΝΟΝ ΕΓΩ προσφέρω τὰς καλυτέρας τιμὰς δι' ἀδάμαντας, μπριλλάντια, πλατίνη, παλαιὰ ἀσήμια καὶ χρυσᾶ κοσμήματα. Λόγῳ ρεκλάμας ἠγγυημένη ἐπισκευὴ ὡρολογίων καὶ κοσμημάτων εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.
ΧΡ. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ & ΥΙΟΣ
ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΟΙ - ΧΡΥΣΟΧΟΟΙ
Ἀθηνᾶς 56. Τηλ. 26-717.

ΠΑΛΛΑΔΙΟΣ
ΧΟΡΩΔΙΑ
1932
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΜΑΪΟΥ
Ὥρα 11 π. μ.
ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΘΕΝΤΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΤΡΕΙΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ, ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ
ΔΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΦΟΡΑΝ
Ο ΧΟΡΩΔΙΑΚΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΕΦΕΤΕΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ
Ι. BACH
ΤΑ
ΠΑΘΗ
ΤΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ
Τιμαί: 60, 50, 30, 20
ΟΛΑ ΤΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΘΕΝΤΑ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΠΟΛΥΚΟΣΜΙΑΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΙΣΧΥΟΥΣΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΠΑΝΑΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ, ΕΙΣ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ.

Προυσία παρακαλεῖσθε
Ἑλληνικῶν Κασμηρίων
"ΜΟΥΡΤΖΟΥΚΟΥ„
"ΜΙΝΩΣΤΑΝ„
καὶ
ΑΓΓΛΙΚΩΝ
Τιμαὶ ἐργοστασίου
ΟΔΟΣ ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ 13-15

Γ. Δ. ΜΑΤΑΛΑΣ
Νευρολόγος — ψυχίατρος
Διπλωματοῦχος ψυχαναλυτὴς
4—6 καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Τηλέφ. 28—282. Στουρνάρα 39.

ΠΑΣΧΑ - ΕΚΔΡΟΜΑΙ - ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ
Ἐλᾶτε νὰ διαλέξετε τὴν φωτογραφικὴν μηχανήν σας ἀπὸ τὰ τελευταῖα μοδέλα τοῦ Ἐργοστασίου ZEISS—IKON, τὰ ὁποῖα προσφέρομεν χάριν ρεκλάμας τοῦ Καταστήματός μας, εἰς τὰς ἑξῆς ἐξαιρετικὰς τιμάς:
BABY-BOX 16 φωτογραφίες μὲ φὶλμ 4 Χ 6 1)2 ΔΡ. 250
ERABOX 16 φωτογραφίες μὲ φὶλμ 6 Χ 9 ΔΡ. 300
Κομψές, οἰκονομικὲς καὶ μὲ ἐξαιρετικὴν ἀπόδοσιν τοῦ φακοῦ τῶν ZEISS.
ΦΩΤΟ-ΣΤΟΥΝΤΙΟ
ΣΤΑΔΙΟΥ 3-ΑΘΗΝΑΙ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ ΧΙΟΝΕ ΖΕΡΣΕΫ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ
4 - ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ - 4 ΑΡ. ΤΗΛ. 23.404

Ἀρθρῖτις Ψαμμίασις, Ἀντισηψία οὐροφόρων ὁδῶν
Προτιμᾶτε τὴν Ἑλληνικὴν
ΠΙΠΕΡΑΖΙΝΗΝ "ΕΚΡΙΣΤ„
τῆς Ἀνωνύμου Φαρμακοχημικῆς Βιομηχανίας
Ε. Α. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ & Σία
ὁδὸς Λυκούργου ἀριθ. 18
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα δρχ. 61
«ΔΙΤΣ»

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ Α. Ε.
109 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΝ ΣΑΣ
ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΑ

Κοινωνικά

Βαπτίσεις

Ὁ ἰατρὸς κ. Π. Παπαοικονόμου [illegible] ἐξ τῆς κολυμβήθρας τὸ [illegible] ἀγγελοῦδι τοῦ κ. Γ. Λαμπρ[illegible] μάσας αὐτὸ Κωνσταντ[illegible]. Εἰς τὸν ἀνάδοχον καὶ τοὺς γονεῖς [illegible] νὰ τοῖς ζήσῃ.

Ἀρραβῶνες

Νικόλαος Μάλιας — Ἑλένη [illegible] ἠρραβωνίσθησαν τὴν 29ην Ἀπριλίου.

— Ὁ Νέστωρ Κ. Παπαγε[illegible]κος, καὶ ἡ Δνὶς Πιπίτσα Γεωργ[illegible] ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

— Ὁ κ. Νικόλαος Γ. Καζ[illegible] ἡ Δνὶς Ἄννα Γ. Μοντεσάντου [illegible]σθησαν. Τοὺς εὐχόμεθα ταχεῖαν [illegible].

— Προχθὲς ἐτελέσθησαν οἱ [illegible] τῆς Δίδος Λέλας Κ. Παπαδ[illegible] τοῦ κ. Ἀγγέλου Ἀθανασοπούλου [illegible]ρου. Τοὺς εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν [illegible].

Γάμοι

Χρῆστος Π. Παπαθανασίου — [illegible] Εὐαγ. Μαρνέρη, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

— Βασιλάκης Τ. Καραμ[illegible]κὸς γεωπόνος — Πίτσα Τ. Προβ[illegible] ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν [illegible].

— Θωμᾶς Α. Δοξιάδης, ἰατρὸς — [illegible]φία Θ. Πετρακοπούλου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

— Γεώργιος Ἀλφαρμάκης — [illegible] Νικολάου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Χαλκίδι τὴν 29 Ἀπριλίου.

— Μελέτιος Π. Μελετόπουλος — [illegible]λικὴ Θ. Κάντζα, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

— Ἀλέκος Ε. Παπαδημητρίου — [illegible]λα Μ. Βαρέλλα, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 29)4)35.

— Γεώργιος Παπαγεωργίου — [illegible]πούλα Μεγαπάνου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Ἀγρινίῳ.

Ἄφιξις καλλιτέχνου

Ἐπανῆλθεν ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς τοῦ βιολίου παρὰ τῷ Ἐθνικῷ Ὠδείῳ κ. [illegible] τόνε μετὰ διμήνον περιοδείαν ἀνὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας. Στὸ Παρίσι [illegible] παντὸς ὅπου ἔδωσε σειρὰν θριαμβευτικῶν συναυλιῶν δικαίως ὁ γαλλικὸς τύπος τὸν κατέταξεν εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν εὐρωπαίων βιολινιστῶν.

Κασμήρια

Νέαι ἀφίξεις—Μουρτζούκου - Μινώσταν—Ἀγγλικῶν. Τιμαὶ ἐργοστασίου. [illegible] Καπνικαρέας 13—15.

Λόγῳ τέλους τῆς χειμερινῆς περιόδου τὸ Κατάστημα DAVY'S Ἑρμοῦ 15 ἐπὶ 15 ἡμέρας ἤτοι ἀπὸ τῆς 2—17 Μαΐου [illegible] ὅλα τὰ εἴδη τοῦ Καταστήματος, [illegible] Ἀγράφες κτλ. μὲ ἔκπτωσιν 30—50 %.

Κηδεῖαι

Τὸν πεφιλημένον μας ἀδελφὸν καὶ [illegible] ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΡΕΠΕΚΛΗΝ θανόντα ἐνταῦθα χθὲς κηδεύομεν σήμερον πρωΐαν ἐν Χαλκίδι καὶ ὥραν 11ην π. μ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1935
Οἱ ἀδελφοί: Ξενοφῶν καὶ Πολυξένη Στεφανίδου, Γεώργιος καὶ Ἑλένη Κο[illegible], Εὐάγγελος Τρεπεκλῆς, Γεώργιος καὶ Μαρίτσα Τρεπεκλῆ. Οἱ ἀνεψιοί.

Τὴν πεφιλημένην μας σύζυγον, μητέρα, μάμμην καὶ ἀδελφὴν
ΣΟΦΙΑΝ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ
θανοῦσαν χθές, κηδεύομεν σήμερον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 5ην μ.μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ (Παγκράτι) (οἰκία παρὰ τὸν Ναόν, Ἀρίδου 15).
Ὁ σύζυγος: Μελέτιος Δημητριάδης. Τὰ τέκνα, οἱ ἔγγονοι, οἱ ἀδελφοί, οἱ συγγενεῖς.
(Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

Πένθη

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Στεφάνου Καραθεοδωρῆ μετὰ τῶν τέκνων των, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γρηγορίου Βεγλερῆ μετὰ τοῦ υἱοῦ των, ἡ κ. Παύλου Καραθεοδωρῆ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀλεξάνδρου Σινιόσογλου μετὰ τῶν τέκνων των, ἡ κ. Ἀνδρέου Μαυρομμάτη μετὰ τῶν τέκνων της, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κωνσταντίνου Καραθεοδωρῆ μετὰ τῶν τέκνων των, ὁ κ. Γαβριὴλ Κρέστοβιτς, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀλεξάνδρου Κρέστοβιτς, ἡ κ. Ἀλέξ. Κωνσταντινίδου, ἡ κ. Β. Μυστακίδου, ἡ [illegible] Θ. Μουσούρου ἀγγέλλουσι μετὰ βαθείας θλίψεως τὸν θάνατον τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν μητρός, μάμμης, προμάμμης καὶ [illegible]φῆς
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ ΑΛ. ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ
ἐπισυμβάντα ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 29 Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Μνημόσυνα

Τὴν 14ην π.μ. ἐτελέσθη ἐν Θήβαις [illegible]μερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἀειμνήστου Θηβαίας δεσποίνης ΕΡΑΣΜΙΑΣ ΗΡΑΚΛ. ΛΙΟΚΗ ὑπὸ τῶν τέκνων της.

Εἰς τὸ μνημόσυνον παρέστη σύμπασα ἡ Θηβαϊκὴ Κοινωνία ἐκτιμῶσα τὰς πολλὰς ἀρετὰς τῆς μεταστάσης.

Εὐχαριστήρια

Πρὸς ὅλους τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ πένθος ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν συζύγου καὶ πατρός, ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας.

Οἰκογένεια Ἱπποκρ. Νικολαρεΐζη.

Δικηγορικὸν Γραφεῖον
ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΘ. ΚΑΡΔΑΡΑ
Ἐν Ἀθήναις—Θεμιστοκλέους 1.

ΠΡΟΣΟΧΗ
Ἐνδιαφέρουσα πρὸς τὸ Σ. Κοινὸν ἀνακοίνωσις τῆς
ΣΟΥΡΩΤΗΣ
Οἱ ἐκμεταλλευόμενοι τὸ νερὸ Νιγρίτης, διὰ λόγους συναγωνισμοῦ κατὰ τοῦ γνωστοτάτου νεροῦ ΣΟΥΡΩΤΗΣ, ἠλλοίωσαν εἰς τὰ δημοσιεύματά των τὴν ἐπίσημον ἀνάλυσιν τοῦ νεροῦ των καὶ παρέστησαν ὅτι τοῦτο ἔχει ἐλεύθερον ἀνθρακικὸν 1.7573, ἐνῷ ἐν τῇ πραγματικότητι ἔχει μόνον 0,814 καὶ ὅτι τὸ ἄθροισμα ἁπάντων τῶν συστατικῶν αὐτοῦ στοιχείων εἶνε 3,8401, ἐνῷ τοῦτο εἶνε μόνον 2,8968.
Ἡ τοιαύτη των ἐνέργεια ἐπατάχθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1110 ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Πρωτοδικῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἀπηγορεύθη αὐτοῖς ἐπὶ ποινῇ προστίμου 3.000 δρχ. δι' ἑκάστην παράβασιν ἡ χρῆσις τοιούτων δημοσιευμάτων.
Ἡ ΣΟΥΡΩΤΗ πλουσιωτάτη εἰς ραδιενέργειαν (7,2 μονάδες) ἐλεύθερον ἀνθρακικὸν (1,4781) καὶ εἰς πλῆθος ἄλλων πολυτιμοτάτων στοιχείων ἐν ἁρμονικωτάτῃ ἀναλογίᾳ εἶνε μοναδικὴ καὶ ἀνωτέρα ὅλων, ξένων τε καὶ ἡμετέρων, ἐπιτραπεζίων ὑδάτων, εὐγευστοτάτη καὶ θαυματουργὸς εἰς τὰ ἀποτελέσματα.
Ζητῆτε καὶ πίνετε παντοῦ μόνον ΣΟΥΡΩΤΗ.
Τηλ. 26-532 ἢ 26-766.

ΤΑΠΗΤΟ-ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ "ΜΕΛΙΣΣΑ„ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΠΑΡΝΗΘΟΣ ΚΑΙ ΛΕΣΒΟΥ
ΤΗΛ. 80-181
Αἱ καλύτεραι καὶ τελειότεραι Μηχανικαὶ Ἐγκαταστάσεις πρὸς καθαρισμὸν ταπήτων τοῦ γνωστοῦ εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἀγορὰν ἐργοστασίου ERMKO — ROTARY — Machine Co τοῦ Σικάγου. Ἔχομεν τὴν καλυτέραν πελατείαν. Τιμαὶ κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον καὶ ἀναλόγως τῆς ποσότητος, ἄνευ ἄλλης ὑποχρεώσεως διὰ τὴν ἀποθήκευσιν καὶ ἀσφάλιστρα. Ζητήσατε τὸν ἀντιπρόσωπόν μας διὰ νὰ συνεννοηθῆτε.

Πᾶσα ἀπόδειξις διὰ νὰ εἶνε ἔγκυρος, δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. Δημητρίου Ν. Μίχα καὶ τοῦ Διαχειριστοῦ της κ. Ἐμμανουὴλ Γ. Περπινιᾶ, καθὼς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ἐφημερίδος

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
3
ΜΑΪΟΥ 1935
Ζωοδόχου Πηγῆς, Τιμοθέου

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

ΗΡΧΙΣΑΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΧΘΕΣ ΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ

Τὴν 9ην π. μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις. Ὁ κυβερνητικὸς ἐπίτροπος κ. Στρίμπερ, ἀναφερόμενος εἰς δημοσίευμα τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Χατζηκυριάκου εἰς τὴν χθεσινὴν «Πρωΐαν», ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ κ. Χατζηκυριάκος ὑποστηρίζει ὅτι ἀντίκειται πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς πειθαρχίας τὸ νὰ καταθέτουν ἀνέτως ἐν τῷ δικαστηρίῳ μάρτυρες ἐναντίον τῶν ἀρχῶν, λέγει, ὅτι οὐδεὶς ἄλλος μάρτυς ἐν τῷ Στρατοδικείῳ, πλὴν τῶν πολιτικῶν προσώπων, κατέθεσε τί περὶ εὐθυνῶν προσώπων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἀτυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπέμβωμεν ἐπὶ τοῦ τί δημοσιεύεται εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅπου ὁ κ. Χατζηκυριάκος καὶ οἱοσδήποτε ἄλλος δύναται νὰ δημοσιεύῃ ὅ,τι θέλει. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶς ἐνδιαφέρει εἶνε νὰ τηροῦνται ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ἡ εὐπρέπεια καὶ οἱ νόμοι. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος δὲ τούτου ὑποθέτω ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ ἔχων τὴν γνώμην ὅτι δὲν τηροῦνται οἱ νόμοι καὶ ἡ εὐπρέπεια.

Ἄρχονται εἶτα αἱ ἀπολογίαι τῶν κατηγορουμένων, πρῶτος τῶν ὁποίων καλεῖται ὁ πρώην βουλευτὴς τοῦ Προοδευτικοῦ κόμματος κ. Μπουρδάρας, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

«Ἐκφράζω ἐν πρώτοις τὰς εὐχαριστίας τόσον ἐμοῦ ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν κατηγορουμένων, διὰ τὴν τάξιν μεθ' ἧς διεξήχθη ἡ διαδικασία καὶ διὰ τὴν ἀξιέπαινον προσπάθειαν πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας. Κατὰ τὸν στρατιωτικόν μου βίον οὐδέποτε ἀνεμίχθην εἰς κινήματα. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς βουλευτικῆς μου θητείας ἐδημιουργήθη τὸ ζήτημα τῆς ἐπετηρίδος, γεγονὸς ποὺ κατέστησε τὸν ἀδελφόν μου παράφρονα. Προσεπάθησα νὰ τὸν πείσω ὅτι καταβάλλω κάθε προσπάθειαν νὰ ἀποφευχθῇ ἡ ἀδικία. Παρὰ τὴν στοργὴν ποὺ τοῦ ἔτρεφα καὶ τὴν ὑστερικὴν ἐπιβολήν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐπ' ἐμοῦ ὁ ἀδελφός μου, τὸν συνεκράτησα ἀπὸ πράξεις παράφρονας. Παρ' ὅλον τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον προὐξένησεν ὁ ἀδελφός μου εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς ἐμέ, μοῦ εἶνε πάντοτε προσφιλής.

»Αἰφνιδίως, περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου μοῦ ἀνεκοίνωσεν, ὅτι φεύγει διὰ τὴν Δράμαν καὶ ἔφυγε πράγματι. Περὶ τὰ μέσα Δεκεμβρίου μοῦ ἔστειλεν ἕνα γράμμα, τὸ ὁποῖον μοῦ ἐπέδωσεν ὁ κ. Βλάχος, καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ μοῦ ἔλεγε: «Παρακαλῶ ὅσας ἐπιστολὰς σοῦ προσκομίζει ὁ στρατηγὸς Βλάχος δι' ἐμέ, νὰ τὰς ὑπογράφῃς μὲ τὸ ὄνομα τῆς μητρός μου χωρὶς νὰ φέρῃς ἀντίρρησιν, διότι εἶνε ἀνάγκη». Καὶ ὁ Βλάχος μοῦ ἔδωσε νὰ ὑπογράψω μίαν ἐπιστολὴν ὅταν δὲ ἐζήτησα νὰ λάβω τοὐλάχιστον γνῶσιν τοῦ περιεχομένου, ὁ Βλάχος ἠρνήθη νὰ μοῦ τὸ ἐπιτρέψῃ. Ὑπέγραψα τὴν ἐπιστολήν, ἀλλὰ ἀντιληφθεὶς ὅτι ὁ ἀδελφός μου εἶχεν ἐμπλακῆ εἰς τοὺς πλοκάμους συνωμοσίας, τοῦ ἔγραψα ἀμέσως ὅτι θὰ μᾶς καταστρέψῃ. Ἐκεῖνος ἠρνήθη νὰ ἀκούσῃ τὰς συμβουλάς, τὰς ἐκκλήσεις μου. Τί ἠμποροῦσα νὰ κάμω; Νὰ προδώσω τὸν ἀδελφόν μου; Δὲν τὸ ἔκαμα».

Τονίζει ἐν συνεχείᾳ ὁ κατηγορούμενος, ὅτι οὐδεμίαν ἐνεργὸν ἀνάμιξιν εἶχεν εἰς τὴν προπαρασκευὴν τοῦ κινήματος, καθ' ὅσον τὸν ἀπησχόλει ὑπερβολικὰ ἡ ἐξαιρετικῶς ἐπικίνδυνος ἐγκυμοσύνη τῆς συζύγου του.

Λέγει περαιτέρω, ὅτι περιωρίσθη νὰ ἐνεργήσῃ προσφυγὴν εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ του, ὁ ὁποῖος εἶχε γίνει ἀλλόφρων ἐκ τοῦ ὅτι διὰ τῆς μεταβολῆς τῆς ἐπετηρίδος ἔχανεν 100 βαθμοὺς εἰς αὐτήν. Τονίζει ὅτι δὲν ἀνεκοίνωσεν οὔτε λέξιν ἐπὶ τοῦ κινήματος εἰς τὸν κ. Καφαντάρην κατὰ τοῦ ὁποίου ἐμαίνετο ὁ ἀδελφός του, ἐπειδὴ δὲν ὑπερημύνθη αὐτοῦ ἐν τῇ Βουλῇ. Καταλήγων ἐπαφίεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ἐπικαλούμενος τὴν ἐπιείκειάν του ἐκ τοῦ ὅτι τὸν παρέσυρεν ἡ νοσηρὰ ἀφοσίωσίς του πρὸς τὸν ἀδελφόν του.

ΣΤΡΙΜΠΕΡ. Διὰ τὰ δελτία εἴπατε ὅτι ἀπεστέλλοντο εἰς ὅλας τὰς μονάδας. Ἐγὼ ἤμην τότε διοικητὴς μονάδος καὶ δὲν ἔλαβον τίποτε. Ἐπίσης ἐδῶ εἰς τὰ γράμματά σας ἀναφέρεται ὁ ἐδῶ Ἀλέκος. Ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ ἐδῶ Ἀλέκος;

ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ. Ἐὰν ὑπῆρχον καὶ ἄλλα ἀρχεῖα Μπουρδάρα θὰ ἦτο ὅλη ἡ Ἑλλὰς κατηγορουμένη. Σᾶς λέγω ὅτι δὲν εἶνε πολιτικός, ἀλλὰ στρατιωτικός, καὶ δὲν δύναμαι νὰ σᾶς τὸν εἴπω διότι δὲν γνωρίζω ἂν εἶνε κατηγορούμενος.

ΣΤΡΙΜΠΕΡ. Λέτε ὅτι ἁπλῶς ὑπεγράφατε τὰ γράμματα τοῦ Βλάχου καὶ ὅτι δὲν ἐγνωρίζατε τὸ κίνημα. Θὰ σᾶς διαβάσω μερικὰς περικοπάς....

ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ. Θὰ παρακαλέσω τὸ δικαστήριόν σας νὰ μὴν ἀναγνωσθοῦν. Ἡ ψυχική μου κατάστασις μοῦ ἐπιβάλλει νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὴν ἀναγνωσθοῦν. Ἄλλως τε ἔχουν ἤδη ἀναγνωσθῆ.

ΑΛΛΗ ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Χαβίνης, καλούμενος νὰ ἀπολογηθῇ, λέγει, ὅτι ἐξ ὅλων τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, μόνον οἱ δύο διευθυνταὶ τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας καὶ τῆς Γενικῆς κατέθεσαν συγκεκριμένα πράγματα, ἀντιθέτως πρὸς ἄλλα ὄργανα, καταθέσαντα πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν περιέλαβον εἰς τὰς ἐγγράφους καταθέσεις. Ὁ κ. Σταυρόπουλος κατέθεσεν ὅτι ἐπρόκειτο δι' ἐμοῦ νὰ σταλῇ εἰς Χανιὰ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος, ὅτε ἐπρόκειτο νὰ γίνουν ἐκλογαί, κατάλογος προγραφῶν, νὰ τὰς ἐγκρίνῃ ὁ Βενιζέλος. Τί προγραφῶν δὲν ἠμπορῶ νὰ καταλάβω. Σᾶς βεβαιῶ, ὅτι οὐδεμίαν γνῶσιν ἔχω. Ἐπίσης κατέθεσεν ὁ κ. Σταυρόπουλος, ὅτι μετέβην εἰς σύσκεψιν εἰς τὴν οἰκίαν Κολιαλέξη, γεγονὸς ποὺ εἰς τὴν ἔνορκον κατάθεσίν του δὲν ἀναφέρει.

Ἀντικρούει ἐν συνεχείᾳ τὸ καταθέν, ὅτι αἱ συνεννοήσεις του μετὰ τῶν κινηματιῶν ἀξιωματικῶν διεξήγοντο εἰς τοῦ Ζαχαράτου, λέγων, ὅτι τοῦτο εἶνε τὸ πλέον ἀκατάλληλον διὰ τοιαύτας συνεννοήσεις κέντρον, ὅπου ὅλα τὰ τραπέζια εἶνε διαρκῶς κατειλημμένα. Ἀμφισβητεῖ περαιτέρω τὰς περὶ αὐτοῦ καταθέσεις τῶν μαρτύρων Ἀντωνάκου, Κυριακοῦ καὶ Νταλιάνη, ὁ τελευταῖος τῶν ὁποίων κατέθεσε περὶ συναντήσεών του μετὰ τοῦ Τσιριμώκου καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, καὶ λέγει ὅτι οἱ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδειχθέντες στασιασταὶ ἀπὸ πολλῶν μηνῶν εἶχον παύσει νὰ τὸν χαιρετοῦν, ἀναφέρει δὲ μεταξὺ ἄλλων τὸν Σπαήν, ὁ ὁποῖος ἐφιλοδόξει νὰ πολιτευθῇ εἰς τὴν Ἄρταν.

Τὴν ἑσπέραν τοῦ κινήματος ἐξῆλθα εἰς τὰς 8.10' καὶ μετέβην εἰς τοῦ Ζαχαράτου, ὅπου εὗρον τὴν συντροφιάν μου. Ἐκεῖ ἐπληροφορήθην, ὅτι κατελήφθη ὁ στόλος παρὰ τοῦ Κολιαλέξη. Ἐχαρακτήρισα ἀμέσως τοῦτο ὡς ἀδικαιολόγητον τρέλλαν ποὺ θὰ κοστίσῃ εἰς τὸ κράτος καὶ ὁ Βενιζελισμὸς θὰ πάθῃ. Αὐτὸ τὸ εἶπα πρὸ 15 ἀτόμων. Τὸ κατεδίκασα ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς. Ἐκεῖθεν μετέβην εἰς τὸ «Κεντρικόν». Ἦλθεν ὁ συνταγματάρχης κ. Νικολετᾶτος καὶ ἐπήγαμεν εἰς τοῦ «Ἀβέρωφ», ἔνθα συνέφαγον μετὰ τῶν κ.κ. Σεχιώτη καὶ Σφυρῆ, χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν τί ἔγινε. Εἰς τὰς 10 διετάχθη τὸ κλείσιμον τοῦ ἑστιατορίου, ἐφύγαμε καὶ ἐπήγαμεν εἰς τοῦ Ζαχαράτου καὶ τὸ εὕρομεν κλειστόν. Κατὰ σύστασιν τοῦ Σεχιώτη δὲν ἐπῆγα νὰ κοιμηθῶ εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν μου, ἀλλὰ εἰς ἕνα φιλικὸν σπίτι. Ὅταν ἔμαθα ὅτι βγῆκε παραπεμπτικὸν βούλευμα παρουσιάσθην. Εὑρίσκομαι εἰς δίλημμα νὰ ἀπαντήσω τί θὰ ἔκαμνα ἂν ἐγνώριζα τὸ κίνημα. Εὐτυχῶς δὲν τὸ ἐγνώριζα, διότι θὰ ἤμην μέσα γιὰ καλά.

ΠΡ. Κανένας ὅμως δὲν ἔκαμεν ἐκεῖνο ποὺ ἔπρεπε νὰ κάμῃ.

ΧΑΒΙΝΗΣ. Τί νὰ κάμῃ;

ΠΡ. Νὰ πάῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ νὰ τῆς πῇ: «Αὐτὸ τὸ κίνημα εἶνε ἔκνομον. Τίθεμαι εἰς τὴν διάθεσίν σου, ἐναντίον του». Καὶ δι' αὐτὸ ὑπέχετε καὶ πολιτικὴν ἀκόμη εὐθύνην.

ΧΑΒΙΝΗΣ. Δὲν ἔχετε ἄδικον καὶ ὁ λαὸς θὰ μᾶς κρίνῃ.

Καταλήγων ὁ ἀπολογούμενος, λέγει ὅτι δὲν ἐγνώριζε κἂν τὸ κίνημα καὶ ἐπαφίεται εἰς τὴν κρίσιν τῶν στρατοδικῶν.

Ο κ. ΙΑΣΩΝΙΔΗΣ

Ἀπολογεῖται ἀκολούθως ὁ γερουσιαστὴς Ἰασωνίδης, ὡς ἀκολούθως:

«Πιστεύω ὅτι κάθε κίνημα τραυματίζει τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὸν Κοινοβουλευτισμόν, πράγματα ποὺ ἀποτελοῦν θρησκείαν καὶ δόγμα δι' ἐμὲ καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἀνεδείχθην εἰς τὸν πολιτικὸν βίον. Ἦλθον ὡς πρόσφυξ, καὶ 12 ἐτῶν ζωὴ πολιτικὴ ἀποτελοῦν προσήλωσιν εἰς τὸν κοινοβουλευτισμόν. Ὁμολογῶ ὅτι, εὑρεθεὶς εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἤσκουν δριμὺν ἔλεγχον καὶ πολιτικήν. Οὐδέποτε ὅμως παρεξετράπην εἰς γλῶσσαν ἐμπρηστικήν. Ἴσως ἀντεπολιτεύθην κάπως ζωηρότερον. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν μου, ἀλλὰ δὲν ὡμίλησα ποτὲ περὶ ἀγχονῶν κλπ. Ἐγὼ ἦλθον ἐδῶ ὡς πρόσφυξ, κατεδικάσθην εἰς θάνατον εἰς τὸν Πόντον καὶ ὁ ἀδελφός μου ἐκάη ζωντανὸς παρὰ τῶν Τούρκων. Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔλθω εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ὁμιλήσω δι' ἀγχόνας.

»Κατηγοροῦμαι ὅτι ὑπῆρξα δριμύς, ὀξὺς καὶ ἐπαναστατικός. Ἐὰν ἐγνώριζα ὅτι θὰ ἐγίνετο κίνημα, «χῶμα θὰ ἔτρωγα καὶ θὰ ἐλάλουν». Ὅσα εἶπον τὰ εἶπον εἰς ὁμαλὸν κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα, ἐπιτρέπον τὴν ἀντιπολίτευσιν. Δὲν εἶχον γνῶσιν οὔτε ἀνάμιξιν εἰς τὸ κίνημα, ἀλλ' οὔτε ἠδυνάμην νὰ τὸ ἐπιδοκιμάσω. Μὲ τὴν Δημοκρατικὴν Ἄμυναν οὐδεμίαν σχέσιν καὶ ἀνάμιξιν ἔσχον. Ἀνῆκον εἰς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ μελλοντικῶς εἰς ἐμὲ ἐναπόκειται ἂν θὰ εἶμαι μέλος του ἢ ὄχι. Ἐπαφίεμαι, κύριοι στρατοδίκαι, εἰς τὴν πεφωτισμένην κρίσιν σας».

ΑΛΛΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀπολογεῖται ὁ κ. Πύρρος Γιαννόπουλος, ὅστις ἀρνεῖται πᾶσαν ἀνάμιξίν του εἰς τὸ κίνημα.

ΣΤΡΙΜΠΕΡ. Ἐκάνατε ταξείδια εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ διατί;

ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ. Μετέβην ὡς ἀπεσταλμένος δημοσιογράφος εἰς τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν Θεσσαλονίκης. Ἔστειλαν ὅλαι αἱ ἐφημερίδες.

ΣΤΡΙΜΠΕΡ. Πότε συνελήφθητε;

ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ. Δὲν συνελήφθην. Μόλις ἐπληροφορήθην ὅτι καταζητοῦμαι, προσῆλθον αὐθορμήτως καὶ παρεδόθην.

ΣΤΑΗΣ (Στρατοδ.). Ὁ μάρτυς Κυριακὸς ἀναφέρει διανομὴν πιστολίων εἰς τὸ παράρτημα Ἀμπελοκήπων. Τί λέτε ἐπ' αὐτοῦ;

ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ. Ἄγνωστοι μὲ πελέκεις πρὸ 14 μηνῶν μοῦ ἔσπασαν τὰ παραθυρόφυλλα. Τότε ἦλθεν δύο ἄγνωστοι νὰ γραφοῦν μέλη εἰς τὸ παράρτημα Ἀμπελοκήπων. Κατάλαβα ὅτι πρόκειται περὶ ἀστυνομικῶν καὶ τοὺς εἶπα νὰ μὲ φυλάνε διότι ἤθελεν ἐκινδύνευα. Ἐνεχθησαν καὶ μοῦ εἶπαν ὅτι δὲν ἔχουν ὅπλα καὶ τοὺς ἔδωσα ἕνα σπασμένο πιστόλι καὶ ἐξ αὐτοῦ βγῆκεν ὅλη ἡ ἱστορία αὐτή.

ΣΤΑΗΣ (Στρατοδ.). Πάντως πρόεδρος τοῦ παραρτήματος εἴσθε σεῖς.

ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ. Μάλιστα, διὰ λόγους πολιτικούς.

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΓΥΠΑΡΗ

Ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Παῦλος Γύπαρης, ἀπολογούμενος, λέγει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἀποδιδομένη εἰς ἐμὲ κατηγορία ἐπὶ ἠθικῇ αὐτουργίᾳ εἶνε ἄδικος καὶ ἀναληθής. Οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας ἐστήριξαν τὰς καταθέσεις των εἰς τὸ παρελθόν μου καὶ θὰ σᾶς ὁμιλήσω δι' αὐτό.

ΠΡ. Τὸ Δικαστήριον δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψει τὸ παρελθόν, ἀλλὰ μόνον τὸ παρόν. Τώρα, ἂν θέλετε ὁμιλήσατε δι' ὅ,τι νομίζετε.

Ὁ κατηγορούμενος ἐξιστορεῖ τὸ παρελθόν του, λέγων ὅτι εἶνε ἀγωνιστὴς ἀπὸ ἡλικίας 17 ἐτῶν καὶ ὅτι μὲ τὸν Παῦλον Μελᾶν ἠγωνίσθη εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα ὑπὸ τὸν ὁπλαρχηγὸν Ρούβαν, ἡ συμμορία τοῦ ὁποίου ἐδεκατίσθη. «Ὅταν ἐπέστρεψα εἰς Ἀθήνας, συνεστήθην, λέγει, εἰς τὸ Μακεδονικὸν κομιτᾶτον «ὡς καλὸς στρατιώτης». Μετέβην εἰς Κρήτην καὶ ἐστρατολόγησα ἀντάρτας, σχηματίσας ἰδικήν μου συμμορίαν, τὴν ὁποίαν, κατὰ παράκλησιν τοῦ κομιτάτου, ἔταξα ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀειμνήστου Μάνου». Ἐξιστορεῖ περαιτέρω τὰς μάχας καὶ τοὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους διεξῆγεν ὑπὸ τὸν Μάνον καὶ τὸν Βάρδαν, τὴν ἐπιστροφήν του εἰς Κρήτην, ὅπου συνεκρότησε μίαν μεγάλην συμμορίαν καὶ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς Μακεδονίαν. Ἐκεῖ μεταξὺ ἄλλων συνῆψε παρὰ τὸ Λέχοβον μίαν κρατερὰν μάχην μὲ δύο Τουρκικὰ τάγματα, καθ' ἣν ἐξ ὅλης τῆς συμμορίας ἐσώθη μόνον αὐτὸς καὶ εἷς ἄλλος ἀκόμη. Λέγει ὅτι εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα τὸν ἐβοήθησαν τρεῖς φοιτηταί, εὑρισκόμενοι εἰς Μακεδονίαν ὡς διδάσκαλοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ νῦν κατηγορούμενος Διευθυντὴς τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος» Δ. Λαμπράκης καὶ οἱ ὁποῖοι ἐφυλακίσθησαν, ἀποφυλακισθέντες τὸ 1908, μὲ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Τουρκικοῦ Συντάγματος.

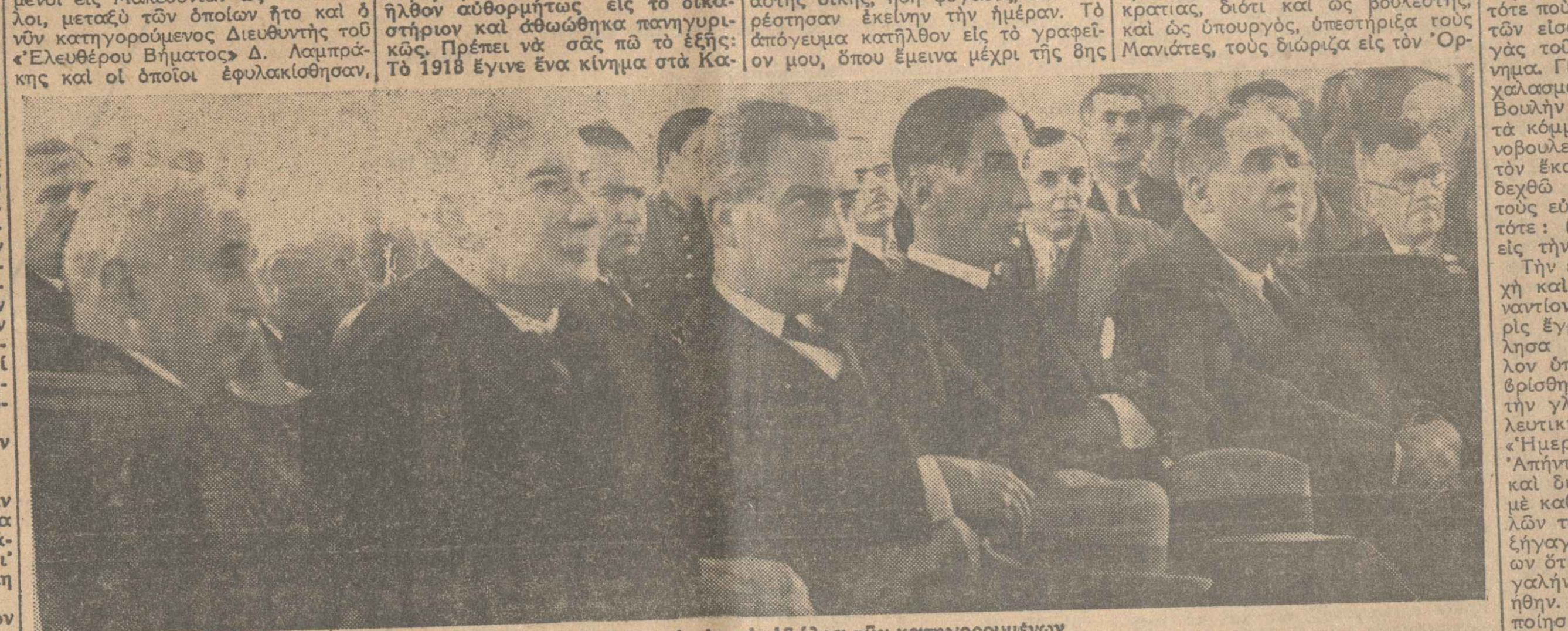

Οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ εἰς τὰ ἑδώλια τῶν κατηγορουμένων

Ο ΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ

Ἀφοῦ ἀφηγεῖται σειρὰν ἄλλων μαχῶν εἰς τὰς ὁποίας διέπρεψε καὶ τὴν μάχην τοῦ Σκρὰ ὅπου ἐτραυματίσθη, συνεχίζει:

«Ἐδῶ, κ. Πρόεδρε, συνέβη τὸ ἀτύχημα τὸ ἰδικόν μου μὲ τὴν πληγὴν ἐκείνην. Διότι ἐὰν δὲν ἐπληγωνόμην δὲν θὰ ἤμην εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἡ προσωρινὴ κυβέρνησις. Ἡ τύχη μου ὅμως ἠθέλησεν ἀλλοιῶς καὶ ἦλθα εἰς τὰς Ἀθήνας. Συνεκροτήθη ἕνα τάγμα. Ἦτο τάγμα πρότυπον. Διότι ἐὰν ἔλειπε ἕνα «ἀτύχημα», τὸ τάγμα θὰ εἶχεν ἀφήσει ἐποχήν. Ἦλθεν ἕνα τηλεγράφημα ὅτι ἐγίνεν ἀπόπειρα κατὰ τοῦ Βενιζέλου εἰς τὴν Λυών. Ἐγὼ εἶχα ἕνα τηλεγράφημα, ὅτι δὲν ἐκινδύνευεν ἡ ζωὴ τοῦ Βενιζέλου. Ἐξεκίνησα καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὸ τάγμα, ὅταν ἔξω εἶδα ἕνα αὐτοκίνητον σταματημένο καὶ κόσμον μαζεμμένον γύρω καὶ μαινόμενον. Μὲ τὸ πιστόλι εἰς τὸ χέρι ἄνοιξα δρόμο καὶ ἐπῆγα κοντά. Μέσα εἰς τὸ αὐτοκίνητον ἦτο ὁ Ἴων Δραγούμης. Τὸν παρέλαβα καὶ τὸν ὡδήγησα μέσα καὶ ἔκαμα ἕνα τηλεφώνημα εἰς τὸ Φρουραρχεῖον διὰ νὰ τὸν στείλω ἐκεῖ ὅπως εἶχα στείλει καὶ τοὺς ἄλλους ποὺ εἶχαν συλληφθῆ. Ὅταν ἐσχηματίσθη τὸ ἀπόσπασμα ποὺ θὰ τὸν συνώδευε καὶ τὸν παρέλαβε, παρουσιάσθη ἕνας κύριος μεγαλόσχημος καὶ τοὺς ἐφώναξε: «Σκοτῶστέ τον! Τί τὸν φυλᾶτε;» Πρέπει νὰ σᾶς πῶ, ὅτι ἦτο ἄνθρωπος μεγάλης ἐπιρροῆς καὶ ἠκούετο πολύ, διότι εἰς τὸ σπίτι του ἔμενε πάντοτε ὁ Βενιζέλος στὴν Κηφισιάν. Καὶ οἱ στρατιῶτες τὸν ὑπήκουσαν. Καὶ ἔγινε τὸ δυστύχημα. Οἱ στρατιῶται δὲν ἐτολμοῦσαν, μετὰ τὴν πρᾶξιν των, νὰ πλησιάσουν εἰς τὸ τάγμα, διότι ἔμαθαν ὅτι εἶχα γίνει ἔξω φρενῶν, ἀλλὰ μοῦ ἔστειλαν ἕνα ἄλλον στρατιώτην. «Πήγαινε, εἶπα, καὶ πὲς στὸν ἐπιλοχία σου νὰ 'ρθοῦν ἐδῶ». Ἀλλὰ αὐτοὶ δὲν ἦλθαν οὔτε τότε. Ἐπῆγαν εἰς τὸν κύριον ἐκεῖνον στὴν Κηφισιάν, ὁ ὁποῖος τοὺς ἔδωκε 20 χιλιάδας δραχμῶν, τοὺς ὑπεσχέθη δὲ νὰ ἐπέμβῃ στὸν Βενιζέλο γιὰ νὰ μὴ τιμωρηθοῦν καὶ νὰ τοὺς στείλῃ στὴν Αἴγυπτο. Δὲν ἐτήρησεν ὅμως τὸν λόγον του καὶ δὲν τοὺς ἔστειλεν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ οἱ στρατιῶται ἐπῆγαν στὴν Κρήτην, ὅπου ἐφυγοδικοῦσαν. Ἔστειλα ἕνα ἀπόσπασμα στὴν Κρήτη, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιωματικόν, ὁ ὁποῖος τοὺς εὕρηκε καὶ τοὺς συνέλαβε, τοὺς ἔφερε στὸ τάγμα καὶ τοὺς παρέδωκε στὰς ἀρχάς. Τὸ 1920, μετὰ τὴν 1ην Νοεμβρίου, ἐνῷ ἐγὼ ἔφυγα εἰς τὴν Γαλλίαν, οἱ στρατιῶται ἐδικάσθησαν καὶ εἶπαν ποῖος τοὺς ὑπέβαλε νὰ σκοτώσουν τὸν Δραγούμη. Ἐγὼ τότε ἤμουν μακρυὰ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ οἱ στρατιῶται δὲν ἦσαν ὑπὸ τὴν ἐπιρροήν μου. Ἂν τοὺς εἶχα βάλει ἐγὼ νὰ σκοτώσουν τὸν Δραγούμη, θὰ τὸ ἔλεγαν στὴν δίκην των. Πρέπει νὰ σᾶς πῶ ἀκόμη, κύριοι στρατοδίκαι, ὅτι τὴν ἡμέραν ποὺ συνέβη ὁ φόνος τοῦ Δραγούμη, ἐμπῆκα στὸ αὐτοκίνητο νὰ πάω στὴν Κηφισιὰ νὰ τὸν σκοτώσω τὸν κύριον ἐκεῖνον. Ἔπεσαν ὅμως ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ τάγματος καὶ μὲ ἐκράτησαν. Ὅταν ἦλθεν ὁ Βενιζέλος ἐπῆγα καὶ τοῦ εἶπα ὅτι θὰ ἔκαμνα δημοσίευμα νὰ ἀποκαλύψω τὸν κύριον ἐκεῖνον, ἀλλὰ ὁ Βενιζέλος μοῦ εἶπε: «Ἄφησε, δὲν πειράζει». Ἀπὸ τότε γεννήθηκεν ἡ κατακραυγὴ ἐναντίον μου.

»Καὶ διὰ τὰς σκηνὰς τοῦ «Περοκέ», μοῦ ἐφόρτωσαν διάφορα πράγματα. Ἀλλά, κύριοι Στρατοδίκαι, ἐγὼ εἶμαι ἀθῶος καὶ ἀπόδειξις ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἐδικάσθη ἐπὶ Κυβερνήσεως Τσαλδάρη, ἐγὼ προσῆλθον αὐθορμήτως εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἀθωώθηκα πανηγυρικῶς. Πρέπει νὰ σᾶς πῶ τὸ ἑξῆς: Τὸ 1918 ἔγινε ἕνα κίνημα στὰ Καλάβρυτα καὶ ἐστάλην ἐγὼ νὰ τὸ καταστείλω. Ἐκεῖ ἐπληγώθηκαν δικοί μου στρατιῶται, ἀλλ' ἐπαναστάτης οὐδείς, διότι ὑπεχρέωσα τοὺς στρατιώτας μου νὰ βγάλουν τὰς σφαίρας ἀπὸ τὰ φυσίγγιά τους. Κανένα ἄλλο κίνημα δὲν ἐπῆγα νὰ καταστείλω ἔκτοτε».

Ἐξιστορεῖ ἐν συνεχείᾳ τὰ τοῦ τελευταίου ἐκ Κρήτης εἰς Ἀθήνας ταξειδίου του καὶ τῆς κατ' αὐτὸ γνωριμίας του μὲ μίαν κυρίαν, τὴν ὁποίαν συνώδευσεν εἰς τὸ σπίτι τῆς μητρός της εἰς Καλλιθέαν, ὁρίσας νὰ συναντηθῇ μαζί της τὴν 6ην μ. μ. εἰς τοὺς Ἀμπελοκήπους. Ἡ κυρία δὲν μετέβη εἰς τὴν συνάντησιν καὶ ὁ Γύπαρης κατῆλθεν εἰς Πειραιᾶ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐβγῆκε νὰ ἀγοράσῃ μίαν ἐφημερίδα καὶ ἐπληροφορήθη ὅτι εἶχεν ἐκραγῆ κίνημα. Ἐπέστρεψε τότε εἰς τὴν οἰκίαν Μπραβάκου καὶ ἐζήτησε φιλοξενίαν διὰ τὴν νύκτα ἐκείνην, ἰδὼν δὲ ὅτι ἐδυσφόρησαν κάπως, ἔβγαλε τὸ πιστόλι του καὶ τὸ παρέδωσεν εἰς τὴν κυρίαν Μπραβάκου νὰ τὸ κρατῇ, ἔμεινε δὲ ἐκεῖ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἄλλας δύο εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ὁποίαν συνελήφθη, εἰς τὰ Κρητικὰ Πειραιῶς. Ἐκθέτει τοὺς οἰκονομικοὺς καὶ περιουσιακοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἔκαμαν νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας.

«Εἰς τὸν Βενιζέλον, λέγει, ἤμην ἀπολύτως ἀφωσιωμένος ὅπως καὶ εἰς κάθε φίλον μου, καὶ θὰ ἐπροτιμοῦσα νὰ χάσω τὴν ζωήν μου παρὰ νὰ εἴπῃ ὁποιοσδήποτε ὅτι τὸν ἐδολιεύθηκα. Σᾶς λέγω λοιπὸν ὅτι ὁ Βενιζέλος δὲν μοῦ εἶπε τίποτε καὶ δι' αὐτό, ὅταν ἔμαθα ὅτι ὁ Βενιζέλος υἱοθετεῖ τὸ κίνημα μοῦ ἦλθεν ὡσὰν σεισμός. Καὶ ἐπειδὴ δὲν μοῦ τὸ εἶπε, δὲν θὰ ἐπήγαινα μαζί του εἰς τὸ κίνημα, ὅπως ἔκαμα καὶ ἄλλοτε. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι εἶμαι ξένος πρὸς τὸ κίνημα τελείως».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἰς τὴν Κρήτην δὲν μποροῦσε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος νὰ μὴν ἦτο εἰς συνεννόησιν μὲ τοὺς ἐδῶ. Καὶ ἤξευρεν ὅλα τὰ πράγματα λεπτομερῶς. Πόθεν τὰ ἐμάνθανε; Ἤρχετο κόσμος ἐκεῖ κάτω. Ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος ποὺ ἤρχετο ἐκεῖ θὰ τὰ ἔλεγε. Ξέρω πολὺ καλά, ὅτι ἐσὺ τὰ ἤξευρες. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴν ἀκούσες ἀπὸ αὐτὰ τὰ σούρτα-φέρτα διὰ τὸ κίνημα.

Ὁ Γύπαρης ἀπαντᾷ ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς τιμῆς του, ὅτι δὲν ἐγνώριζε τίποτε καὶ μετὰ τινας ἄλλας ἐρωτήσεις ἀπολογεῖται ὁ τέως βουλευτὴς Μαρσέλλος, ὁ ὁποῖος λέγει, ὅτι τὴν ἡμέραν τοῦ κινήματος μετέβη εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας δι' ἀθλητικὸν ζήτημα καὶ ἀκολούθως καθήμενος εἰς τὸ καφενεῖον «Λουξ» ἤκουσε τοὺς κανονιοβολισμούς. Τὰ τοῦ κινήματος ἐπληροφορήθη ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων, ὅπου μετέβη διὰ νὰ ἐρωτήσῃ τί συμβαίνει. Ἐκεῖθεν μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν του.

Μεθ' ὃ ἡ συνεδρίασις λύεται διὰ τὴν 5ην ἀπογευματινήν.

Οἱ κατηγορούμενοι κ.κ. Β. Καραπαναγιώτης, Ἰασωνίδης, Δ. Λαμπράκης, Γιαννόπουλος, Ἀβραάμ, Σαββίδης καὶ Χαβίνης.

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Τὴν 5.15' μ. μ. ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως, ἀπολογεῖται ὁ πρώην ὑπουργὸς κ. Ν. Ἀβραὰμ ὡς ἑξῆς:

«Παρακολουθήσας τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου σας διαδικασίαν, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ κατηγορουμένου, ἰδιότητα εἰς τὴν ὁποίαν ἐδυσκολεύθην, ὁμολογῶ, νὰ ἐξοικειωθῶ, διεπίστωσα μεθ' ὑπερηφανείας ὡς Ἕλλην ὅτι τὸ δικαστήριόν σας ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν εἰλικρινῆ πρόθεσιν τῆς ἀνευρέσεως τῆς ἀληθείας. Πιστεύω δὲ ὅτι καὶ ἡ ἀπολογία μου θὰ χρησιμεύσῃ ὡς στοιχεῖον διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας.

»Τὴν πρωΐαν τῆς 1ης Μαρτίου ἀνῆλθον εἰς Ἀθήνας καὶ εὑρισκόμην ὡς συνήγορος πολιτικῆς ἀγωγῆς τῆς δίκης τῆς ἀποπείρας, τὴν ὁποίαν παρηκολούθουν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς της συνεχῶς. Ἄλλοι συνήγοροι τῆς αὐτῆς δίκης, ἤδη φυγάδες, δὲν παρέστησαν ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Τὸ ἀπόγευμα κατῆλθον εἰς τὸ γραφεῖον μου, ὅπου ἔμεινα μέχρι τῆς 8ης μ. μ. Πρὸ τοῦ Ἀρσακείου ἤκουσα τοὺς κανονιοβολισμούς. Ἐπῆρα ἕνα αὐτοκίνητον καὶ μετέβην εἰς τοῦ ἀδελφοῦ μου, Πάρνηθος 28, ὅπου καὶ διενυκτέρευσα. Τὴν ἑπομένην ἤμην εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον Πειραιῶς, ὡς συνήγορος. Εἰς τὸ γραφεῖόν μου ἐπληροφορήθην τὴν σύλληψιν τῶν δύο ἄλλων βουλευτῶν Πειραιῶς. Ἔστειλα τὸν βοηθόν μου εἰς τὴν Ἀσφάλειαν νὰ εἴπῃ ὅτι ἂν καταζητοῦμαι, εἶμαι εἰς τὸ δικαστήριον. Τοῦ ἀπήντησαν ὅτι δὲν κατεζητούμην. Παρέμεινα τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν εἰς τὸ σπίτι. Ὅταν ἀνέγνωσα εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι καταζητοῦμην, τὴν Δευτέραν ἐπῆρα εἰς τὸ τηλέφωνον τὸν κ. Ἔβερτ καὶ τοῦ εἶπα ἂν καταζητοῦμαι ἔρχομαι. Ἐκεῖ κατοικεῖ ὁ ἰατρὸς κ. Χριστοδούλου, ὅστις ἦλθεν εἰς τὸ παράθυρον καὶ μὲ ἐκάλεσε νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν οἰκίαν του, καθ' ἣν στιγμὴν ὅμως εἰσηρχόμην ἀνεγνωρίσθην παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ συνελήφθην.

Ἐκεῖθεν μετεφέρθην εἰς τὸ φρουραρχεῖον, ὅπου ὁ κ. Γαρέζος μοῦ εἶπεν ὅτι τίποτε δὲν μὲ βαρύνει, ἀλλ' ὅτι ἐκρατούμην προληπτικῶς. Ὁ κ. Γαρέζος μὲ ὡδήγησεν ὁ ἴδιος εἰς τὸ Α' Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον. Τὸ ἀπόγευμα ἐζήτησα τὸν διευθυντὴν τῆς «Ἑστίας» καὶ τοῦ εἶπα ὅτι «ἀποδοκιμάζω ἐντόνως τὸ κίνημα, εἶμαι ἕτοιμος νὰ προβῶ εἰς δήλωσιν ἀποδοκιμασίας του. Ὁμολογῶ ὅτι ἔχω ἐνδοιασμούς τινας».

Ἀφηγεῖται ἐν συνεχείᾳ ὅτι ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Χλωρός, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπηυθύνθη τὸν ἐβεβαίωνεν ὅτι κρατεῖται προληπτικῶς. Μετὰ τέσσαρας ὅμως ἡμέρας συνεχίζει, ἐλήφθησαν αἱ καταθέσεις ἀστυνομικῶν ὀργάνων τοῦ Πειραιῶς, τὰ ὁποῖα ἐχαρακτήρισαν ὡς ἐνόχους ὅλους τοὺς ἤδη κατηγορουμένους βουλευτὰς τοῦ Πειραιῶς, μὲ τὴν κατηγορίαν ὅτι ἐξηφανίσθησαν τὴν ἡμέραν τοῦ κινήματος πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, κατ' αὐτά, ἐσήμαινε ὅτι τὸ ἐγνώριζον. Συνετέλεσε πολύ, προσθέτει, εἰς τὸν χαρακτηρισμόν μου ὡς ἐνόχου καὶ ἡ κατάθεσις τοῦ Πλασιὲ Καραμανώλη.

Προχωρῶν εἰς τὴν ἀπολογίαν του ἀντικρούει τόσον τὴν κατάθεσιν Καραμανώλη ὅσον καὶ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ἐπικαλούμενος τὸ γεγονὸς ὅτι ὅσα κατέθεσαν πρὸ τοῦ δικαστηρίου, δὲν τὰ εἶχον ἀναφέρει κατὰ τὰς ἐγγράφους καταθέσεις των ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ.

Καὶ συνεχίζει λέγων: «Κύριοι Στρατοδίκαι, δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον θὰ ἐκτιμήσετε μίαν βεβαίωσίν μου κατ' ἀξίαν, ἀλλὰ βεβαιῶ ὅτι κατὰ τὰς ὁμιλίας μου ἐκείνας ἐδέχθην συγχαρητήρια ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων Κρητικοῦ, Σκιαδοπούλου, Κοντοκόλλια καὶ ἄλλων τῆς Κοκκινιᾶς». Ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἀστυνομικοῦ Κουζούλη λέγει ὅτι αὐτὴ ἀναφέρει ἐκφράσεις τοῦ ἐπικρίσεις τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀνοχὴν τῶν φιλομοναρχικῶν ἐκδηλώσεων. Ἀφηγεῖται ἀκολούθως πῶς διεξήγοντο αἱ συγκεντρώσεις τῶν παραρτημάτων τῆς «Δημ. Ἀμύνης» αἱ ἀνθοστόλιστοι καὶ σημαιοστόλιστοι, ὡς τὰς ἐχαρακτήρισε, λέγει, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ εἰς τὰς ὁποίας παρίσταντο πολιτευταί, κοριτσάκια, ἀγοράκια, ἐγίνοντο δοξολογίαι, μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν πεσόντων καὶ ἐπηκολούθουν ἀγορεύσεις τῶν διαφόρων ρητόρων Χατζήμπεη καὶ Μοσχοβίτη. Διὰ τὸν τελευταῖον τονίζει ὅτι ἐξέτρεπε εἰς ἀπρεπεῖς φράσεις καὶ ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως. Τονίζει ὅτι εἰς τὰς ἀπρεπεῖς ἐκείνας ἐκδηλώσεις ἐξεδήλωσε τὴν δυσφορίαν του καὶ ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀποχωρήσῃ.

Μετεβαίναμεν, λέγει, εἰς τὰς συγκεντρώσεις ἐκείνας προσκαλούμενοι ὡς βουλευταὶ Πειραιῶς, μολονότι ὑπενομευόμεθα, ἰδιαιτέρως δὲ ἐγώ, τὸν ὁποῖον κατηγόρουν ὡς ἐχθρὸν τοῦ Βενιζέλου καὶ τῆς Δημοκρατίας, διότι καὶ ὡς βουλευτής καὶ ὡς ὑπουργός, ὑπεστήριξα τοὺς Μανιάτες, τοὺς διώριζα εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Λιμένος ἐξ ὑπολογισμοῦ. Εἰς τὰς συγκεντρώσεις ὡμίλουν διάφοροι παράγοντες, ὑποψήφιοι, πολιτευόμενοι, αὐριανοὶ ἀνταγωνισταί μας. Πρέπει νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἐσυνηθίζαμεν ὁσάκις ὡμιλοῦμεν πρὸς τοὺς πρόσφυγας νὰ ὁμιλοῦμεν: «πρόσφυγες, ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς Μικρασίας, τὰ σπιτάκια σας ἐκεῖ κάτω». Ἐκεῖ λοιπὸν ὡμίλησα καὶ ἐγὼ καὶ ἀνέφερα τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφήν. Ὡμίλησα ὅμως κατὰ τῶν δικτατορικῶν τάσεων. Οἱ λόγοι μου δὲν εἶχον ἐκφράσεις ἐπαναστατικάς, διότι θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ὁμιλῶ κατὰ τῶν δικτατορικῶν τάσεων καὶ νὰ ὁμιλῶ ἐπαναστατικῶς. Ὁ Μοσχοβίτης τὰ εἶπε καὶ τὰ ἔγραψεν εἰς τὰς ἐφημερίδας. Τὸ ὅτι διερμηνευτὴς τῶν ἀπόψεων τοῦ Πλαστήρα ἦτο ὁ Μοσχοβίτης ἀρκεῖ νὰ σᾶς πείσῃ ὅτι δὲν μὲ εὕρηκε σύμφωνον. Ἔχω κάμει ἀγῶνας προσωπικούς, ἐπιστημονικούς, κατὰ τῆς ἐκτραχηλισμένης ἀρθρογραφίας καὶ εἰδησεογραφίας τοῦ Τύπου. Ἐδέχθην ἐπίθεσιν ὅτι ἤθελον νὰ καλύψω ἰδικά μου τρωτά, μέχρις αὐτοῦ τοῦ σημείου. Καὶ ἰδοὺ διατί εἶχα αὐτὰς τὰς ἀπόψεις. (Ἀναγινώσκει εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τοῦ νόμου «περὶ Τύπου»).

»Πιστεύω καὶ ἐπίστευον ὅτι ἡ ἐμπρηστικὴ τοῦ τύπου δημαγωγία πρέπει νὰ χαλιναγωγηθῇ, διότι ἄλλως θὰ προκύψουν ἀνωμαλίαι. Ἐπίσης ἐνομοθέτησα περὶ μεσαζόντων». Ἐπίσης ἐνομοθέτησε καὶ διὰ τὴν τιμωρίαν τῶν κινηματιῶν, καὶ βάσει αὐτοῦ ἐδικάσθησαν οἱ κινηματίαι τῆς 6ης Μαρτίου 1933. Ἔλαβα ἀφορμὴν ἀπὸ κάποιαν τότε κίνησιν νὰ συμπληρώσω τὴν κειμένην ποινικὴν νομοθεσίαν, ἥτις δὲν εἶχε σχετικὴν [illegible] μὲ συσκέψεις καὶ συμβούλια διάταξιν. Ἐπίσης εἰς τὸν νόμον «περὶ Τύπου» ἔθεσα εἰδικὴν διάταξιν περὶ τῆς ἀναγραφῆς τῶν κινημάτων, ἥτις κλονίζει τὸ γόητρον τοῦ στρατοῦ καὶ τὸ κῦρος αὐτοῦ.

»Ἐνῷ κατηγοροῦμην — συνεχίζει — ὅτι τὴν 10ην Μαΐου ὡμίλησα ἐπαναστατικῶς εἰς Δραπετσῶναν, τὴν 27ην Μαΐου ἔκαμα διάλεξιν ὑπὲρ τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτόνισα ὅτι θὰ ἐπεδιώκοντο διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ αἱ ἐπιβαλλόμεναι συνταγματικαὶ μεταρρυθμίσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλονται. Κατὰ τὴν ἀγόρευσίν μου τῆς Δραπετσῶνας ἐσημειώθη μία ζητωκραυγὴ ὑπὲρ τοῦ Πλαστήρα. Τότε, διακόψας τὴν ἀγόρευσίν μου, ἀπετάθην πρὸς τὸν ζητωκραυγάσαντα εἰπών: «Ὁρίστε, κύριε, συνεχίσατε σεῖς ἀντὶ ἐμοῦ». Ἐδέησε δὲ νὰ ἐπέμβῃ ἡ προεδρεία τῆς συγκεντρώσεως καὶ νὰ μὲ παρακαλέσῃ νὰ συνεχίσω, ἀδιαφορῶν διὰ τὴν διακοπήν.

Τὴν 10ην Ἰουνίου, λέγει, ἐδημοσίευσεν ἕνα ἄρθρον εἰς τὴν «Ἑστίαν», ὑπεραμυνόμενος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, κατηγορηθέντος ἐπὶ ἀσυνεπείᾳ. «Θὰ ἤμην — συνεχίζει — παράφρων νὰ ὁμιλῶ ἐπαναστατικῶς εἰς τὴν Δραπετσῶναν καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας νὰ δημοσιεύω ἄρθρον τοιοῦτον, ὑπογεγραμμένον μάλιστα μὲ τὸ ψευδώνυμον «Κοινοβουλευτικός». Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τοῦ 1924, ὅταν ἐγεννήθη τὸ ζήτημα τῆς Δημοκρατίας, εἶχα τονίσει ὅτι τὸ Πολίτευμα πρέπει νὰ προέρχεται ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ. Ἐπὶ δικτατορίας Παγκάλου διεξήγαγα δημοσιογραφικῶς ἀγῶνα ἐναντίον της. Τὸ 1927 ἔγραψα ἄρθρον ἐναντίον ἑνὸς συλλόγου, τὸν ὁποῖον εἶχον συμπήξει μερικοὶ νέοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον ὡς πρόγραμμα νὰ καταπολεμοῦν, ἔστω καὶ ἐπαναστατικῶς, τὰς κατὰ τοῦ προγράμματος των ἀντιδράσεις.

Ὁ κ. Βασιλᾶτος σᾶς εἶπε ποία ἦτο ἡ πολιτεία μου ὡς δικηγόρου καὶ ἀνθρώπου ἐν γένει καὶ τὴν ἀπέχθειάν μου κατὰ τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου. Εἰς τὴν σύσκεψιν πρὸς ἐξόρμησιν ἀνατροπῆς τῆς Κυβερνήσεως Τσαλδάρη ἀντετάχθην λυσσωδῶς. Μὲ διακρίνει κάποια ἐλευθερία γνώμης, ἥτις μὲ ἔκαμε νὰ παραιτηθῶ ἀπὸ ὑπουργὸς τὸ 1931, τότε ποὺ συνεζητεῖτο ὁ γαλβανισμὸς τῶν εἰσαγγελέων. Μετὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1933 ἀπεδοκίμασα τὸ κίνημα. Γίνεται ἡ ἀπόπειρα καὶ ἔγινε χαλασμὸς νὰ τὴν φέρουν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἠγγαρεύθην ἀπὸ ὅλα τὰ κόμματα νὰ διεξαγάγω τὸν κοινοβουλευτικὸν αὐτῆς ἔλεγχον καὶ τὸν ἔκαμα κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ δεχθῶ συγχαρητήρια ἀπὸ ὅλους τοὺς εὐφρονοῦντας. Ἰδοὺ τί ἔλεγον τότε: (ἀναγινώσκει περικοπὰς τῆς εἰς τὴν Βουλὴν ἀγορεύσεώς του).

Τὴν ἑπομένην ἀπεφασίσθη ἡ ἀποχὴ καὶ ἡ «Καθημερινὴ» ἐπετέθη ἐναντίον μου. Ἡ ἰδία ὅμως ἐφημερὶς ἔγραφε τὴν ἑπομένην ὅτι ὡμίλησα ἐμπεριστατωμένως καὶ μᾶλλον ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως. Ἐξυβρίσθην διότι μετεχειρίσθην αὐτὴν τὴν γλῶσσαν τὴν ἁβρὰν κοινοβουλευτικήν. Ὁ κ. Κούνδουρος, εἰς τὸν «Ἡμερήσιον Κήρυκα» μοῦ ἐπετέθη. Ἀπήντησα εἰς τὸν κ. Κούνδουρον καὶ δι' ἐπιστολῆς του ἀνταπαντῶν μὲ καθυβρίζει σκαιῶς ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ «Ἡμερησίου Κήρυκος». Διεξήγαγον αὐτὸν τὸν ἀγῶνα πιστεύων ὅτι προσφέρω ὑπηρεσίας εἰς τὴν γαλήνην τῆς χώρας. Δὲν ἱκανοποιήθην. Δὲν μοὶ ἐδόθη οὐδεμία ἱκανοποίησις, οὔτε δήλωσις, οὔτε τίποτε. Ἐξ αὐτοῦ ἔπαυσα ἀναμιγνυόμενος εἰς τὴν δίκην. Μόνον τελευταίως ἀνεμίχθην. Καὶ ὁ Βενιζέλος πάλιν δὲν μᾶς ἤθελεν, ὡς ἔγραψεν πρὸς τὸν Κουράτον. Ὁ Βενιζέλος διαρκῶς ἐδυσπίστει πρὸς ἐμέ. Τὸ κόμμα εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸ διηύθυνεν ὁ γερουσιαστὴς κ. Ζαμάνος. Θὰ ἴδητε εἰς τὰ δελτία περὶ συσκέψεων. Δὲν ἐπῆγα εἰς τὰς συσκέψεις αὐτάς. Σᾶς εἶπεν ὁ κ. Σακκαλῆς ὅτι ἔγινε σύσκεψις διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων. Ἐγὼ πάντως δὲν ἐπῆγα οὔτε εἰς αὐτήν.

ΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΑΜΥΝΗΣ»

Διὰ τὰς συγκεντρώσεις τῆς Ἀμύνης θὰ μοῦ εἴπητε τί ἤθελα καὶ ἐπήγαινα. Ἐπήγαμε πράγματι. Ἐλέχθη ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι δὲν εὗρον ἄλλο τί γεγονὸς ὅτι μετέβην εἰς τὰ γραφεῖα της, ὅτι συνηντήθην μὲ μέλη της ἢ μὲ στασιαστάς, ἢ ὅτι προέβην εἰς καμμίαν ἐκδήλωσιν. Καὶ εὗρον ὅτι τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1933 εἰς Καλλιθέαν μετέσχον συγκεντρώσεως. Κληθεὶς ἀπὸ τὸν κ. Καρυδάκην ἐπῆγα. Δὲν ἔγινε ὅμως ἐκεῖ καμμία ἐκδήλωσις ἐπαναστατική. Εἶχε δὲ δημοσιεύσει ὁ Καρυδάκης ἀνακοινωθὲν ὅτι ἡ ὀργάνωσις σκοπὸν εἶχε τὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἀποκαθαρμὸν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Ἐπήγαινα εἰς τὴν «Δ. Ἄμυναν» διότι μᾶς ἔβριζαν ἀνικάνους, «ἑνδεκαχιλιαρκήδες» καὶ μᾶς θεωροῦσαν ἀνικάνους. Ἐμεῖς οἱ πολιτευόμενοι δὲν ἐγνωρίζαμεν τί εἴδους ὀργανώσεις ἦσαν αὐταί. Ὅταν ἠρωτούσαμεν μᾶς ἀπήντων «ἐλᾶτε νὰ ὁμιλήσετε, εἶνε τὸ συμφέρον σας αὐτό, διότι αἱ ὀργανώσεις εἶνε κομματικαί». Καὶ οὕτω τὰς ἐθεωροῦσαμε καὶ 'μεῖς, ὡς κομματικάς, καὶ ὄχι ὡς ἐπαναστατικάς.

Ὁ Βασιλειάδης, ὁ Ζαχαράκης ἤθελαν ἐπίσης νὰ πολιτευθοῦν εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ τὸ διεκήρυσσαν. Εἴμεθα, λέγει, ὑποχρεωμένοι νὰ τοὺς παρακολουθῶμεν. Θὰ μοῦ εἴπητε ὅτι αὐτὸ εἶνε μικροπολιτική. Τὸ δέχομαι. Ἔκτοτε ὅμως διέκοψα πᾶσαν ἐπικοινωνίαν μαζί των. Οὔτε κατέβην νὰ ὁμιλήσω εἰς Πειραιᾶ. Καὶ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα δὲν μοῦ κατελόγισαν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα οὐδεμίαν ὕποπτον πρᾶξιν μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου, ὁπότε ἔφυγεν ὁ Βενιζέλος διὰ τὴν Κρήτην.

Καὶ ὑποβάλλω, λέγει, εὐλαβῶς τὸ ἐρώτημα: Ἂν οἱ βουλευταί, διότι ἐπήγαιναν εἰς τὰς συγκεντρώσεις αὐτὰς καὶ ὡμίλουν, εἶνε ἔνοχοι, διατί δὲν εἶνε ἔνοχοι καὶ οἱ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι παρέστησαν εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῆς «Δ. Ἀμύνης» καὶ ὡμίλουν ἐπαναστατικώτερον ἀπὸ ἡμᾶς; Καὶ δὲν διστάζω ν' ἀναφέρω ὀνόματα: Ὁ Πιστολάκης, ὁ Σοφιανόπουλος καὶ ἄλλοι. Ὁ Σοφιανόπουλος γνωστὸς ἀντικυβερνητικὸς δὲν διώκεται, οὔτε ἐδῶ, οὔτε εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἄλλοι κατὰ τὸν κατάλογον τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀσφαλείας, οἱ Τσουδερός, Καραπάνος, Χωρέμης, Ράλλης, ὡς χρηματοδόται τῆς «Δ. Ἀμύνης», εἶνε ἐλεύθεροι καὶ ἀδίωκτοι, ἐνῷ ρητῶς ἀναφέρεται ἡ περίπτωσίς των, εἰς τὴν Ποινικὴν Δικονομίαν. Καὶ διωκόμεθα ἡμεῖς, οἱ κουτοὶ βουλευταί, οἱ ὁποῖοι ἐπηγαίναμεν εἰς τὰς συγκεντρώσεις αὐτὰς μόνον διὰ τὸ κομματικόν μας συμφέρον.

Καὶ εἰς τὸ ταξείδιον τοῦ Παπούλα, τὸν συνώδευσαν καὶ πολλοὶ βουλευταί, καὶ περὶ αὐτῶν ὡμίλησεν ὁ κ. Πάγκαλος χθές, εἰπὼν ὅτι πολλοὶ βουλευταί, οἱ ὁποῖοι ἐπειδὴ ἦσαν ἐλεύθεροι προσῆλθον εἰς τὴν Βουλὴν [illegible] καὶ ἀπεδοκίμασαν τὸ κίνημα, ἦσαν ὑπουργοί, ἂν ἐπετύγχανε αὐτό. Μὲ ἐμφανίζουν ἐμὲ ὡς ἐπαναστάτην, ἐμὲ ποὺ μὲ τὸ ἐπάγγελμά μου ζῶ τὸ σπίτι μου καὶ τὰ παιδιά μου. Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ νοηθῶ ὡς συνωμότης, διότι ὡμιλῶ δημοσίᾳ ἐμπρὸς εἰς 2.000 γυναικόπαιδα; Οἱ συνωμόται ἀναφέρονται ὡς ἄνθρωποι μὲ μανδύας, κινούμενοι εἰς τὸ σκοτάδι καὶ ὄχι ὁμιλοῦντες δημοσίᾳ. Ἀφ' ἑτέρου, κύριοι δικασταί, ἐγὼ δὲν ἤμην καὶ ἄνθρωπος τοῦ οἰκείου περιβάλλοντος τοῦ Βενιζέλου, διότι τὸν Βενιζέλον τὸν ἠκολουθοῦμεν, τὸν ὑπηρετούσαμεν, ἀλλὰ σᾶς βεβαιῶ, ὅτι δὲν τὸν καλογνωρίζομεν. Μοῦ ἀνέθετε διαφόρους κοινοβουλευτικὰς ἐργασίας, συνεννόησιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ «πόθεν ἔσχες». Ὅταν ἦλθεν ὁ γερουσιαστὴς Στεφανόπουλος καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι οἱ κ. κ. Σοφούλης καὶ Γονατᾶς τοῦ συνέστησαν νὰ ψηφίσῃ μαζὶ μὲ τοὺς 17 γερουσιαστὰς τῶν ὀργανώσεων, μὲ ἠρώτησε τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ καὶ ἂν εἶχε γνῶσιν ὁ Βενιζέλος. Τοῦ ἀπήντησα: «ὁ Βενιζέλος, εἴτε διότι ἔχει πάθει μετὰ τὴν ἀπόπειραν, εἴτε διότι δὲν εἰξεύρω τί, δὲν εἶνε στὰ καλά του. Νὰ κάνῃς αὐτὸ ποὺ σοῦ λέγει ὁ Σοφούλης καὶ ὁ Γονατᾶς».

Ὁ Βενιζέλος δὲν ἀνεκοίνωσε τίποτε εἰς κανένα ἀπὸ ἡμᾶς περὶ κινήματος, δὲν ἠμποροῦσε νὰ μᾶς εἴπῃ. Ὁ Βενιζέλος ἐπεκοινώνει δυστυχῶς ἀπ' εὐθείας μὲ τοὺς στρατιωτικούς. Ἂν ἐπεκοινώνει μὲ πολιτικούς, θὰ ἀπετρέπετο ἡ ἐκδήλωσις. Καὶ εἶνε γνωστὴ ἡ νοοτροπία τῶν στρατιωτικῶν πόσον διαφορετικὴ εἶνε τῆς τῶν πολιτικῶν. Ἐνθυμοῦμαι εἰς τὴν δίκην τοῦ Ντερτιλῆ ποὺ ἠρωτήθησαν τί θὰ κάμουν διὰ τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα τῆς χώρας, πῶς θὰ τὸ ἀντιμετώπιζον, ἂν ἐπετύγχανε τὸ κίνημά τους. Ἀπήντησαν ὅτι θὰ «ἔφερναν Ἰταλὸν διοργανωτήν». Ὑπῆρχε μία μερὶς ἀξιωματικῶν ποὺ μετέσχεν εἰς τὸ κίνημα. Ἐπεκοινώνησαν μὲ τὸν Βενιζέλον καὶ ἐκαρπώθησαν τὴν ψυχικήν του κατάστασιν καὶ αὐτὸς ἐκαρπώθη τὰς διαθέσεις των. Εὑρέθησαν καὶ μερικοὶ ἀρριβισταί, σὰν τὸν Σοφιανόπουλον, ὅστις τώρα φυγοδικεῖ, ἐνῷ ἡμεῖς εἴμεθα κατηγορούμενοι, ἐνῷ ἡμεῖς εὑρέθημεν, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ κινήματος εἰς τὰς ἐργασίας μας, γεγονὸς ποὺ πιστοποιεῖ, ὅτι οὔτε κἂν γνῶσιν εἴχομεν περὶ τοῦ κινήματος. Μόνον γνῶσιν εἴχομεν περὶ ἐξωκοινοβουλευτικῶν λύσεων μελετωμένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, πράγματα ποὺ δηλαδὴ ἔχουν δημοσιευθῆ εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἀλλὰ τοῦ κινήματος, «τὰς συνωμοτικὰς ἑνώσεις» τῆς 1ης Μαρτίου, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ ποινικὸς νόμος, δὲν εἴχομεν γνῶσιν.

Εἰδικώτερον ἡμεῖς οἱ βουλευταὶ Πειραιῶς, οἱ πάντοτε σίγουροι βουλευταί, καθ' οἱονδήποτε σύστημα, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἴχομεν ἀνάμιξιν. Δὲν δύναται νὰ μᾶς καταλογισθῇ ποινικὴ εὐθύνη. Πολιτικὴ εὐθύνη ἴσως. Καὶ σᾶς λέγω ὅτι οἱ σήμερον ἐμφανιζόμενοι, ὡς διαφωνήσαντες δὲν λέγουν τὴν ἀλήθειαν, διότι αἱ πράξεις των δὲν συμφωνοῦν μ' αὐτὰ ποὺ ἔλεγον.

Δὲν εἶχον γνῶσιν, οὔτε ἀνάμιξιν κἂν εἰς τὸ κίνημα, οὔτε δύναται θεωρηθῇ ὡς ἐνδεικτικόν, ἡ συμμετοχή μου εἰς τὰς δύο ἕως τρεῖς συγκεντρώσεις τῆς «Δ. Ἀμύνης», καθ' ἃς εἶπον ὅτι καθῆκον ἔχομεν νὰ προστατεύσωμεν τὴν Δημοκρατίαν, γεγονὸς ποὺ εἶνε καὶ θεμιτόν. Σᾶς εἶπον ὅτι τὰ σωματεῖα αὐτά, τὰ ἐχαρακτήρισα, ὡς καρκινώματα, εἰς τὴν Χαλκίδα, ὅταν ἐπληροφορήθην τὴν σύλληψιν τοῦ Καραθανάση παρὰ τῶν μελῶν τῆς «Δ. Ἀμύνης». Καὶ ὅταν εἶδον ὅτι πλέον τῶν κομματικῶν εἶχε καὶ ἄλλους σκοπούς, ἔκοψα κάθε ἐπαφὴν μαζί της. Ἠρώτησα ἐδῶ ἐνώπιόν σας τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἐὰν ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1934 μέχρι τοῦ Μαρτίου τοῦ 1935 ποὺ μὲ παρηκολούθουν εἶδον καμμίαν ὕποπτον, καμμίαν συνωμοτικὴν κίνησιν καὶ μοῦ ἀπήντησαν ὄχι. Δὲν ἔχω λοιπὸν τίποτε. Ἐὰν ἔχω μερικὰς ἐντόνους ἐκφράσεις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, αὐτὸ δὲν εἶνε ἔγκλημα, διότι ἐγὼ ὁ ἴδιος διέγραψα ἀπὸ τὸν περὶ τύπου νόμον τὰς ὕβρεις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἀδίκημα τιμωρητέον.

Ἀναγινώσκει εἶτα εἴδησιν κυβερνητικῆς ἐφημερίδος, δημοσιευθεῖσαν τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1933, καθ' ἣν εἰς τὸ μνημόσυνον τῶν πεσόντων, τὸ ὀργανωθὲν τότε εἰς τὴν Μητρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, μόλις ἠκούσθη μία ζητωκραυγή, φιλελεύθεροι τινὲς βουλευταὶ ἐξηγέρθησαν, ἐξ αὐτῶν δὲ ὁ κ. Ἀβραὰμ ἐπέκρινε τοὺς ὀργανωτὰς τοῦ μνημοσύνου καὶ ἀπεχώρησεν, ὅπως ἀπεχώρησεν ἀπὸ τὴν ἄλλην ἐκείνην συγκέντρωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Μοσχοβίτης ἐξετράπη εἰς ἀπρεπείας.

«Ποινικὴν εὐθύνην — συνεχίζει ὁ κ. Ἀβραὰμ — ὡς συναιτίου ἢ συνενόχου καὶ συναυτουργοῦ, δὲν εἶνε δίκαιον οὔτε ὀρθὸν νὰ μοῦ ἀποδώσῃ τὸ δικαστήριόν σας. Καὶ μετὰ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ κινήματος σᾶς εἶπεν ὁ κ. Κύρου ὅτι προέβην εἰς δήλωσιν ἀποδοκιμασίας, ἐκφράζων τὴν ἱκανοποίησίν μου διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν προσπάθειαν ποὺ κατεβάλλατε κ. Πρόεδρε. Καὶ εἴπατε κ. Πρόεδρε ὅτι δὲν ἀπεδοκιμάσαμεν τὸ κίνημα. Εἰς τὴν Βουλὴν οἱ ἀποδοκιμάσαντες ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς δειλοί. Ἐπῆρα παρ' αὐτὸ τὴν πρωτοβουλίαν ὅπως μετὰ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν ἀπολυόμενοι ἀποδοκιμάσωμεν τὸ κίνημα. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον κρατούμεθα δὲν ἦτο σωστὸ διότι θὰ ἐθεωρούμεθα ὡς ἄνανδροι. Θεωροῦμεν τὸ κίνημα παράφρον, ὀλέθριον, ἐθνοκτόνον καὶ δὲν ἐκαθορίσαμεν εἰσέτι τὴν θέσιν μας σᾶς λέγω ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς περίοδον καταπτώσεως ἀπὸ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐξέλθωμεν, νὰ ἀνανήψωμεν, νὰ δώσωμεν τὰ χέρια. Ἄνοιξε ὁ σεισμὸς τῆς 1ης Μαρτίου μεγάλο πραγματικὰ χάσμα. Θὰ τὸ κλείσωμεν, πρέπει νὰ τὸ κλείσωμεν χάριν τῶν παιδιῶν μας, τῶν ἀδελφῶν μας, τῶν προγόνων μας, χάριν τῆς πατρίδος ἡ ὁποία εἶνε ἀξία ἐλευθερίας καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ὑπάρχει κάποιος κίνδυνος. Ἔχει ὁ τόπος μας καὶ ἀπὸ τὰς δύο παρατάξεις ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν μέσα τους τὸ αἴσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ θεωροῦντας τὸ πᾶν ἄλλο τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος.

Ποινικὴ εὐθύνη δὲν ὑφίσταται, καθ' οἷον δήποτε τρόπον νομικόν, λογικὸν καὶ ἀνθρώπινον. Ἂν ὑπάρχῃ, πολιτικὴ εὐθύνη. Μετὰ τὴν δοκιμασίαν μου αὐτὴν καὶ ἐπειδὴ διώκομαι ἐγώ, ὁμιλήσας 2—3 φορὰς καὶ δὲν διώκονται οἱ ἐνισχύσαντες οἰκονομικῶς τὸ κίνημα, δὲν μοῦ φέρει παρὰ τὴν πικρίαν.

Διακόπτεται ἐπὶ 10λεπτον ἡ συνεδρίασις εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ κ. ΛΑΜΠΡΑΚΗ

Μετὰ τὴν διακοπὴν ὁ ἐκ τῶν συνηγόρων κ. Περγάμαλης δηλοῖ πρὸς τὸ δικαστήριον ὅτι τὴν ἐπαύριον τοῦ κινήματος ὁ κ. Ἀβραὰμ καὶ αὐτὸς παρίσταντο εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον Πειραιῶς ὡς συνήγοροι καθ' ὅλην τὴν πρωΐαν καὶ ὅτι ὁ κ. Ἀβραὰμ ἀπεδοκίμαζε τὸ κίνημα ὡς παράφρον καὶ κατὰ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον.

Ἀκολούθως, ὁ διευθυντὴς τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος» κ. Δ. Λαμπράκης, ἀπολογούμενος λέγει ὅτι οὔτε ἀγόρευσιν κοινοβουλευτικὴν πρόκειται νὰ κάμῃ, οὔτε νὰ ἀνατρέξῃ εἰς τὸ ἀπώτερον παρελθόν.

«Δικάζομαι — λέγει — μὲ ὡρισμένας κατηγορίας, καὶ τὰς κατηγορίας αὐτὰς θέλω νὰ ἀποσείσω. Προτοῦ ἀρχίσω ὅμως τὴν ἀπολογίαν μου, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσω καὶ τὸν κ. Πρόεδρον καὶ τοὺς κυρίους στρατοδίκας, διότι μοὶ παρεσχέθη ἡ εὐκολία νὰ διεξαγάγωμεν τὴν ἄμυνάν μας. Ὀφείλω νὰ εἴπω ὅτι ἀρχικῶς ἦλθον ἐδῶ μὲ τὸ αἴσθημα ὅτι ἡ βαρεῖα ἀτμόσφαιρα, ἡ ὁποία ἐπεκράτει, θὰ ἥπλωτο καὶ κατὰ τὴν δίκην μας. Ὀφείλω ὅμως νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἐκ τῆς διεξαγωγῆς τῆς διαδικασίας ἐξέλιπεν ἀπὸ τὴν ψυχήν μου τὸ αἴσθημα ἐκεῖνο καὶ ἡ εἰλικρινὴς καὶ ἐπίμονος προσπάθεια πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας ἀνύψωσε πραγματικῶς τὸ δικαστήριόν σας εἰς ἕνα ὄργανον ἀποδόσεως δικαιοσύνης. Μὲ τὴν συνείδησιν ἥσυχον, ὅτι ἐπετέλεσα πάντοτε τὸ καθῆκον μου καὶ ὡς δημοσιογράφος καὶ ὡς πολίτης, ἔρχομαι νὰ ἐκφράσω ἐδῶ ὄχι παράπονον, ἀλλὰ τὴν ἔκπληξίν μου, διότι μὲ τόσην ἐλαφρότητα ἐσύρθην εἰς τὸ ἑδώλιον τοῦ κατηγορουμένου. Ἠκούσατε τοὺς μάρτυρας κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως, οἱ ὁποῖοι ἐξητάσθησαν ἐνταῦθα, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν ἔμεινεν εἰς τὴν ψυχήν σας οὐδεμία ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀθωότητός μου. Ἐξ ὅλων τῶν μαρτύρων μόνον 4 κατέθεσαν ἐναντίον μου, ἤτοι τρία ἀστυνομικὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα ὡμίλησαν περὶ παραστυνομίας καὶ τέταρτος περὶ ἐπισκέψεων στρατιωτικῶν παραγόντων εἰς τὰ γραφεῖα μου. Οἱ προϊστάμενοι ὅμως τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν ἐδήλωσαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ φημῶν. Ἐξετέθη πλέον ἐπαρκῶς ἀπὸ μάρτυρας κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τὸν κ. Νικ. Βέρρον, διευθυντὴν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, ὑπὸ ποίας συνθήκας διεξήγετο ἡ ἐργασία ἐκεῖ μέσα. Ὅτι ἕνα μέρος τοῦ προσωπικοῦ ἦτο ἀντιβενιζελικὸν καὶ ὅτι ἐκεῖ ἦτο ἀδύνατον νὰ διεξάγωνται συνωμοτικαὶ συνεννοήσεις, αἱ δὲ θύραι ἦσαν ἀνοικταὶ ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας εἰς ὅλον τὸν κόσμον, κατόπιν ῥητῆς διαταγῆς μου. Πρέπει νὰ σᾶς εἴπω ἀκόμη ὅτι τρεῖς τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐφημερίδος, οἱ κ. κ. Δεληγιάννης, Ζαρίφης, Λύχνος, καὶ ἄλλοι τρεῖς φίλοι, οἱ κ.κ. Ἐξηντάρης, Ἀσκούτσης καὶ Εὐριπαῖος, ἐδέχοντο ἐκεῖ τοὺς πολιτικοὺς φίλους των. Ἑκατοντάδες, διὰ νὰ μὴ εἴπω χιλιάδες, ἀνθρώπων εἰσήρχοντο καὶ ἐξήρχοντο. Καὶ συνεπῶς δὲν ἦτο ὁ κατάλληλος τόπος διὰ συνωμοτικὰς συνεννοήσεις. Ὁ λογογράφος κ. Μελᾶς ἔλεγε χαριτολογῶν ὅτι μόνον τὸ τρὰμ δὲν περνᾷ ἀπὸ τὰ γραφεῖα τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος». Αὐτὰ ὅσον ἀφορᾷ τὰ περὶ παραστυνομίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ περὶ μισθοδοσίας τῶν δῆθεν παραστυνόμων ὁ ἀνταγωνισμὸς μᾶς εἶχε φέρει εἰς σημεῖον ὥστε νὰ περιορίσωμεν τὸ προσωπικόν, νὰ παύσωμεν τος ἀνταποκριτὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ. Δὲν διεθέταμεν χρήματα διὰ νὰ δίδωμεν ἐκτὸς τοῦ προσωπικοῦ μας. Ἀλλὰ τὸ περιεργότερον εἶνε αἱ σχέσεις τὰς ὁποίας εἴχομεν μὲ τὴν λεγομένην «Δημ. Ἄμυναν». Θὰ σᾶς ὁμιλήσω συγκεκριμένως διὰ μίαν προσπάθειαν τὴν ὁποίαν εἴχομεν καταβάλει πρὸς συνεννόησιν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ ἡ ὁποία ἔδιδε ἰδέαν τῶν ἀντιλήψεων τῆς «Δημ. Ἀμύνης» δι' ἡμᾶς.

Τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Φεβρουαρίου εἴχομεν καταβάλει μίαν προσπάθειαν διὰ τὴν προσέγγισιν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἐφανταζόμην ὅτι θὰ ἦτο ἡ τελευταία προσπάθεια. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μᾶς ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶχε καμμίαν ἀπολύτως ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Βενιζέλον καὶ ἡ προσπάθεια ἀπέτυχεν. Ἠρχίσαμεν ὅμως μίαν συζήτησιν μὲ τὰς κυβερνητικὰς ἐφημερίδας, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐπετέθησαν. Μία ἀπὸ τὰς ἀδιαλλάκτους ἐφημερίδας τῆς βενιζελικῆς παρατάξεως εἰς σειρὰν ἄρθρων ἀπὸ τὰς 10—14 Φεβρουαρίου ἀνέλαβε νὰ δώσῃ ἀπάντησιν εἰς τὴν προσπάθειαν τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν καὶ ἀνασκόπησιν τῆς τελευταίας διετίας. Θὰ σᾶς ἀναγνώσω ὡρισμένα χαρακτηριστικὰ ἄρθρα (ἀναγινώσκει ἄρθρα τοῦ «Ἡμερησίου Κήρυκος» ἕνα ὑπὸ τὸν τίτλον «Κάτω οἱ μάσκες» ὅπου εἰς ἕνα σημεῖον γράφει «φιλελεύθεροι δὲν εἶσθε. Τὸ διεκηρύξατε. Καὶ ἂν μὲν πιστοὶ εἰς τὸν Βενιζέλον λέγετε ὅτι εἶσθε, πιστοὶ εἰς αὐτὸν ὡς πρὸς μίαν ἱστορικὴν φυσιογνωμίαν καὶ ὄχι ὡς ἀρχηγὸν ἑνὸς μεγάλου κόμματος»). Ἀπάντησιν, λέγει, δὲν ἐδώκαμεν εἰς κανὲν ἀπὸ τὰ ἄρθρα τοῦ «Κήρυκος». Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὅμως μᾶς ἦλθε μία ἐπιστολὴ ἀναγνώστου μας ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην, ὁ ὁποῖος μᾶς ἠρώτα διατί ἀφοῦ βλέπομεν πόσον ματαία ἦτο ἡ προσπάθεια συνεννοήσεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, εἴχομεν ἀποδυθῆ εἰς τὴν τελευταίαν τοιαύτην καὶ διότι ἐπικρίναμε τὸν στρατηγὸν Πλαστήραν, καὶ εἰς τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν ἀπηντήσαμεν ὡς ἑξῆς: (Ἀναγινώσκει).

Αὐτὰ νομίζω ἐξηγοῦν τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος» κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν. Ὑπῆρξεν ὅμως καὶ μία ἄλλη καταγγελία ἐναντίον μου ὅτι δηλ. ἐνῷ τὸ πρωῒ τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» ἦτο διαλλακτικόν, τὸ ἀπόγευμα τὰ «Ἀθηναϊκὰ Νέα» ἦσαν ἀδιάλλακτα. Εἰς οὐδὲν ζήτημα ἐξεδηλώθη διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο ἐφημερίδων. Ἡ μόνη διαφορὰ συνίστατο εἰς τὸ ἑξῆς: Ἀρθρογράφος τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος» κατὰ τὸ πλεῖστον ἤμην ἐγώ, τῶν δὲ «Ἀθηναϊκῶν Νέων» ὁ κ. Λύχνος. Ὁ κ. Λύχνος, ὡς νέος καὶ μὴ ἔχων ὑποστῆ τὰς πικρίας καὶ δοκιμασίας μου ἦτο ὁρμητικὸς καὶ ἔγραφεν εἰς ὕφος ἐντονώτερον τοῦ ἰδικοῦ μου. Εἰς κανένα ζήτημα, εἰς καμμίαν περίπτωσιν δὲν ἐγεννήθη τοιοῦτον ζήτημα διαφορᾶς. Ἐὰν ἐγίνετο θὰ μὲ ἅρπαζαν αἱ ἄλλαι ἐφημερίδες, αἱ ὁποῖαι μοῦ ἔκαμναν λυσσώδη πόλεμον, καὶ θὰ μοῦ ἄλλαζαν τὴν πίστι. Δὲν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ συνεχίσω περισσότερον τὴν ἀπολογίαν μου. Θὰ σᾶς ἀναγνώσω μόνον τὸν ἐπίλογόν μου, ὁ ὁποῖος καὶ θ' ἀποτελῇ μίαν δήλωσιν διὰ τὰς ἐφημερίδας μου (Ἀναγινώσκει τὰ ἑξῆς):

«Εἶναι ἀναμφισβήτητον, βεβαίως, σήμερον ὅτι εὑρισκόμεθα τώρα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς γενέσεως μιᾶς νέας καταστάσεως, νέας μὲ νέα σύμβολα καὶ νέα ἰδανικά. Δὲν γνωρίζομεν ἴσως ἀκόμη εἰς τὴν οὐσίαν του τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτά, ἴσως καὶ δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ καθορίσωμεν οὔτε κατὰ προσέγγισιν τὴν μορφὴν καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς νέας καταστάσεως. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον πιστεύομεν ἀκραδάντως εἶνε ὅτι ὁ τόπος μας καὶ δὲν ἠμπορεῖ, ἀλλὰ καὶ δὲν θέλει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ χθεσινά. Τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε καμμίαν ἀπολύτως δικαιολογίαν, διότι ἐστερεῖτο οἱασδήποτε ἠθικῆς βάσεως, καὶ θὰ ὡδηγοῦσεν ὁπωσδήποτε εἰς ἐθνικὴν καταστροφήν, εἴτε ἀπετύγχανεν, ὅπως καὶ ἀπέτυχε, εἴτε ἀκόμη περισσότερον ἐπετύγχανε, ἐσημείωσε διὰ τὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ περισσότερον δι' ἐκεῖνο τὸ τμῆμα ποὺ ἠκολούθει τὴν ἀντιπολίτευσιν ἕως χθές, μίαν ἰσχυροτάτην δοκιμασίαν ποὺ εἶναι προωρισμένη ἐκ τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων νὰ μεταβληθῇ εἰς ἀφετηρίαν νέων αἰσθημάτων καὶ νέων σκέψεων. Μέσα εἰς τὴν νέαν ταύτην ψυχολογίαν ὁ Βενιζέλος θὰ ἦτο ἐντελῶς εἰπροσάρμοστος. Περισσότερον σήμερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν εἴμεθα πεπεισμένοι ἤδη ὅτι ὁ Βενιζέλος ἐφεξῆς δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ ἐνεργὸν ἀνάμιξιν εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας. Ἡ ἐπάνοδός του μόνον εἰς νέας ὀξύτητας καὶ νέας ἐσωτερικὰς διαταραχὰς θὰ μᾶς ὡδηγοῦσε. Τὰ πάθη σήμερον ἔφθασαν εἰς τὴν διαπασῶν τῆς ἀδιαλλάκτου ὀξύτητος. Καὶ ὅλοι ἔχομεν ἀνάγκην γαλήνης, ἔχομεν ἀπόλυτον ἀνάγκην κατευνασμοῦ τῶν κακῶν ἐνστίκτων, τὰ ὁποῖα φυσιολογικῶς καὶ μοιραίως ἔρχονται ἀπὸ τὸν βυθὸν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ὕστερα ἀπὸ τὴν τρικυμίαν ἀνθρωπίνων συνειδήσεων. Ἐλεύθεροι αὔριον, ὅπως πιστεύομεν ὅτι θὰ εἴμεθα, ἕνα σκοπὸν θὰ ἐπιδιώξωμεν, ὑπηρετοῦντες πάντοτε τὸ ἀνώτερον συμφέρον τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου: «Τὴν συμφιλίωσιν τῶν Ἑλλήνων».

ΦΙΛΗΣ. Ἡ «Καθημερινὴ» τῆς 30 Ἀπριλίου δημοσιεύει δηλώσεις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ὅτι σεῖς ἐχρησιμοποιήσατε κάθε μέσον καὶ τρίτα πρόσωπα νὰ μεταπείσουν τὸν Βενιζέλον εἰς τὰς ἰδέας του. Ἐστείλατε εἰς Κρήτην ἕνα φίλον Γερουσιαστὴν τοῦ Μιχαλακοπούλου διὰ τὴν ἀπόσχισιν ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ Βενιζέλου κάθε ἰδέας περὶ κινήματος. Θὰ εἴχατε κάποιο στοιχεῖο σεῖς γιὰ νὰ τὸν στείλετε.

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ. Στοιχεῖον δὲν εἶχον, ἀλλ' εἶχον ὑπ' ὄψει τὰς δηλώσεις τοῦ Βενιζέλου καὶ φήμας περὶ κινημάτων. Πάντως ἐγὼ ἤμην κατὰ τῶν κινημάτων καὶ λυποῦμαι διότι δὲν εὑρέθη τὸ ἀρχεῖον τοῦ Βενιζέλου. Ἐκεῖ μέσα θὰ εὑρίσκοντο ἐπιστολαί μου, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀπεδείκνυον πόσον ἐπίμονος ἦτο ἡ προσπάθειά μου νὰ ἀποτρέψω τὸν Βενιζέλον τῶν ἰδεῶν αὐτῶν. Δυστυχῶς ὁ Βενιζέλος ἐφοβεῖτο ἐμμόνως ὅτι ἡ παλινόρθωσις τῆς Βασιλείας ἦτο ἐγγὺς καὶ ὅτι συνεπῶς ἡ Κυβέρνησις ἔπρεπε νὰ ἀνατραπῇ. Μάτην προσεπάθησα νὰ τοῦ παραστήσω, ὅτι οἱ φόβοι του ἦσαν ἀβάσιμοι. Τοῦ ἔλεγα μάλιστα ὅτι καὶ ἐν περιπτώσει παλινορθώσεως τοῦ Βασιλέως δὲν ἔπρεπε νὰ κινηθῶμεν, ἀλλὰ νὰ ἀφήσωμεν νὰ τὸν ἐπαναφέρουν καὶ κατόπιν νὰ σκεφθῶμεν τί θὰ κάμωμεν. Ἀλλὰ ἐκτὸς τούτου ὁ Βενιζέλος μετὰ τὴν ἀπόπειραν ἐφοβεῖτο, ἐφοβεῖτο πολύ. Παρεπονεῖτο ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας, νὰ πάῃ εἰς τὴν Βουλήν, νὰ καθήσῃ στὸ σπίτι του. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ κ. Στρατοδίκαι, θὰ σᾶς ἀναφέρω ἕνα ἄγνωστον περιστατικόν, τὸ ὁποῖον πιθανὸν νὰ ἔχῃ σχέσιν μὲ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἐκρήξεως τοῦ κινήματος. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου φίλος μου ἔλαβε ἐπιστολὴν ἀπὸ μέρους τοῦ Βενιζέλου, ἐπιφορτίζοντος αὐτὸν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἰταλικὴν πρεσβείαν καὶ νὰ παρακαλέσῃ τὸν Πρέσβυν, ὅπως κατόπιν συνεννοήσεως μὲ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ρώμης τὸ Ἰταλικὸν τὸ ἐκτελοῦν κατὰ 15θήμερον ἐναλλὰξ τὴν γραμμὴν Ἰταλίας—Χανίων μέσῳ Καλαμῶν, μὴ διέλθῃ τὴν ἑβδομάδα ἐκείνην ἐκ Καλαμῶν, ἀλλ' ἐκ Κρήτης, διὰ ν' ἀναχωρήσῃ κατ' εὐθεῖαν δι' Ἰταλίαν, φοβούμενος προφανῶς νὰ διέλθῃ ἐκ Καλαμῶν ὅπου ἦσαν πολλοὶ φίλοι τοῦ Πολυχρονοπούλου.

Ὁ κ. Λαμπράκης τονίζει ὅτι δὲν γνωρίζει τὰς λεπτομερείας τοῦ γενομένου πράγματι διαβήματος, ἀλλὰ πάντως φαίνεται ὅτι ὁ Ἰταλὸς Πρεσβευτής, εἴτε ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, εἴτε κατόπιν συνεννοήσεων μὲ τὴν Ρώμην, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν ἦτο ὀρθόν, ἐφ' ὅσον μάλιστα ὁ Βενιζέλος ἠδύνατο ν' ἀναχωρήσῃ μὲ τὸ προσεχὲς ἀτμόπλοιον τὸ ὁποῖον θ' ἀνεχώρει κατ' εὐθεῖαν ἐκ Κρήτης δι' Ἰταλίαν. Ἴσως, παρετήρησεν ὁ κ. Λαμπράκης, τὸ γεγονὸς τοῦτο, ἐπληροφορήθησαν ὡρισμένοι ἐπαναστατικοὶ παράγοντες οἱ ὁποῖοι φοβούμενοι τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Βενιζέλου, ἐπέσπευσαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπαναστατικοῦ των κινήματος.

ΑΛΛΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ

Ὁ κατηγορούμενος ἰατρὸς καὶ πρώην βουλευτὴς Ντεντιδάκης, ἀπολογούμενος ἀναφέρει τὰ τῆς σταδιοδρομίας του, ὡς καὶ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ στράτευμα. Μέχρι τοῦ Μαρτίου τοῦ 1934 εἶχεν ἐξετάσει εἰς τὴν κλινικήν του δωρεὰν 14.000 ἀσθενεῖς. Λόγῳ τῆς δράσεώς μου, λέγει, μοῦ προέτειναν τὸ 1932 νὰ πολιτευθῶ. Σκοπός μου ἦτο, πολιτευόμενος, νὰ ὑποστηρίξω τὰ ζητήματα τῶν ἰατρῶν. Ἐξελέγην βουλευτὴς τὸ 1932, δεύτερος εἰς τὸν συνδυασμὸν Πειραιῶς. Τὸ 1933 κατόπιν ἐπιμόνου συστάσεως τῶν συναδέλφων μου ἐξελέγην καὶ πάλιν βουλευτής. Καθ' ὅλην τὴν σταδιοδρομίαν μου τὴν ἰατρικὴν ἐνοσήλευσα καὶ νοσηλεύω ὅλους τοὺς ἀπόρους ἀνεξαρτήτως φρονημάτων. Ὡς σᾶς ἐτόνισε καὶ ὁ κ. Καλλανσάκος, ἀπεδοκίμασα ζωηρῶς τὸ κίνημα τοῦ Πλαστήρα. Θὰ ἀπεδοκίμαζον καὶ τὸ τῆς 1ης Μαρτίου, ἀλλ' ὡς νέος πολιτευτής, συλληφθεὶς τὴν 2αν Μαρτίου δὲν ἐγνώριζα τί νὰ κάμω.

Παρέστην καὶ ἐγὼ εἰς δύο συγκεντρώσεις τῆς «Δημ. Ἀμύνης», μόνον, ὡς πολιτευτὴς καὶ μόνον διὰ κομματικὴν σκοπιμότητα. Πάντοτε οἱ τῆς «Ἀμύνης» μᾶς διέβαλλον καὶ μᾶς ἐσυκοφάντουν εἰς σημεῖον ὥστε νὰ μὲ κάμουν νὰ διακόψω κάθε σχέσιν. Ἀναφέρεται εἰς δελτίον ὅτι μετέσχον καὶ εἰς ἄλλας συγκεντρώσεις, ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε ἀληθές. Ἐπίσης ὅτι διένειμα χιτώνια στρατιωτικά. Θὰ ἐπεισθῆτε καὶ ἀπὸ τοὺς μάρτυρας κατηγορίας ποὺ παρήλασαν ἐδῶ, ὅτι δὲν ἦτο ἀληθές. Καὶ ὁ κ. Τσαγκλῆς σᾶς κατέθεσεν, ὅτι ἡ εἴδησις αὐτὴ εἶνε ἀνεξακρίβωτος. Τὴν 1ην Μαρτίου σᾶς κατέθεσεν ὁ ῥάπτης μου καὶ ὁ συνάδελφός μου κ. Βρανᾶς, ὅτι συνητήθημεν εἰς τὸ ῥαφεῖον, ἐκεῖθεν δὲ ἐπῆγα εἰς τὸ Μοσχᾶτον, εἰς τὸ σπίτι τῆς ἀδελφῆς μου. Τὸ ἀπόγευμα ἐπῆγα εἰς τὸ γραφεῖόν μου καὶ ἐδέχθην 6—7 ἀσθενεῖς, μέχρι τῆς 7ης μ.μ. Ἔφυγα μὲ τὸν δικηγόρον Πετροβουνήσιον καὶ μετέβην εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ κόμματος, ἔνθα ἐγίνετο ἡ ἔκδοσις τῶν νέων βιβλιαρίων καὶ ἀναθεώρησις τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων. Ἐκεῖ ἔμεινα ἕως τὰς 8.45' μ.μ. καὶ ἀνεχώρησα μὲ τὸν ἀδελφόν μου διὰ τὴν οἰκίαν μου. Καθ' ὁδὸν ἐπληροφορήθην ὅτι κάτι συνέβη εἰς τὸν Ναύσταθμον. Δὲν τὸ ἐπίστευσα καὶ μετέβην εἰς τὸ σπίτι μου. Τὴν νύκτα ἦλθον ἀστυνομικοὶ καὶ ἔκαμαν ἔρευναν εἰς τὸ σπίτι μου καὶ μὲ συνέλαβον. Κρατοῦμαι δὲ ἔκτοτε μέχρι σήμερον. Οὐδεμίαν ἰδέαν τοῦ κινήματος εἶχον.

Ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων κ. Σαββίδης ἀπολογούμενος λέγει ὅτι ἐξελέγη βουλευτὴς τὸ 1932. Ἀπὸ τότε μέχρι σήμερον εἰργάσθη ὑπὲρ τῶν ψηφοφόρων του. Ἀναφέρει ὅτι οὐδέποτε κατηγορήθη μέχρι σήμερον καὶ ὅτι οὐδεμίαν ἀνάμιξιν ἔχει εἰς τὸ κίνημα. Διὰ τὴν ὁμιλίαν του κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ κινήματος εἰς ὁμάδα πολιτῶν λέγει ὅτι ἀναιρεῖται τοῦτο ἐκ τῶν καταθέσεων Ἀρταβάνη καὶ Παπαδοπούλου. Εἰς τὰς 9.30' μετέβην, λέγει, εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ εὗρον τὸν ἀδελφόν μου μὲ 4 — 5 φίλους του νὰ παίζουν πόκερ, τοὺς διέλυσα, καὶ ἐξερχομένους τοὺς συνέλαβαν. Ἐξῆλθον, ἐπῆγα εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμόν, ἐκεῖθεν δὲ ἐπανῆλθον καὶ ἐκοιμήθην. Εἰς τὰς 3.30' τὸ πρωΐ, ἦλθον οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ μὲ συνέλαβον, ἀφοῦ ἔκαμαν λεπτομερῆ ἔρευναν. Τοὺς παρέδωσα δύο περίστροφα, τὸ ἓν ἦτο οἰκογενειακὸν κειμήλιον, τὸ δὲ ἦτο ἐνέχυρον εἰς τὸν ἀδελφόν μου ἀντὶ 900 δραχμῶν. Ἐκρατήθην μέχρι σήμερον. Ἐλέχθη ὅτι ἐξηφανίσθημεν τὴν ἡμέραν τοῦ κινήματος. Τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθές. Εἰς τὰς 4 μ.μ. ἐπῆγα εἰς τὸ κουρεῖόν μου, ἐκεῖθεν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἔνθα παρέμεινα ἕως τὰς 6 μ.μ. Ἐκεῖθεν μετέβην εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ κόμματος, ἔνθα ἐγίνετο ἡ ἀναθεώρησις τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων. Ἐκεῖθεν ἐπῆγα εἰς τὸν «Ὄλυμπον». Παρέστην εἰς δύο συγκεντρώσεις τῆς «Δημ. Ἀμύνης», ἀλλ' ἐξ αἰτίας τοῦ Μοσχοβίτη, ἀπεχωρήσαμεν ἀπὸ τὴν μίαν, πάντοτε ὅμως ὡμιλούσαμεν μετὰ κοσμιότητος.

ΣΤΡΙΜΠΕΡ. Ποῦ κάθεται ὁ ἀδελφός σας;

ΣΑΒΒΙΔΗΣ. Μαζί μου μένει εἰς τὸ ἴδιο σπίτι.

ΣΤΡΙΜΠΕΡ. Ἕνας Ἀμφιλοχιάδης τί εἶνε; Ἐδῶ κατηγορεῖται;

ΣΑΒΒΙΔΗΣ. Εἶνε κουμπάρος μου. Κατηγορήθη διὰ τὰς σκηνὰς τῆς Κοκκινιᾶς, ἀλλὰ εἶνε ἀθωότερος ἀπὸ ὅλους, ἀρκεῖ νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι εἶνε ἱεροψάλτης.

Ὁ ἕτερος βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Χατζήμπεης, ἀπολογούμενος λέγει: «Καὶ ἄλλην φορὰν ἐδικάσθην παρὰ Στρατοδικείου, Τουρκικοῦ ὅμως, μὲ τὴν κατηγορίαν ὅτι κατετάγην εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν», καὶ ἐξιστορεῖ διὰ μακρῶν τὸ γεγονός, ὡς καὶ τὰ τῆς κατατάξεώς του τὸ 1913, ὡς ἐθελοντοῦ. Κατηγοροῦμαι, λέγει, ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ τῆς πατρίδος διὰ τὴν ὁποίαν κατέστην ἀνάπηρος. Οὐδέποτε ἄλλοτε κατηγορήθην. Τὸ 1932 ἀνεμίχθην εἰς τὴν πολιτικὴν τῇ πιέσει τῶν συμπολιτῶν μου, ἐξελέγην βουλευτής. Ἀφ' ὅτου ἤλθομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐψηφίζομεν τὸν Βενιζέλον, διότι αὐτὸν ἐγνωρίζαμεν. Κατηγοροῦμαι ὡς μέλος τῆς «Δ. Ἀμύνης» τοῦ Πειραιῶς. Ἡ ὑγεία μου δὲν τὸ ἐπέτρεπε τοῦτο. Ἡ μόνη μου ἀνάμιξις εἶνε ἡ παρουσία μου εἰς τὰς συγκεντρώσεις ἐκ τῶν ὁποίων εἰς μίαν μόνον παρέστην. Ἡ ἀναφορὰ τοῦ κ. Τσαγκλῆ δὲν βασίζεται εἰς δελτία πληροφοριῶν τῶν ὀργάνων, ἀλλ' ἐβασίσθη εἰς τὰ ὄργανα τοῦ σταθμοῦ Κοκκινιᾶς, ὅτι ἐγὼ εἶπα, «πάρτε χαρτὶ καὶ καλαμάρι...» Θὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι ὅταν ὁ Μοσχοβίτης εἶπε περὶ «Γουδιοῦ» κλπ., ἐγὼ τὸν ἐτράβηξα ἀπὸ τὸ σακάκι, ὡς σᾶς κατέθεσαν ἐδῶ. Παρουσιάσθην αὐθορμήτως εἰς τὴν Ἀσφάλειαν Ἀθηνῶν καὶ ἐστάλην εἰς τὴν τοῦ Πειραιῶς καὶ κανεὶς εἰς τὴν Ἀσφάλειαν δὲν μὲ ἀνεγνώρισεν.

Οὐδέποτε ἄλλοτε ἔλαβα μέρος εἰμὴ εἰς μίαν συγκέντρωσιν. Εἰς τὴν Παλαιὰν Κοκκινιάν. Ἡ φράσις «πάρτε χαρτὶ καὶ καλαμάρι», ἀναφέρεται εἰς κάθε συγκέντρωσιν, τὴν ἔλεγε δὲ ὁ Μοσχοβίτης καὶ οὐχὶ ἐγὼ καὶ τὰ λόγια του τὰ φορτώνουν οἱ ἀστυνομικοὶ σὲ μένα. Ἀναφέρεται ὅτι διένειμα χιτώνια, ἀλλ' ὁ κ. Τσαγκλῆς ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀνεξακρίβωτον τὴν πληροφορίαν. Ἐπίσης ὅτι στὰ Ταμπούρια εἶπον εἰς τοὺς πρόσφυγας τὴν 23ην Φεβρουαρίου θὰ τοὺς δώσω χρήματα. Ἀπὸ 1—27 Φεβρουαρίου ἤμην εἰς τὰ Μέθανα. Ἐλέχθη ὅτι ἔλαβα μέρος εἰς μίαν σύσκεψιν ἐν τῇ οἰκίᾳ Σκλήρη. Ὁ Σκλήρης εἶνε ἐκεῖνος ποὺ ἐγὼ ἐπολέμησα κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς χωρὶς νὰ ὑποστηρίξω κανένος ἄλλου ὑποψηφιότητα. Οὐδέποτε ἦλθα εἰς διένεξίν τινα καὶ ὅμως ὑπάρχει καταδρομὴ τῶν ἀστυνομικῶν ἐναντίον μου. Ὅταν παρουσιάσθην εἰς τὸν ἀνακριτὴν μὲ συνεχάρη διὰ τὴν στάσιν μου εἰς τὸ προσφυγικὸν στοιχεῖον καὶ μὲ ἀφῆκεν ἐλεύθερον. Μετέπειτα ἐβγῆκαν ὅλαι αὐταὶ αἱ καταγγελίαι. Καὶ ἐξηγῶ τὴν καταδρομὴν αὐτὴν τῶν ἀστυνομικῶν. Εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἔγιναν μερικὰ ἄτοπα, ἐγὼ ἤμην εἰς ἕνα τμῆμα προσφυγικὸν καὶ ὁμάδες πολιτῶν ἠξίωσαν νὰ φύγω. Ἐκεῖ ἔπεσαν πιστολιὲς καὶ διεσαλεύθη ἡ τάξις παρὰ πολιτῶν καὶ ἔκαμα διάβημα εἰς τὸν κ. Γαρέζον καὶ διεμαρτυρήθην καὶ κατήγγειλα ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπέθαλψαν τὰς ταραχάς. Ἐπίσης παρουσίασα εἰς τὸν ἀρχηγὸν δύο φορὰς δαρέντας πολίτας. Αὐτοῦ ἀποδίδω τὴν ἐναντίον μου μῆνιν τῶν ἀστυνομικῶν. Ποτὲ δὲν εἶπα τέτοιαν φράσιν καὶ πάντοτε ἡ γλῶσσα μου εἶνε κοσμία.

Ἐγνώριζα τὸν Εὐστρατίου ἐκ τῶν κινηματιῶν καὶ ἕναν ἄλλον. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐννοοῦσαν νὰ πεισθοῦν ὅτι δὲν κινδυνεύει ἡ Δημοκρατία, ὅ,τι καὶ ἂν τοὺς ἔλεγε κανεὶς δὲν τὸ παρεδέχοντο. Ἀπὸ τὸν Αὔγουστον ἤρχισα νὰ ἀντιλαμβάνωμαι ὅτι ἄλλος ἦτο ὁ σκοπός των. Καὶ ἤρχισαν νὰ μᾶς ἀποφεύγουν. Ὅλοι οἱ βουλευταὶ ἀπὸ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1934 ἐπαύσαμε νὰ πηγαίνωμεν εἰς συγκεντρώσεις καὶ διεκόψαμε κάθε σχέσιν καὶ κάθε ἐπαφήν. Εἴχαμε σχηματίσει τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ὁ σκοπός των ἦτο νὰ μᾶς βγάλουν ἀπὸ τὴ μέση. Ὄχι μόνον μέλος δὲν ἤμην, ἀλλὰ καὶ τοὺς φίλους μου ἠμπόδιζα νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὴν «Δημοκρατικὴν Ἄμυναν». Τὸν παρελθόντα χειμῶνα ἤμην κατὰ τὸ πλεῖστον ἀσθενής. Καὶ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐπείσθην ἀπολύτως περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ πολιτεύματος.

Ἐν συνεχείᾳ ἐξιστορεῖ τὴν βουλευτικήν του δρᾶσιν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐκλογέων του. Τὴν ἔκρηξιν τοῦ κινήματος, λέγει, ἔμαθα εἰς τὰς 8.40' μ.μ. εἰς Ἀθήνας ἀνερχόμενος ἐκ Πειραιῶς καὶ ἔμεινα τὸ βράδυ ἐκεῖνο εἰς τὸ σπίτι τῆς κουνιάδας μου, τὴν ἑπομένην δὲ μετέβην εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ παρουσιάσθην αὐθορμήτως, ὅταν ἐζητήθην.

Τὸ 1924 ὑπέγραψα κάτι πιστοποιητικὰ τὴν παραμονὴν τοῦ Δημοψηφίσματος τῆς Δημοκρατίας.
Καὶ ὑπέγραψα χιλιάδες πιστοποιητικὰ εἰς μίαν ἡμέραν καὶ δὲν εἶχον τὴν σχετικὴν πεῖραν. Ἐξιστορεῖ δὲ διὰ μακρῶν τὰ τῆς στρατιωτικῆς του ζωῆς καὶ τοῦ τραυματισμοῦ καὶ ἀκρωτηριασμοῦ του.

Ἐπίσης ἀναφέρει ὅτι, καίτοι ἠκρωτηριασμένος, ἐζήτησε νὰ μεταβῇ νὰ πολεμήσῃ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, πρᾶγμα ποὺ ἐγένετο.

Ἐνδεχομένη, λέγει, καταδίκη μου, θὰ εἶνε μία δικαστικὴ πλάνη διότι εἶμαι ξένος πρὸς τὸ κίνημα.

ΣΤΡΙΜΠΕΡ. Εἶσθε ἢ δὲν εἶσθε μέλος τῆς «Δημ. Ἀμύνης»;

ΧΑΤΖΗΜΠΕΗΣ. Εἶπον εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ μὲ κάμουν μέλος. Ἡ μόνη, ὡς σᾶς εἶπον, ἀνάμιξίς μου εἶνε ἡ παρουσία μου εἰς δύο ἕως τρεῖς συγκεντρώσεις.

ΣΤΡΙΜΠΕΡ. Μήπως ἐκάματε καμμίαν συγκέντρωσιν τὸν παρελθόντα Αὔγουστον;

ΧΑΤΖΗΜΠΕΗΣ. Ἕνα ἐπεισόδιον, θέλετε νὰ πῆτε. Ὅταν συνελήφθη ὁ Καραθανάσης, εἶδα συγκέντρωσιν πολιτῶν πρὸ τοῦ Μπερνίτσα ποὺ διάβαζαν ἕνα ἀνακοινωθέν, τὸ ὁποῖον ἀστυφύλαξ προσπαθοῦσε νὰ τὸ σχίσῃ. Ἐζήτησα παρ' αὐτοῦ νὰ ἴδω τὸ ἀνακοινωθὲν καὶ δὲν μοῦ τὸ ἔδωσε.

ΑΒΡΑΑΜ. Ἡ σύλληψις τοῦ Καραθανάση ἔγινεν Ὀκτώβριον καὶ ὄχι Αὔγουστον.

ΧΑΤΖΗΜΠΕΗΣ. Γι' αὐτὸ πρόκειται, ἐγὼ δὲν γνωρίζω τίποτε ἄλλο.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ σήμερον καὶ ὥραν 8.30' π. μ.

ΜΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 29ης Ἀπριλίου τοῦ δικάζοντος τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς Στρατοδικείου κατετέθη ὑπό τινος τῶν ἐξετασθέντων ὅτι τῇ ἐπεμβάσει δῆθεν τῆς Λογοκρισίας «αἱ καταθέσεις τῶν μαρτύρων δὲν περιέρχονται αὐτούσιαι εἰς τὴν δημοσιότητα καὶ ὅτι αὗται παρουσιάζονται διαστρεβλωμέναι».

Ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Λογοκρισίας ἀνακοινοῦται ὅτι οὐδέποτε οὔτε περιέκοψε οὔτε προσέθεσέ τι εἰς τὰ δημοσιευόμενα ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων καὶ διὰ ἰδίων των πρακτικογράφων τηρούμενα πρακτικὰ τῶν λειτουργούντων ἤδη ἢ λειτουργησάντων μέχρι σήμερον διαφόρων Στρατοδικείων.

Συνεπῶς διὰ πᾶσαν τυχὸν σημειωθεῖσαν ἢ σημειωθησομένην «διαστρέβλωσιν» τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων, οὐδόλως εὐθύνεται ἡ Ὑπηρεσία τῆς Λογοκρισίας καὶ μόνον ὁ σχετικὸς πρακτικογράφος ἑκάστης ἐφημερίδος τυγχάνει ὑπεύθυνος διὰ τὴν μὴ ὀρθὴν διατύπωσιν τῶν ἐνώπιον τῶν Στρατοδικείων λαμβανουσῶν χώραν μαρτυρικῶν καταθέσεων ἢ ἀγορεύσεων.

Εἰδικῶς διὰ τὴν δίκην τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καθίσταται γνωστὸν ὅτι, κατόπιν τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Στρατοδικείου ληφθέντος μέτρου, τὰ σχετικὰ πρακτικὰ τηροῦνται παρ' εἰδικοῦ συνεργείου ἐκ δημοσιογράφων, ἀκριβῆ δὲ τῶν ἐπισήμων τούτων πρακτικῶν ἀντίγραφα ἀποστέλλονται πρὸς δημοσίευσιν εἰς ἁπάσας τὰς ἐφημερίδας, τινὲς τῶν ὁποίων μόνον δι' ἔλλειψιν χώρου καὶ οἰκείᾳ βουλήσει, προβαίνουσιν εἰς τὴν σύμπτυξιν περιόδων τινῶν τῶν ὡς ἄνω λεπτομερῶν ἐπισήμων πρακτικῶν, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου αἱ περισσότεραι τούτων καταχωρίζουσι καθ' ἑκάστην ταῦτα ἐξ ὁλοκλήρου χωρὶς νὰ περικόπτωσι τίποτε ἀπολύτως.

Τὰ πρότυπα τῶν πρακτικῶν τοῦ ὡς ἄνω ἐκ πρακτικογράφων συνεργείου τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς ὅστις ἤθελε νὰ ἐλέγξῃ τὴν ἀκρίβειαν τῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀποστελλομένων καὶ ὑπὸ τούτων δημοσιευομένων πρακτικῶν τοῦ Στρατοδικείου τοῦ δικάζοντος τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγούς.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ὑπηρεσίας Λογοκρισίας Τύπου)

Μ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ παθολόγος. Σκούφου 6 α. Τηλ. 21—200.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ "ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ,,

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1934. - ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

ΑΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΘΕΝ			
Γήπεδον Ἐργοστασίου: Εἰς τιμὴν κτήσεως			600.000 —
Οἰκοδομαὶ Ἐργοστασίου: Ἀρχικὴ ἀξία	Δρχ. 3.054.563 20		
Πλέον: Νέων Ἐγκαταστάσεων γενομένων κατὰ τὸ ἔτος 1934	» 177 715 10		
	Δρχ. 3.232 278 30		
Μεῖον: Ἀποσβέσεων παρελθουσ. χρήσεων Δρχ. 850 000 » χρήσεως 1934 » 400 000	Δρχ. 1 250.000 —		1 982 278 30
Ἐγκαταστάσεις μηχανῶν ἐργοστασίου Ἀρχικὴ Ἀξία	Δρχ. 1 493 459 75		
Πλέον: Ἀξίας νέων μηχανημάτων ἐγκατασταθέντων κατὰ τὸ ἔτος 1934	Δρχ. 172.919.00		
	Δρχ. 1 666 378 75		
Μεῖον: Ἀποσβέσεων παρελθουσ. χρήσεων Δρχ. 750 000 » χρήσεως 1934 » 300 000	Δρχ. 1050.000.00		616.378 75
Ἠλεκτρικαὶ ἐγκαταστάσεις ἐργοστασίου Ἀρχικὴ Ἀξία	Δρχ. 67 720 05		
Μεῖον: Τ' ἀποσβεσθέντα κατὰ παρελθ. χρήσ.	Δρχ. 67 719.05		1 00
Ἔπιπλα—Σκελετὰ ἐν γένει: Ἀρχικὴ Ἀξία	Δρχ. 616 494 95		
Πλέον: Νέων Ἐπίπλων προστεθέντων κατὰ τὸ ἔτος 1934	Δρχ. 123 845 90		
	740 340 85		
Μεῖον: Ἀποσβέσεων παρελθουσῶν χρήσεων Δρχ. 410 000 » χρήσεως 1934 » 90.000	Δρχ. 500.000		240.340 85
Ἀκίνητον Αἰόλου—Λυκούργου χρησιμοποιούμενον διὰ τὰ Κεντρ.κὰ καταστήματα τῆς Ἑταιρίας τιμὴ κτήσεως			
Ἀκίνητον Πραξιτέλους—Παπαρρηγοπούλου			600.000.—
Μεῖον: Ἀποσβέσεων Ἀξία Κτήσεως Δρχ. παρελθ. χρήσεως Δρχ. 200 000 » χρήσεως 1934 » 300 000	5.375.000 Δρχ. 500 000		4.875 000
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως Ὑ)τος «Μαρκόνι» Δαπανηθέντα μέχρι 31—12—34	Δρχ. 621 456 25		
Μεῖον: Ἀποσβεσ. ἔτους 1934	» 60 000.—		561 456 25
ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΜΟΝ			
Ἐμπορεύματα ὑπολογισθέντα εἰς τιμὰς κόστους:			
Ἀξία Ἐμπορευμάτων εὑρισκομένων εἰς κεντρικὰ καταστήματα	» 13 197 647 80		
Ἀξία πρώτων ὑλῶν καὶ ἑτοίμων προϊόντων Ἐργοστασίου	» 7 285 534 35		
Ἀξία ἐμπορευμάτων εὑρισκομένων παρ' ὑποκαταστήμασιν ὡς καὶ παρὰ τρίτοις διὰ λ)σμόν μας εἰς τιμὰς κόστους	» 6 732.897.70	27 216 079 85	
Λ)σμοὶ πελατῶν ἐν γένει: Ἀνοικτοὶ καὶ κεκαλυμμένοι διὰ συναλ)κῶν		4 463 347 55	
Χρεῶσται ἐκ δανείων		1 328.777 70	
Χρεωστικοὶ λ)σμοὶ		66.000 —	
ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΝ			
Ταμεῖον καὶ Διαθέσιμα παρὰ τραπέζαις κατὰ τὴν 31—12—34		1.082 948.25	
		43 632 608 50	

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

ΜΗ ΑΠΑΙΤΗΤΟΝ			
Μετοχικὸν Κεφάλαιον	Δρχ. 20.000.000 00		
Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν Προηγουμένων χρήσεων Δρχ. 430 375.25 Χρήσεως 1934 » 135 000.—		565 375 25	
Ἔκτακτον Ἀποθεματικὸν Προηγουμένων χρήσεων Δρχ. 1 130 385 30 Χρήσεως 1934 » 400 000 —	Δρχ. 1.530.385 30		22.095.760.55
Προβλέψεις δι' ἐπισφαλεῖς χρεώστας			600 000 —
Προβλέψεις δι' ἀνανέωσιν μηχανημάτων ἐργοστασίου			400 000.—
Λ)σμοὶ ἀτόκου ὀφειλῆς πρὸς Ἀδελφοὺς Λαμπροπούλου, ἐκ παραχωρήσεως ἐμπορευμάτων διαλυθείσης ὁμορρύθμου Ἑταιρίας			13 720 000 00
Κέρδη καὶ ζημίαι ὑπόλοιπον ἀφιέμενον εἰς νέαν χρῆσιν			293 807 75
ΑΠΑΙΤΗΤΟΝ			
Πιστωτικοὶ λ)σμοὶ Ἐσωτερικοῦ			
» » Ἐξωτερικοῦ			3 166 272 95
Καθαρὸν μέρισμα χρήσεως 1934			1.456.767 25
Φόροι μερίσματος καὶ ἀμοιβῶν Διοικ. Συμβουλίου			1 293 600 —
Ἀμοιβαὶ Διοικ. Συμβουλίου χρήσεως 1934			364 850 00
			241 550 00
			43.632.608 50

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ "ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ,,

ΧΡΕΩΣΙΣ

Ἔξοδα Ἐπιχειρήσεως		
α) Ἀποδοχαὶ διευθυντῶν, ἀποδοχαὶ ὑπαλλήλων, ἐνοίκια, φόροι, φωτισμός, διαφημίσεις, ταχ)κά, τηλ)κά, ἀσφάλιστρα, δικαστικὰ καὶ διάφορα ἄλλα ἔξοδα		
β) Βιομηχανικὰ ἔξοδα ἐργοστασίου ἀντιμισθίαι προσ., ἔξοδα διαχειρίσεως κ.λ.π.	8 947.914 75	
γ) Ἔξοδα διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας ὑποκαταστημάτων Αἰόλου, Σοφοκλέους, Μαρκόνι, Θεσσαλονίκης	1 824 703.35	
Ἀποσβέσεις	2 384 032.60	
1) Ἐπὶ οἰκοδομ. ἐργοστασίου Δρχ. 400 000		
2) Ἐγκαταστάσεως μηχανῶν » 300 000		
3) Ἐπίσκευ.τ & π. πλ.ἐν γένει » 90.000		
4) Ἐπὶ ἀκινητ. Πραξιτέλους-Παπαρρηγοπούλου » 300.000		
5) Ἐπὶ ἐξόδων ἐγκατ. «Μαρκόνι» » 60 000	1 150 000 —	
Κρατήσεις προβλέψεων		
α) Δι' ἐπισφαλεῖς χρεώστας Δρχ. 600 000		
β) Δι' ἀνανέωσιν μηχανημάτων ἐργοστασίου » 400 000	1.000 000 —	
Ὑπόλοιπον τόκων παρελθούσης χρήσεως »	12.466 —	
Ἐκπτώσεις παραχωρηθεῖσαι εἰς πελάτας, τόκοι εἰς βάρος ἐπιχειρήσεως, προμήθειαι τραπεζῶν κ.λ.π	129.311.95	
	15 448 428 65	
ΚΑΘΑΡΑ ΚΕΡΔΗ ΠΡΟΣ ΔΙΑΝΟΜΗΝ	2 728 807.75	
	18 177.236 40	

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Ὑπόλοιπον παρελθούσης χρήσεως	42 064 —
Κέρδη ἐκ πωλήσεων ἐμπορευμάτων κεντρικῶν καταστημάτων, ὑποκαταστημάτων, ὡς καὶ παρὰ τρίτοις	14.383.589.45
Βιομηχανικὸν κέρδος ἐργοστασίου	3 077 855.—
Πρόσοδοι ἀκινήτου Πραξιτέλους—Παπαρρηγοπούλου	390 708.—
Διάφορα ἔσοδα καὶ κέρδη	186 242 25
Τόκοι ἐκ χορηγηθέντων δανείων εἰς ὄφελος ἐπιχειρήσεως	96.777 70
	18 177 236 40

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΔΡΧ. 2.728.807,75

Διὰ τακτικὸν ἀποθεματικὸν 5%	Δραχ. 135.000.—	
Δι' ἔκτακτον ἀποθεματικὸν	400.000.—	535.000.—
Τακτικὸν Μέρισμα 4% ἐπὶ Μετοχικοῦ Κεφαλαίου	Δραχ. 800.000.—	
Ἔκτακτον Μέρισμα 4%	» 800.000.—	
	Δραχ. 1.600.000.—	
Μεῖον: Φόρου 19.15%	» 306.400.—	1.293.600.—
Ἀμοιβαὶ Διοικητικοῦ Συμβουλίου	Δραχ. 300.000.—	
Μεῖον: Φόρου 19.15%	» 58.450.—	241.550.—
Φόροι Μερίσματος καὶ Ἀμοιβῶν Διοικ. Συμβουλίου		364.850.—
Κέρδη ἀφιέμενα διὰ τὴν νέαν χρῆσιν		293.807.75
Σύνολον ὡς ἀνωτέρω		2.728.807.75

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Β. Π. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου 1934
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙ ΟΙΚΗΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΞΕΝ. Π. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου
Κ. Χ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΙΓΓΛΕΣΗ Α. Ε.

«ΜΥΚΑΛΗ» Παρασκευὴν 8 μ. μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἀρμενιστήν, Εὔδηλον, Καρλόβασι, Βαθύ. «ΛΕΩΝ» Σάββατον 8 μ. μ. Σῦρον, Τῆνον, Ὑστέρνια, Ἄνδρον, Κόρθιον. «ΚΙΜΩΝ» Σάββατον 8 μ. μ. Σῦρον, Τῆνον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν, Θήραν.

Διεύθυνσις: 40-408. Εἰσιτήρια 40-029. Φορτωτικαί: 40-031.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΔΡΙΑΤΙΚΗ

Νέα ταχυτάτη ἑβδομαδιαία γραμμὴ δι' Ἀλβανίαν, Δαλματίαν καὶ Ἰταλίαν

Διὰ τῶν νεοτεύκτων μοτὸρ-σίπ:

«ZARA ADRIATICO»
ΚΑΙ «MONTE GARGANO»

Ταχύτητος 16 μιλλίων

Ἀναχώρησις ἐκ Πειραιῶς ἑκάστην Τρίτην καὶ ὥραν 22 ἀκριβῶς διὰ Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγ. 40, Αὐλῶνα, Δυρράχιον, Γραβόζαν, Σπαλάτο, Σεμπενίκο, Ζάραν, Λουσινπίκολο, Φιούμην, (Σούσακ) Τεργέστην καὶ Βενετίαν.

Πρώτη ἀναχώρησις ἐκ ΠΕΙΡΑΙΩΣ τὴν 14ην Μαΐου 1935.

Διὰ πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸ Πρακτορεῖον:

ΛΟΥΔ ΤΡΙΕΣΤΙΝΟ

Ἀκτὴ Τζελέπη, Τηλέφωνον 41-234 καὶ 41-864, εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖον Ἐπιβατῶν, ὁδὸς Βουκουρεστίου 6, Τηλ. 21-501 ὡς καὶ εἰς ὅλα τὰ Γραφεῖα Ταξιδίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

ΑΚΤΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, 3 Μαΐου
«ΖΑΚΥΝΘΟΣ» 5 μ. μ. Λέρον, Κάλυμνον, Κῶ, [illegible]δον.
«ΘΡΑΚΗ» 7 μ. μ. Χίον, [illegible]νην, Μήθυμναν, Κάστρον, [illegible]δρούπολιν, Καβάλλαν, [illegible] Θεσσαλονίκην, Βόλον, [illegible] Πειραιᾶ.
«ΚΥΠΡΟΣ» 6 μ.μ. [illegible] ΠΟΡΤ ΣΑΪΔ, ΑΛΕΞΑΝ[illegible] ΠΕΙΡΑΙΑ.
«ΦΩΚΙΩΝ» Περιφερει[illegible] μὴ Νήσων Αἰγαίου [illegible] κῆς ἀνεκτέλεστος λόγῳ [illegible]λεβήτων.
«ΧΙΟΣ» 6.49' μ. μ. Χανιά, [illegible]θυμνον, Ἡράκλειον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 4 Μαΐου
«ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ» 6 μ. μ. Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσ[illegible] Πειραιᾶ.
«ΛΕΣΒΟΣ» 6 μ. μ. Χίον, [illegible]λήνην, Χίον, Πειραιᾶ.
«ΜΗΛΟΣ» 7 μ. μ. Κέαν, [illegible] Σέριφον, Σίφνον, Κίμωλον, [illegible]
«ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» 7 μ. μ. [illegible] Κέρκυραν, Ἁγίους 40, [illegible]

ΚΥΡΙΑΚΗΝ, 5 Μαΐου
«ΠΟΛΙΚΟΣ» 1 μ. μ. [illegible] Θεσσαλονίκην.

"ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ" Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, 3 Μαΐου
«ΕΛΒΙΡΑ» 7 μ. μ. Πάτρας, [illegible]στακόν, Μύτικα, Κάλαμον, [illegible]δαν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, [illegible]ναν, Ἀμφιλοχίαν. (Ἐπιστρ[illegible] Ἰθάκης).

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 4 Μαΐου
«ΠΕΤΡΟΣ» 7 μ. μ. Πάτρας, [illegible]μην, Πόλαρον, Φισκάρδον, [illegible] Πρέβεζαν, Πάργαν, Κέρκυραν, [illegible]γιάδαν, Ἠγουμενίτσαν, [illegible] Ἀμφιλοχίαν.
«ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» 7 μ. μ. [illegible] Κέρκυραν, Ἁγίους 40, [illegible]
«ΗΠΕΙΡΟΣ» 7 μ. μ. [illegible] Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλι[illegible]

Α)Π «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 μ. μ. διὰ Ρέθυμνον, Ἡράκλειον. ΤΡΙΤΗΝ 6.30' μ. μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά.

Πρακτορεῖον ΗΛ. ΚΟΥΝΟΥΠΗ Τηλέφ. 40-611. Ἐν Ἀθήναις [illegible] γραφεῖα ταξιδίων.

Α)Π. «ΕΛΣΗ»
ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ [illegible]

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 μ. μ. Σῦρον, [illegible]νον, Μύκονον, Καρκινάγρι, [illegible] Κήρυκον, Καρλόβασι, Βαθύ. ΤΡΙΤΗΝ, 6 μ. μ. Χαλκίδα, [illegible]ψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

Διευθ. Μέγ. Γιαννουλάτου, [illegible] 41728. Πρακτ. Μπούκη—Μητροπ[illegible]λου. Τηλ. 41269 ἐν Ἀθήν. Πετρο[illegible] Σταδίου 55Β καὶ εἰς τὰ Γραφ[illegible] ταξιδίων.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΕΥΑΓ. Κ. ΤΟΓΙΑ

ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΚΙΝΗΤΟΝ

«ΑΡΝΤΕΝΑ»

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 6.30' μ. μ.
ΧΙΟΝ — ΜΥΤΙΛΗΝΗΝ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ 6.30' μ. μ.
ΧΙΟΝ — ΜΥΤΙΛΗΝΗΝ
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 6.30' μ. μ.
ΠΑΤΡΑΣ, ΣΑΜΗΝ, ΚΕΡΚΥΡΑΝ

Ἐπιστροφὴ Παρασκευὴν 10 π. μ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Μέγαρον Ἐμπορικῆς Τραπέζης, Τηλ. 40—324. ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ: Μπούκη—Μητροπούλου, Πλατεῖα Καραϊσκάκη, Τηλέφ. 41—269. Ἐν Ἀθήναις Πετροσιάν, Σταδίου 55 καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα Ταξιδίων.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΑΙΓΑΙΟΥ

Α)Π ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 4 Μαΐου 7 μ. μ. Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν. (Σημ.— Προσέγγισις Κεφαλληνίας ἐκτάκτως ἀνεκτέλεστος).

ΤΡΙΤΗΝ 7 Μαΐου 7 μ.μ. Πάτρας, Σάμην, Ἁγ. Εὐφημίαν, Φισκάρδον, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἠγουμενίτσαν, Κέρκυραν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ: Δ. Παπούλια, Τηλ. 41-169

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Μέγαρον Γιαννουλάτου Τηλέφ. 41-646

«ΜΗΝΥΤΩΡ»

ANGLO - EGYPTIAN MAIL LINE

Α)Π "ΚΑΪΡΟ ΣΙΤΥ,,
τόννων 9.600

Γνωστὸν διὰ τὴν εὐστάθειάν του, καμπῖναι μὲ ἰδιαιτέρας αἰθούσας λουτροῦ.

Ταχεῖα 14ήμερος γραμμὴ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ — ΠΕΙΡΑΙΩΣ — ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Προσεχεῖς Ἀναχωρήσεις
Διὰ ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ
3 Μαΐου — 5 μ. μ.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ
Δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ
13 Μαΐου 3 μ. μ.
ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Π. Γ. ΚΑΛΛΙΜΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Μέγ. Βάτη Πειραιεύς, τηλ. 40-418 καὶ τὰ Γραφεῖα Ταξιδίων.

μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

ἄνθρωπος ῦ Κάρλτον

Τοῦ Ἔδγαρ Οὐάλλας

κανεὶς πῶς προήρχοντο παρὰ ἀπὸ φόβο. οὐρλιάσματα μέγαιρας, ὁ Τίμ, κι' ἐκείνη κατέτος τοῦ ἀνδρός της τὴν περισσότερο παρὰ τὴν

πῶς ἦταν πάντα λίγο εἶπε. Ὁ κ. Ὠκράϊτ μοῦ αὐτὸν πολὺ ὕστερα ἀπὸ μας. τέλος μερικὰ καθέκατὴν ὀργάνωσι καὶ τὴν ποίησι τῆς παράδοξης σης.

συγχώρητο. Ἐπῆρα ἐ-, ἀφοῦ ζήτησα ἀπὸ τὸν ἂν ἤθελε νὰ μοῦ τὶς Ἡ μητέρα μου βρισκόταν στική κατάστασι, θῦμα κύφων. Ἡ μικρή μου ἀ- ἔπαυε τὸ σχολεῖο γιατὶ τὰ ἔμεναν ἀπλήρωτα. Δὲν κατηγορήσω τὸν Βενιασ, μὰ ἔχω τὸ συναίσθη- ἔκανε γιὰ νὰ μὲ βάλῃ σὲ Αὐτὸς ποὺ δὲν ἄφινε πεντάρα, τὰ κατάφερνε ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ τοῦ σθην τὴν στενοχώρια βρίσκω παντοῦ χρήματα. ντοῦ... Κάτω ἀπὸ τὰ χαρ-, μέσα στὰ συρτάρια. τέλος ὑπέκυψα ὅταν πῆρα λπισμένο τηλεγράφημα ρας μου.

τρελλὴ ἀπὸ ἀπελπισία. καλὰ-καλὰ βάλει τὰ στὸ φάκελο, ποὺ εἶδε τὴν τους καὶ μὲ ἐνοχοποίη-. Τοῦ γύρισα πίσω τὸ Πέρασα ὕστερα τέσσαρες ρες. Εἶδα νὰ μὲ παρα- φανταζόμουνα τὴ μητέκλεισμένη σὲ κάποιο ἄσυ- τὸ βράδυ μοῦκανε τὴν του. Εἶχε ἕνα γυιὸ ποῦθε- παντρέψῃ. Μοῦπε πῶς ὁ ἄρρωστος καὶ πῶς ἤ-γα νὰ τοῦ δώσῃ μιὰ σύν- μοῦχε πῇ ποτὲ ὅτι εἶχε

μίλησε γιὰ τὴν τρέλλα του; Δὲν τὸ κατάλαβα παρὰ ἀπὸ τὴν τελετή. Ὁ κ. μοῦ ὑποσχέθηκε πῶς θά- τὴν μητέρα μου ἀπὸ τὸ ἀ- καὶ θὰ μοῦδινε ἕνα σημαν- — ἀκριβῶς 300 λίρες. τόσο ἐνήμερος τῶν ὑποθέ- ποὺ τώρα καταλαβαίνω ότητά του. Ὅλα τὰ ποὺ μοῦστελνε ἡ μητέ- περνοῦσαν ἀπὸ τὸ γραφεῖο ἀνοίγοντάς τα τὰ διάβαζε. νὰ πῶ πῶς πήδησα ἀπὸ μου δεχομένη τὴν πρόσ-, μὰ τὴ δέχτηκα. Ἀγνο- σήμαινε. Ἂν σκεφτόμουν , θὰ καταλάβαινα πῶς ἔ-ρωπος τόσο πλούσιος, δὲν μιὰ γυναῖκα νὰ παν- τὸ γυιό του, ὅταν αὐτὸς εἶ-λογικός. Νά ὅλη ἡ ἱστο- γάμου μου. Δὲν ἔμεινα περισσότερο ἀπὸ πέντε λε- μ' αὐτόν. Μὲ τρόμα- Ὅπου κι' ἂν ἦταν τὸ σπίτι βόταν, ὁ κ. Ὠκράϊτ, προε- κάποιο ἔρημο διαμέρισμα μικρὴ βίλλα γιὰ τὸ γυιὸ

φανερὸ ὕστερα ἀπ' ὅ,τι , πῶς ὁ Στόκερ — χέρι δε- Ντάνεϋ — ἀγνοοῦσε ὅλες τὶς μικρὲς οἰκογενειακὲς ἱ-. Τουλάχιστον, τὶς ἀγνοοῦ- τὴν ἡμέρα ποὺ σὲ μιὰ τρέλλας, ὁ τρελλὸς κυνήγη- γυναῖκά του στὸ δάσος μέσα μαχαίρι στὸ χέρι.

Ντάνεϋ, ὁ Στόκερ καὶ ὁ ἔτυχε νὰ βρίσκωνται μπρο- σκηνὴ ἐκείνη. Ὁ Ντάνεϋ παρ' ὅλα αὐτά, μιὰν ξαφνι- καρδιά, εἶδε τὴ νέα ξαπλω- στὸ χῶμα, λιπόθυμη. Τὴν ἔ-θηκε ἀμέσως. Ἔτσι ἦταν. μεγαλώσει τὸ βάθος τοῦ κεβόλου του αἰσθήματος γιὰ σῃ τὴ γυναῖκά του.

νέα δὲ μποροῦσε διόλου νὰ λήσῃ γιὰ τὸ Ντάνεϋ, ἀφοῦ συνάντησε μόνο δυὸ φορὲς κι' γιὰ πολύ. Τὸν εἶχε δῆ ἕνα δει- κοντὰ στὸ Κλὲντς Χάους. ταν πάντα καλὸς μ' αὐτὴν καὶ εἶχε δείξει ἄπειρο σεβασμό. σεφέρθη μάλιστα νὰ πληρώσῃ ἔξοδα τοῦ διαζυγίου.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΔΕΛΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ,,
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΛΗΣΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 21ῳ τοῦ στατικοῦ καλοῦνται οἱ κ. κ. χοι εἰς ἐτησίαν Γενικὴν Συνέν γενησομένην τὴν 23ην Μαΐ- 1935, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥ- 5 μ. μ. ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς τὰ τῆς ὁδοῦ Σερίφου 22 Γραφεῖα Ἑταιρείας.

τα Ἡμερησίας Διατάξεως:
Ἔκθεσις πεπραγμένων Διοικοῦ Συμβουλίου χρήσεως
Ἔκθεσις Ἐλεγκτῶν.
Ἔγκρισις Ἰσολογισμοῦ χρή- 1934.
Ἀπαλλαγὴ Διοικητικοῦ Συμλίου καὶ Ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάεὐθύνης ἀποζημιώσεως.
Ἐκλογὴ Ἐλεγκτῶν καὶ Ἀπρωτῶν διὰ τὸ ἔτος 1935 καὶ ρισμὸς ἀμοιβῆς αὐτῶν.
Καθορισμὸς ἀμοιβῆς Διοικησυμβουλίου.

ἐπιθυμοῦντες νὰ μετάσχωσι Γενικῆς Συνελεύσεως κ.κ. Μέ, κάτοχοι τοὐλάχιστον 25 μεν, ὀφείλουσι νὰ προσαγάγω- ἡμέρας πρὸ τῆς συγκλήσεως ς ἀπόδειξιν καταθέσεως τῶν χῶν των παρὰ τῷ Ταμείῳ τῆς αιρείας ἢ παρά τινι τῶν ἀνεσμένων ἐν Ἑλλάδι Τραπε- ἢ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαῶν καὶ Δανείων.

Ἀθήναις τῇ 3ῃ Μαΐου 1935
Ὁ Πρόεδρος
τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Ε. Π. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΙΜΟΡΡΟΙΔΕΣ

θεραπεία τῶν αἱμορροΐδων ἄνευ σεων ἢ ἐνέσεων, παρὰ τοῦ εἰδικοῦ κ. Μ. ΓΡΑΪΚΟΥΣΗ, Τζώρτζ 14 Κάνιγγος) ἀπὸ πολλοῦ χρόνου οντος ἰδίαν θεραπείαν.

ΣΠΥΡΩΝ Κ. ΧΑΛΙΔΗΣ
Παιδίατρος
Παν. Βερολίνου. Τ. ἐπιμελητὴς Κλινικῶν Καϊνίξμπεργκ.
44, 4—7 μ. μ. Τηλ. 21.350

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ὑπεγράφη διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ὀνομάζονται ἔφεδροι δόκιμοι ἀξιωματικοὶ οἱ κάτωθι μαθηταί, ἀπόφοιτοι τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς ἐφέδρων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν κέντρων ἐκπαιδεύσεως ἐφέδρων ἀξιωματικῶν:

Πεζικοῦ: Μ. Ξυστρῆς, Ε. Κυλώνης, Δ. Ἐλευθερίου, Δ. Σακελλαρίου, Σ. Πατρώνης, Α. Χαλιάσος, Ι. Κουσουλός, Δ. Γεωργακόπουλος, Κ. Βλαχάκης, Α. Βαρλάμης, Κ. Φουγανιώτης, Β. Τσῶχος, Α. Πασαλῆς, Μ. Ἐλευθερᾶτος, Ι. Μιχαλόπουλος, Ἀθαν. Γουΐβερτ, Γ. Κανελλόπουλος, Κ. Ἀργυρόπουλος, Ι. Μιντιλογλίτης, Ε. Κατσιγιάννης, Δ. Μυλωνᾶς, Μ. Μανουσάκης, Τ. Μπαμπινιώτης, Β. Μακρίδης, Α. Ἀδαμαντιάδης, Ε. Ζανῆς, Χρ. Μπολάκης, Χρ. Μαμαλάκης, Κ. Τσακόπουλος, Α. Κωνσταντινίδης, Π. Σφήκας, Ι. Τζαβανάρης, Α. Τούλης, Χ. Ἀναγνωστόπουλος, Χρ. Γσιαμαλῆς, Ἀθ. Κανελλόπουλος, Π. Κύκλης, Γ. Τσιλιμιδός, Ι. Παπαδημητράκης, Χ. Περδικάρης, Χ. Ἀσημακόπουλος, Α. Δεσποτόπουλος, Β. Παυλόπουλος, Ι. Τραυλός, Α. Παπανικολάου, Ν. Μιχόπουλος, Γ. Ἀποστολόπουλος, Δ. Μουλᾶς, Κ. Νασώσκος, Γ. Κανακίτσας, Ν. Μάνου, Θ. Καραγεῶργος, Κ. Παπατσίμπας, Γ. Ἀναγνωστόπουλος, Ε. Παπαβασιλείου, Βασ. Δημητρίου, Κ. Δεληγιάννης, Ε. Τσαγκρινός, Κ. Γεροχρῆστος, Π. Καλκάνης, Χρ. Θάνος, Ι. Βάρσος, Ε. Κομνηνός, Ν. Ἰουστινιάνης, Σ. Γιαννέλος, Π. Παπαθεοδώρου, Δ. Παπαγκίκας, Ε. Ζαγκογιάννης, Χαρ. Ράπτης, Νικ. Μαλαμάκης, Ι. Ἀνδρουλιδάκης, Σωτ. Ἀποστολόπουλος, Κ. Ἀνεζήνης, Θ. Μπουχέλος, Γ. Βαμβακᾶς, Θ. Ἀντωνόπουλος, Ι. Μαμούχας, Α. Μεταξᾶς, Μ. Γῶγος, Ἀλ. Περόπουλος, Π. Κυριαζάκος, Θ. Παπαγεωργίου, Φ. Στοῦμπος, Α. Χατζιώτης, Γ. Λυκογιάννης, Δ. Παρασκευόπουλος, Π. Κοσκίνας, Α. Λάλας, Γ. Ἀνδρουτσόπουλος, Κ. Γιαννίκας, Ν. Ζαμπούνης, Χρ. Πάγκαλος, Χ. Πεφάνης, Δ. Καπαρελιώτης, Π. Ἀλευρίδης, Αἰμ. Πούλμας, Μ. Ἠλιόπουλος, Μ. Νησιώτης, Π. Κουμπῆς, Γ. Κιτσοπανίδης, Ι. Ριζούλης, Ι. Χριστοφῆς, Δ. Μακρῆς, Ν. Παπαδόπουλος, Κυρ. Εἰρηνίδης, Θ. Τριβλῆς, Κ. Πολυζώης, Π. Τσέντος, Κ. Ματθαίου, Β. Βαγενᾶς, Α. Τσάτσος, Π. Γιαννοῦτσος, Χ. Μαρκόπουλος, Κ. Μαγκλάρας, Κ. Παταβάνης, Ι. Κωνσταντίνου, Α. Χαμοσφακίδης, Δ. Ἀθανασᾶς, Γ. Κοροτζῆς, Β. Ἀντώνογλου, Π. Μαρῖνος, Χρ. Μόσχος, Σ. Παπαστεργιάδης, Ι. Δεληβάνης, Κ. Μπογιατζῆς, Θεόφ. Βεσελῆς, Α. Μαχημάρης, Ε. Ψαρουδάκης, Η. Μαριδάκης, Ε. Παπαγεωργίου, Ε. Ἀκτουδιανάκης, Σπ. Πυλιούνης, Δ. Τσαούσογλου, Ι. Θεοδωρόπουλος, Ν. Μαρούδας, Χρ. Σπηλιώτης, Κ. Μήτσου, Κ. Τσιγκρῆς, Γ. Καζατζῆς, Κ. Σταύρακας, Κ. Φορούλης, Ι. Παπαναστασίου, Κ. Γαβριλόπουλος, Ν. Παγουρᾶς, Φ. Τζουρῆς, Δ. Σφικάκης, Χρ. Δημόπουλος, Θ. Πάτσης, Ι. Σταματάκης, Ἠλ. Γούλας, Α. Ἀσπροποταμίδης, Φ. Φαλιάγκας, Ν. Κυριακός, Μ. Πινίκος, Σ. Ἀντύπας, Γ. Κρούσκας, Κ. Κρητικός, Γ. Χασιτζόγλου, Ι. Σοφιώτης, Γ. Τσακίρης, Β. Ἀνδρικόπουλος, Α. Σταφανίδης, Π. Καρτερίδης, Ι. Ἀγγελόπουλος, Δ. Βερβένης, Ι. Παπανδρέου, Φ. Ἠλιόπουλος, Στ. Ἀλεξίου, Π. Μπαγιονέτας, Κ. Καρέτσας, Λ. Σταμούλης, Ι. Μενάμης, Γ. Φραγκιδάκης, Γ. Δαφέρμος, Γ. Ὑδραῖος, Α. Μανωλίδης, Κ. Πουρνάρας, Δ. Τριανταφύλλου, Ε. Θωμαδάκης, Π. Ὑδρᾶς, Κ. Ντόβας, Χρ. Φεργάδης, Σ. Βλάχος, Α. Σταματόπουλος, Ι. Γεωργίου, Κ. Χουλιάρας, Κ. Ἀργυρόπουλος, Δημ. Βρεττός, Ε. Βεργιτσάκης, Γ. Καβαλλιεράτος, Μ. Ἀπαρτόγλου, Ε. Ζαρμπούτης, Ἀντ. Χρήστου, Ν. Ψυρρῆς, Ι. Καλούλης, Β. Καραγιάννης, Α. Λάζος, Δημ. Λαμπρόπουλος, Δ. Παπαποστόλου, Χαρ. Χαρακλιᾶς, Φ. Δαλαβέρας, Μιλτ. Γεωργίου, Ε. Σπαντιδάκης, Θ. Κουσουρᾶκος, Ι. Καραμᾶνος, Π. Κιουρτσιδάκης, Α. Καπογιάννης, Β. Καφαντάρης, Μ. Τσάκωνας, Ι. Πάππος, Α. Ψυχογιός, Β. Καταραχιᾶς, Α. Κολοκυθᾶς, Ν. Χατζημιχαήλ, Κ. Τζοανόπουλος, Ν. Ἀνδρικόπουλος, Δ. Πλέσσας, Ε. Κατσανούλης, Κ. Πολάτογλου, Ἀντ. Μαραγκούλας, Α. Λαμπρόπουλος, Χρ. Τριγκᾶς, Χρ. Καραβᾶς, Ι. Μπάρδας καὶ Α. Καλαμπαλίκης.

Ἱππικοῦ: Κ. Ἀσλάνογλου, Γ. Βλαχάβας, Κ. Βαβουράκης, Ε. Βογιατζάκης, Κ. Γερασιμίδης, Ε. Γκέκας, Ν. Δημακόπουλος, Α. Διαμαντίδης, Ν. Εὐθυμίου, Α. Θώδας, Χρ. Κοβέτσος, Δ. Καραντινος, Χρ. Κουκουτάρας, Ι. Κακαρᾶς, Ἀνδρ. Κολοκούρης, Α. Μανούκας, Ἀντ. Νατσούλης, Α. Παπαπούλου, Νικ. Παπαδόπουλος, Π. Δημητρίου, Δ. Παπαγεωργίου, Δ. Πολιτάκης, Α. Σάλτας, Στυλ. Τράπανος, Χρ. Τσίγκας καὶ Ἀπ. Χατζόπουλος.

Μηχανικοῦ: Γρ. Ἀλαμάνος, Α. Ἀλεξόπουλος, Μιλτ. Ἀλαμανῆς, Κ. Ἀναγνώστου, Ν. Ἀνδρουλιδάκης, Β. Ἀποστολίδης, Π. Γεννηματᾶς, Β. Γκριτζέτης, Μ. Δημητρίου, Π. Ἔξαρχος, Ε. Ζαφειρᾶτος, Γ. Ζέρβας, Λ. Κοζώνης, Γ. Κολιμπάτσης, Β. Κόρμπος, Ἀλ. Κουβαριτάκης, Ι. Λεντζάκης, Σπ. Μελισσαρᾶτος, Ι. Μινάρδος, Γ. Μιχαλόπουλος, Α. Μπαλωμένος, Σπ. Μπενᾶς, Π. Μπράχος, Σ. Μπλάνας, Μ. Ξενάκης, Στ. Ξυγκάκης, Ξ. Παγώνης, Χρ. Παπαδάκης, Α. Παπακώστας, Ι. Παπαδόπουλος, Ν. Προβοτᾶς, Κ. Σάββας, Λ. Σγουρός, Α. Σκέπερ, Κ. Σπάρης, Χαρ. Σωτηριάδης, Σ. Τόγιας καὶ Μιχ. Χατζηκωνσταντῆς.

ΣΠΗΛ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ
Μηχανικὸς — Σύμβουλος
Ingenieur — Conseil
ΑΘΗΝΑΙ ὁδὸς Καραβίᾳ 18
(Τηλ. 80-104)

Διαιτησίαι — Πραγματογνωμοσύναι — Ἐξελέγξεις — Γνωμοδοτήσεις — Συμβιβασμοὶ — Ἐκκαθαρίσεις. (Ἐπὶ παντὸς οἰκονομικοῦ καὶ τεχνικοῦ θέματος).

Συφιλιδικὰ
Δερματικὰ
Γυναικολογικὰ
Οὐρολογικὰ

Γ. Ν. ΠΑΡΙΣΗΣ
Ἰατρὸς

Ἐκπαιδευθεὶς ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ εἰς τὰ Νοσοκομεῖα Saint-Louis, Necker καὶ Lariboisiere. Εἰδικὸν τμῆμα Γυναικολογικῶν παθήσεων. Ἠλεκτροδιαθερμία. Δέχεται 8—1 ½ καὶ 3—9 καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Ὁδὸς Γερανίου 43. Ὁμόνοια. Τηλ. 25-825. Ἰδιαίτεραι αἴθουσαι διὰ Κυρίας.

Κλινικὴ Κ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, χειρουργοῦ. Φερρῶν 9, Τηλ. 80-035.

ΕΛΗΞΑΝ ΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ

ΔΙΑ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΣΤΑΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ Π. ΝΑΥΤΙΚΟΝ

ΤΙ ΙΣΧΥΡΙΣΘΗΣΑΝ ΟΙ κ. κ. ΡΟΥΣΣΕΝ, ΚΙΒΩΤΟΣ, ΠΙΝΟΤΣΗΣ, ΚΑΡΑΒΙΔΑΣ Κ.Λ.Π.

Τὴν 9.30' ἄρχεται ἡ συνεδρίασις καὶ ἀπολογοῦνται ὁ σημαιοφόρος Α. Παναγιώτου, ὁ ἀνθυποπλοίαρχος Μαρῖνος, ὁ ὑποπλοίαρχος Ναξάκης, ὁ ὁποῖος ἐπικαλεῖται ὅλην τὴν σταδιοδρομίαν του εἰς τὸ ναυτικόν, κατὰ τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ἀνεμίχθη εἰς κινήματα καὶ ἀντέδρασεν εἰς τὰς κλίκας καὶ τὸν παραγοντισμόν. «Ἂν καὶ βαπτιστικὸς τοῦ Βενιζέλου — λέγει — οὐδέποτε συμμετέσχον εἰς τὰ κινήματά του. Εἶμαι Κρὴς καὶ δι' αὐτὸ ἴσως ἐχαρακτηρίσθην ὡς κινηματίας, ὀφείλω ὅμως νὰ δηλώσω ὅτι οἱ Κρῆτες εἶνε νομοταγεῖς καὶ συνετοί, ἀλλὰ ἡ γοητεία τοῦ Βενιζέλου τοὺς παρέσυρεν εἰς τὸ κίνημα, τὸ ὁποῖον ἄλλως τε κατὰ βάθος ἐλάχιστοι καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν συμπολιτῶν τοῦ Βενιζέλου ἐνέκριναν. Ἐὰν ἤμην ἀναμεμιγμένος, θὰ εἶχον τὸ θάρρος καὶ τὸν ἀνδρισμὸν νὰ τὸ ὁμολογήσω».

Μετὰ ταῦτα ἀπολογεῖται ὁ πλωτάρχης Λιάπης, ὅστις ἀφηγεῖται ὅτι ὡς α' μηχανικὸς τῶν «Ψαρῶν», ἐξετέλεσε διαταγὰς τῶν ἐπαναστατῶν συμφώνως πρὸς ἐντολὴν τοῦ κυβερνήτου του κ. Ξηροῦ, ὅστις ἀπερχόμενος τοῦ πλοίου διέταξεν ὅπως ὑπακούουν οἱ ἀξιωματικοὶ εἰς τὸν Ἀλεξανδρῆν.

Ἀκολούθως ἀπολογεῖται ὁ πλωτάρχης Ταζεδάκης, ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι ἦτο κατὰ τῶν κινημάτων, συνανεστρέφετο δὲ πάντοτε φιλελευθέρους μέν, ἀλλὰ νομιμόφρονας ἀξιωματικούς, καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς οἱ στασιασταὶ δὲν τοῦ εἶχον εἴπει τίποτε διὰ τὸ παρασκευαζόμενον κίνημα. «Πάντως —λέγει— ὁ τύπος, αἱ συζητήσεις καὶ ἐν γένει ἡ κατάστασις ἔπειθον ὅτι ἡ Δημοκρατία δὲν στέκει καλά. Ἐξ ἀτυχοῦς συμπτώσεως παρέμεινα τὸ βράδυ τοῦ κινήματος εἰς τὸν Ναύσταθμον καὶ ὅταν τὸ κίνημα ἐξεδηλώθη, ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ τῆς ὑπαρχούσης ψυχολογίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγῳ τῶν προσωπικῶν δεσμῶν μου μὲ τοὺς κινηματίας, προσεχώρησα καὶ ἐγώ. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαναστάσεως ὑπῆρξα μεμετρημένος καὶ δὲν ἀνεμίχθην ἐνεργῶς. Εἰς Κρήτην ἠδυνάμην νὰ διαφύγω τὴν σύλληψιν, ὡς κατέθεσε καὶ ὁ κ. Σκουφόπουλος, ἀλλὰ δὲν τὸ ἔπραξα». Ἐρωτώμενος ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου καὶ τοῦ Ἐπιτρόπου, ἀφηγεῖται τὸ εἰς Καβάλλαν ταξείδιόν του καὶ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ ἐμπορικοῦ «Μαρία» εἰς Κρήτην, ὡς καὶ τὰ τῆς παραδόσεώς του εἰς τὰς ἀρχὰς Ἡρακλείου.

Ἀπολογεῖται κατόπιν ὁ πλωτάρχης Λαμπρινόπουλος, διηγούμενος πῶς συναντήσας τοὺς στασιαστὰς ὑπὸ τὸν Ἀλεξανδρῆν εἰς Πέραμα, ἀπεχωρίσθη αὐτῶν διότι ἀπεδοκίμασε τὸ κίνημα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς.

Ἀκολούθως ἀπολογεῖται ὁ σημαιοφόρος Σοφικίτης, ὁ δὲ ἀντιπλοίαρχος κ. Καραβίδας, κληθεὶς νὰ ἀπολογηθῇ, δηλοῖ ὅτι ἐμπιστεύεται ἑαυτὸν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Στρατοδικείου.

Ἀκολούθως ὁ λόγος δίδεται εἰς τὸν ἀντιπλοίαρχον Πινότσην, ἀρχιεπιστολέα τοῦ στόλου κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ κινήματος.

Ὁ κ. Πινότσης ἀρχόμενος τῆς ἀπολογίας του, λέγει ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ τὸν κατηγορήσῃ διὰ τὴν κατάληψιν τοῦ «Ἀβέρωφ» ὑπὸ τῶν κινηματιῶν, διότι αὐτὴ ἦτο ἄριστα ὠργανωμένη, εἶχε βοηθοὺς καὶ συνεργοὺς ἐντὸς τοῦ πλοίου καὶ ἔγινε μὲ μεγίστην ταχύτητα. «Ὅταν — συνεχίζει — ἀντελήφθην τὸ κίνημα καὶ ἤθελα νὰ ἐξέλθω, εὑρέθην πρὸ τοῦ Ἀλεξανδρῆ. Μετ' ὀλίγον ἦλθε καὶ ὁ Χαλκιόπουλος μὲ τὸν Δεμέστιχαν, εἰς τοὺς ὁποίους εἶπον ὅτι ἀσφαλῶς τ' ἀντιτορπιλλικὰ θὰ τοὺς κτυπήσουν. Αὐτοὶ μοῦ ἀπήντησαν ὅτι ἔχουν λάβει τὰ μέτρα των, ὅταν ὅμως τὰ «Ψαρὰ» ἐπυροβόλησαν κατὰ διερχομένης λέμβου, οἱ στασιασταὶ κατεταράχθησαν καὶ ἀποβιβασθέντες ἀπετάθησαν πρὸς τὸν ναύαρχον Ρουσσέν. Μετ' ὀλίγον εἶδον τὸν ναύαρχον κατερχόμενον καὶ κατὰ τὸ διάστημα ὀλίγων δευτερολέπτων ποὺ ἐμείναμεν μόνοι τὸν ἠρώτησα τί συμβαίνει. Μοῦ ἀπήντησεν ὅτι ἀγνοεῖ τί γίνεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ μοῦ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ἐνισχύσεως ἐξ Ἀθηνῶν. Τοῦ ὑπέδειξα ὅτι τὸ μόνον ὅπερ ἠδυνάμεθα νὰ πράξωμεν, ἦτο ἡ κωλυσιεργία καὶ παρέλκυσις τῆς καταστάσεως, συνεφώνησε δὲ μαζί μου. Ἡ προσέλευσις ἐν τῷ μεταξὺ τῶν στασιαστῶν εἰς τὸ καρρέ, ὅπου εὑρισκόμεθα, διέκοψε τὴν συνομιλίαν μας, ἔκτοτε δὲ δὲν εἶδον κατ' ἰδίαν τὸν ναύαρχον. Τὴν τελευταίαν στιγμὴν εἶπον εἰς τὸν ναύαρχον ὅτι θὰ ἐπιχειρήσω νὰ διαφύγω πρὸς κανένα ἐκ τῶν ἀντιτορπιλλικῶν καὶ θὰ τοῦ δώσω ἔπειτα σῆμα διὰ νὰ ἔλθῃ καὶ ἐκεῖνος. Ἦλθον οἱ ἐπαναστάται καὶ κατόπιν μακρῶν συζητήσεων ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῶν στασιαστῶν νὰ μεταβῶ εἰς τὰ ἀνθιστάμενα πλοῖα καὶ νὰ μεταδώσω διαταγὴν τοῦ ναυάρχου Ρουσσὲν ὅπως παραδοθῶσι, πρὸς ἀποφυγὴν αἱματοχυσίας. Πράγματι, μετέβην εἰς τὰ «Ψαρὰ» δι' ἀτμακάτου, ἀφοῦ πρότερον ἔγινε σῆμα ὅτι μεταβαίνω κομίζων ἐντολὰς τοῦ ναυάρχου.

Ἔμεινα ἐκεῖ μὲ τὸν κυβερνήτην ἐπὶ 20 λεπτὰ ὅπου ἐν ἰδιαιτέρᾳ συνομιλίᾳ καὶ μὲ κλειστὴ τὴν πόρτα τοῦ εἶπα τὰ συμβαίνοντα. Νομίζω ὅτι ἐκ τῆς διαδικασίας καταπίπτει ἡ κατηγορία ὅτι ἐξηπάτησα τὸν ἀντιπλοίαρχον Ξηρὸν ὅτι δῆθεν τὰ λοιπὰ πλοῖα προσεχώρησαν. Τὸν ἠρώτησα γιατί δὲν ἔφυγε καὶ μοῦ εἶπε ὅτι δὲν γνωρίζει τὴν κατάστασιν· τοῦ εἶπα ὅτι οὔτε καὶ μεῖς ἔχουμε εἴδησι. Τοῦ εἶπα ὅτι στὸν «Ἀβέρωφ» εἶνε ψύχραιμοι (οἱ στασιασταὶ) καὶ ὅτι τοποθετοῦν πολυβόλα, πάντως ὅμως τοῦ συνέστησα νὰ μὴ τοὺς δώσῃ ἀφορμὴ καὶ ὅτι ὁ ναύαρχος Ρουσσὲν εὑρίσκετο στὸν «Ἀβέρωφ». Ὁ Ξηρὸς ἐφάνη δυσπιστῶν. Τὸν ἐβεβαίωσα ὅτι τοῦ λέγω τὴν ἀλήθειαν καὶ τοῦ εἶπα ὅτι πρόθεσις τοῦ Ρουσσὲν ἦτο νὰ ἀποφευχθῇ ἡ αἱματοχυσία. Ὁδηγίαι του εἶνε νὰ παραδοθοῦν τὰ πλοῖα, ἀλλὰ νὰ προσπαθήσωμεν πρότερον νὰ παρελκύσωμεν τὰ πράγματα. Τοῦ εἶπα ρητῶς ὅτι πᾶμε νὰ κερδίσουμε χρόνο. Τὸν εἶδα πάλιν διστακτικὸν καὶ τοῦ εἶπα: «Θὲς νὰ σοῦ τὸ γράψω καὶ ὑπογράψω;» Καὶ τοῦ ἔδωσα τὸ σημείωμα μὲ τὴν ὑπογραφήν μου βέβαιος ἐπὶ τὴν ἐντιμότητα τοῦ ναυάρχου ὅτι δὲν θὰ ἠρνεῖτο τὴν ἐντολήν του, ἡ ὁποία μέχρις ἐκείνης τῆς στιγμῆς δὲν εἶχε γραφῆ.

ΠΡ. Γιατί ἐγράψατε μόνον τὸ μέρος τῆς διαταγῆς περὶ παραδόσεως;

ΠΙΝΟΤΣΗΣ. Εἶχα ἐμπιστοσύνην στὸν Ξηρό.

ΠΡ. Μένετε ἀνοικτός, κ. Πινότση. Ἔχουμε στὰ χέρια μας ἕνα χαρτὶ ποὺ λέει: «παραδώσατε τὰ πλοῖα», δὲν λέει περὶ χρονοτριβῆς.

ΠΙΝΟΤΣΗΣ. Κύριε ναύαρχε ἔκανα ὅ,τι μποροῦσα. Στὴν κρίσι σας μένει νὰ δῆτε ἂν ἔκανα σωστά.

ΠΡ. Κύριε Πινότση, ἐδῶ δὲν κρίνουμε κατὰ γνωριμίαν καὶ συμπαθείας. Εἶπα καὶ χθὲς ὅτι βρισκόμαστε στὸ τέλος τοῦ ναυτικοῦ μας σταδίου καὶ ὀφείλουμε μὲ τὴν δίκη αὐτὴ νὰ δημιουργήσουμε μιὰ παράδοσι.

Εἰς τὰ λοιπὰ πλοῖα ἐδώσατε γραπτὸ τὸ σῆμα «παραδώσατε τὰ πλοῖα», χωρὶς ὅμως νὰ προσθέσετε καὶ τὸ περὶ χρονοτριβῆς.

ΠΙΝ. Εἶχον ἐντολὴν νὰ πῶ νὰ παραδώσουν τὰ πλοῖα χρονοτριβῶν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δηλαδὴ σεῖς νὰ χρονοτριβήσετε ἢ οἱ λοιποὶ κυβερνῆται;

ΠΙΝ. Καὶ ἐγὼ καὶ οἱ ἄλλοι καπετανaῖοι.

ΠΡ. Ἀφοῦ ἐδώσατε τὸ χαρτὶ στὸν Ξηρό, τί σᾶς εἶπε;

ΠΙΝ. Πὲς στὸ Δεμέστιχα ὅτι τὸ βράδυ αὐτὸ δὲ θὰ φύγω ἀπὸ τὸ καράβι, γιατὶ τὸ θεωρῶ ἀτιμωτικό. Ἂς στείλῃ ἕναν ἀξιωματικὸ γιὰ ἐγγύησι — τὸ Ρεβίδη ἢ Ἀλεξανδρῆ ποὺ τοὺς γνωρίζω. Τὰ εἶπα αὐτὰ στὸ Χαλκιόπουλο καὶ τοῦ Ἀλεξανστὸ Χαλκιόπουλο καὶ τὸν Ἀλεξανστιχα, ὁ ὁποῖος διέταξε νὰ πάῃ ὁ Ἀλεξανδρῆς μὲ φρουρά. Ἐγὼ εἶπα νὰ μὴν πάῃ φρουρὰ καὶ προσεφέρθην νὰ τὸν συνοδεύσω. Αὐτὸ τὸ ἔκαμα γιὰ νὰ μὴν πάῃ φρουρὰ στὰ «Ψαρά». Συνεφώνησεν ὁ Δεμέστιχας καὶ ἐγὼ συνώδευσα τὸν Ἀλεξανδρῆν. Μόλις μπῆκα μέσα ζήτησα δυὸ φορὲς νὰ μιλήσω στὸν Ξηρό, ἀλλὰ ἐκεῖνος δὲν μοῦ ἀπήντησε.

ΠΡ. Γιατὶ πήγατε ξανὰ στὰ «Ψαρά»;

ΠΙΝ. Γιὰ νὰ μὴν πάῃ φρουρὰ καὶ διότι ὁ Ἀλεξανδρῆς ἦτο ἄνθρωπος ποὺ θὰ μπορούσαμε νὰ τὸν κλείσουμε στὸ δωμάτιο τοῦ κυβερνήτου καὶ τὰ λοιπὰ πλέον ἦσαν δουλειὰ τοῦ Ξηροῦ. Ἀπὸ τὰ «Ψαρὰ» ἐπῆγα στὴ «Σφενδόνη» καὶ ὁ Γύζαφος μοῦ εἶπεν ὅτι δὲν ἀντιτάσσεται ἀλλ' οὔτε καὶ προσχωρεῖ εἰς τὸ κίνημα. Εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ κυβερνήτου διὰ νὰ συντάξω τὰ σημειώματα πρὸς τοὺς κυβερνήτας τῶν ἀντιτορπιλλικῶν. Ἀπὸ τὸν «Πάνθηρα» μοῦ ἔστειλαν ἕνα ναύτη διὰ νὰ πάρῃ τὸ σημείωμα καὶ εἰς αὐτὸν βεβαίως δὲν ἠμποροῦσα νὰ ἀποκαλύψω τὴν σκέψιν τοῦ ναυάρχου περὶ χρονοτριβῆς. Μέχρι τῆς 12ης δὲν εἶχε ληφθῆ ἀπάντησις ἀπὸ τὸν «Πάνθηρα». Σᾶς ἐξηγῶ τώρα διατί ἔγραψα ὅσα ἔγραψα εἰς τὸ σημείωμα πρὸς τοὺς κυβερνήτας. Ἐπειδὴ ἦλθε ναύτης νὰ τὸ πάρῃ καὶ δὲν μποροῦσα νὰ πῶ τὴν σκέψιν τοῦ ναυάρχου, ἀπεφάσισα νὰ τοὺς ἐκθέσω τὴν πραγματικὴν κατάστασιν.

ΠΡ. Τί ὥρα στείλατε τὸ σημείωμα;

ΠΙΝ. 21.35'.

ΠΡ. Εἰς τὸ σημείωμα λέγατε ὅτι εἶχον καταληφθῆ τὰ «Ψαρά», αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι ἀλήθεια.

ΠΙΝ. Φεύγων ἀπὸ τὰ «Ψαρὰ» εἶχον τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὸ πλοῖον εἶχε καταληφθῆ ἀπὸ τοὺς ἐπαναστάτας.

ΠΡ. Ὁπωσδήποτε ἐβεβαιώσατε γεγονὸς μὴ ἀκριβές.

ΠΙΝ. Εἰς τὸ σημείωμά μου ἀπήντησαν οἱ κυβερνῆται διὰ κοινοῦ σημειώματος ὅτι ἀναμένουσι διαταγὰς τῆς νομίμου κυβερνήσεως. Ἐζήτησα ἔγγραφον τὴν ἀπάντησιν τῶν κυβερνητῶν, διότι οὕτω ἐπήρχετο ἡ καθυστέρησις, δηλαδὴ ἐπετυγχάνετο ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπός μας. Εἰς τὰς 12.30' ἦλθε μὲ λέμβον εἰς τὴν «Σφενδόνην» ὁ ναύαρχος Ρουσσὲν καὶ ἐπήγαμε μαζὶ στὸν «Πάνθηρα». Ἐντὸς τῆς ἀτμακάτου ὁ ναύαρχος μοῦ εἶπεν ὅτι ὁ Δεμέστιχας βαρέθηκε νὰ περιμένῃ καὶ ἠπείλει νὰ βομβαρδίσῃ. Εἰς τὸν «Πάνθηρα» μόλις ἐπεβιβάσθημεν, ὁ κυβερνήτης μᾶς εἶπεν ὅτι εἶνε ἀποφασισμένος ν' ἀντιστῇ.

ΠΡ. Ἀντελήφθητε συζήτησιν περὶ παρελκύσεως μεταξὺ Παγκάρα καὶ ναυάρχου;

ΠΙΝ. Ὄχι, διότι ἔλειψα γιὰ λίγο. Τὸ αὐτὸ ἀντελήφθημεν καὶ στὸν «Ἱέρακα». Ὁ κυβερνήτης ἦτο ψυχραιμότερος πάντων καὶ εἶπε στὸ ναύαρχο τὴν ἀπόφασίν του ν' ἀντιστῇ. Τότε ἠκούσθη καὶ ἡ πρώτη κανονιὰ ἀπὸ τὸ Πέραμα καὶ ἀντελήφθην τὸν «Ἀβέρωφ» νὰ σαλπάρῃ. Ἡ κατάστασις ἤρχισε μεταβαλλομένη ὑπὲρ ἡμῶν. Μόλις ὁ «Ἀβέρωφ» ἔφυγε, ὁ ναύαρχος εἶπε νὰ πᾶμε πρὸς Σκαραμαγκᾶ, ἀλλὰ ὑπῆρχε φόβος μήπως μᾶς ρίξουν ἀπὸ τὸ Ναύσταθμο. Ἐν συνεχείᾳ τὰ πλοῖα ἠκολούθησαν πιστῶς τὰ σήματα τοῦ ναυάρχου καὶ τὸ πρωῒ ὑψώθη τὸ σῆμα του ἐπὶ τοῦ «Ἱέρακος».

Τονίζω ὅτι ἤκουσα μίαν φωνήν, πιθανῶς τοῦ Ρεβίδη, ἀπὸ τὸν «Ἀβέρωφ» νὰ διατάσσῃ ὅπως προσκομίσουν καλοὺς τηλεγραφητάς, συνεπῶς καλὸς τηλεγραφητὴς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διαφύγῃ τοὺς ἐπαναστάτας τὸ βράδυ ἐκεῖνο.

ΠΡ. Πέστε μου τώρα τί σᾶς ἦλθε νὰ ἀνακατεύεστε μὲ τοὺς κυβερνήτας ἐκεῖνο τὸ βράδυ καὶ νὰ τοὺς διατάσσετε ἀφοῦ δὲν ἦσθε πλέον ἀρχιεπιστολεύς; Τί ἀντιπροσωπεύατε;

ΠΙΝ. Τὴν ὥρα ποὺ πῆγα στὰ «Ψαρὰ» εἴχαμε χάσει μόνον τὸν «Ἀβέρωφ».

ΠΡ. Δηλαδὴ τὸ πᾶν. Κατὰ τὴν γνώμην μου, ἀφοῦ κατελύθητε, ἔπρεπε νὰ κάτσετε σὲ μιὰ γωνιά. Ἐβλάψατε διότι ἴσως οὕτω νὰ προσεχώρησαν τὰ «Ψαρά». Κατὰ τὴ γνώμη μου ἡ ἐνέργειά σας ἦτο σφάλμα. Ἔπειτα, ἡ ἐξ Ἀθηνῶν βοήθεια τί θὰ σᾶς ἔκανε; Μία πυροβολαρχία νύκτα κατὰ κινουμένων στόχων τί νὰ κάνῃ;

ΠΙΝ. Ἔφυγαν χωρὶς νὰ πάρουν πετρέλαιο μόλις ἔπεσαν κανονιὲς ἀπὸ τὸ Πέραμα καὶ χωρὶς νὰ ἐπιμείνουν εἰς τὸ νὰ καταλάβουν καὶ τὰ λοιπὰ πλοῖα. Ἐξ ἄλλου ὑπολογίζω καὶ τὸν ἠθικὸν παράγοντα.

ΠΡ. Κατὰ τεκμήριον ὁ ἠθικὸς παράγων ὑπῆρχε εἰς τὸν «Ἱέρακα», «Πάνθηρα», «Θύελλαν» καὶ «Ψαρά». Ἔλειψεν ἀπὸ τὰ «Ψαρὰ» ἀκριβῶς λόγῳ τῆς ἀτυχοῦς παρεμβάσεώς σας.

ΜΕΤΑ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΝ

Τὴν 2.45 μ.μ. ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως, καλεῖται ν' ἀπολογηθῇ ὁ πλοίαρχος Κιβωτός, ἀρχηγὸς τοῦ στολίσκου ἀντιτορπιλλικῶν, ὅστις ἀφηγεῖται ὅτι τὴν 1 Μαρτίου καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἦτο μετὰ τοῦ στολίσκου εἰς γυμνάσια, ἐπανέπλευσε δὲ τὴν 6ην ἀπογευματινήν.

«Τὴν 6.40' — συνεχίζει — ἦλθεν ἡ βενζινάκατος τῶν «Ψαρῶν» καὶ μὲ μετέφερεν εἰς τὰς «Σπέτσας». Μετὰ 10' λεπτὰ κατῆλθεν ὁ ὑποπλοίαρχος Βαλτινὸς καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι ἔγινε κλῆσις κυβερνητῶν. Τοῦ εἶπα τί ν' ἀπαντήσῃ καὶ ἀμέσως κα-
τόπιν εἰς ναύτης μὲ εἰδοποίησεν ὅτι ἐδόθη σῆμα συναγερμοῦ ἀπὸ Ναυστάθμου. Ἔδωσα τὰς δεούσας διαταγὰς καὶ ἀνῆλθον εἰς τὸ κατάστρωμα, ὅπου ἤκουσα πυροβολισμοὺς καὶ ἐνόησα ὅτι κάτι συμβαίνει. Μετ' ὀλίγον εἰς ναύτης μοῦ εἶπεν ὅτι ἔγινε κίνημα καὶ ὁ ναύαρχος Ρουσσὲν μὲ τὸν Δεμέστιχαν πηγαίνουν στὸν «Ἀβέρωφ». Κατῆλθον τῆς γεφύρας, ὁπότε ὁ Βαλτινὸς ἦλθε δρομαίως καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι ὁ Θεοδωρίδης μὲ ὑπαξιωματικοὺς ἦλθον διὰ νὰ ρίξουν τὸ πλοῖον στὴ θάλασσα, κατὰ διαταγὴν τοῦ Δεμέστιχα. Διέταξα τὸν Θεοδωρίδην νὰ φύγῃ, ἀλλὰ ἐκεῖνος ἐπέμεινε, τότε δὲ ἔστειλα τὸν Βαλτινὸν νὰ ἀναγγείλῃ εἰς τὸν Δεμέστιχαν ὅτι τὸ πλοῖον δὲν θὰ ριφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν. Μετ' ὀλίγον ἦλθον ν' ἀφαιρέσουν τὰ ζύγωθρα τοῦ πλοίου, ἀλλὰ τοὺς ἔδιωξα. Σημειωτέον ὅτι ἡ καθέλκυσις τοῦ πλοίου ἦτο δυνατή, ἀλλὰ τὴν ἠμπόδισα. Τὴν 10.40' ἦλθε σῆμα ὅπως μὴ ἀντιστῶμεν εἰς τὸν Λογοθέτην καὶ παραδώσωμεν τὸ πλοῖον. Τὴν 10.30' ὁ «Λέων» ἦλθε καὶ ἐπλεύρισεν εἰς τὴν δεξαμενήν. Πυροβολισμοὶ πλέον δὲν ἠκούοντο καὶ τότε ἦλθε νέον σῆμα νὰ παραδώσωμεν ὡρισμένα τμήματα τῶν μηχανημάτων, νομίζων δὲ ὅτι πᾶσα ἀντίστασις ἦτο ματαία, εἶπα στὸν Βαλτινὸν νὰ τὰ παραδώσῃ. Εἰς τὸ πλήρωμα δὲν εἶχον ἐμπιστοσύνην διὰ τὴν περαιτέρω ἄμυναν καὶ ἠναγκάσθην νὰ ὑποχωρήσω, ἀπεδείχθη δὲ ὅτι αἱ ὑποψίαι μου ἦσαν βάσιμοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐσκέφθητε τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὅτι ἦσθε ἀρχηγὸς τῶν ἀντιτορπιλλικῶν, δηλαδὴ ἓξ πλοίων;

ΚΙΒΩΤΟΣ. Ἤμην ὑποτεταγμένος ἀρχηγός, ἄνευ σχεδίου. Ἡ διαταγὴ συναγερμοῦ ὥριζε δι' ἕκαστον πλοῖον καθήκοντα. Ἐγὼ οὔτε ἔλαβα τοιαύτην διαταγήν.

ΠΡ. Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω αὐτό, πῶς δηλαδὴ τὸν στόλον, τὸν ὁποῖον διοικούσατε ὅλην τὴν ἡμέραν στὰ γυμνάσια, μόλις ἐξερράγη τὸ κίνημα δὲν εἴχατε τὴν δύναμιν νὰ διατάξετε.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΝΑΥΑΡΧΟΥ Π. ΡΟΥΣΣΕΝ

Ἀπολογεῖται κατόπιν ὁ ὑποναύαρχος κ. Ρουσσέν, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

«Ἀποδίδω ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἀπολογίαν μου καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὅπως μοὶ συγχωρηθῇ ἡ χρῆσις χειρογράφου.

Εἶνε εἰς ὅλους ὑμᾶς γνωστὸς ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον κατελήφθην αἰφνιδιαστικῶς ἄοπλος καὶ ἀνίσχυρος εἰς τὸ γραφεῖον μου καὶ καθ' ὥραν καθ' ἣν πᾶσα ὑπηρεσία καὶ πᾶσα κίνησις ἐν Ναυστάθμῳ εὑρίσκοντο ἐν χαλαρώσει.

Ἡ ἄμεσος ἐντύπωσίς μου ὑπῆρξεν ὅτι διὰ νὰ φθάσουν μέχρις ἐμοῦ οὕτω οἱ ἐπαναστάται, τὰ πάντα ἐν Ναυστάθμῳ εἶχον καταληφθῆ.

Ἡ πρώτη μου σκέψις ὑπῆρξε ν' ἀντιδράσω καθ' οἷον δήποτε τρόπον ἀλλ' ἡ πληθὺς τῶν ὁπλοφορούντων ἐπαναστατῶν, ἡ ὁποία μὲ περιεστοίχει μοῦ ἔδωκεν ἀμέσως νὰ ἐννοήσω τὸ μάταιον πάσης προσωπικῆς καὶ μεμονωμένης ἐνεργείας μου.

Ὡς μοναδικὸν φῶς μέσα εἰς τὴν σκέψιν μου ἔλαμψε πρὸς στιγμὴν ἡ συζήτησις τὴν ὁποίαν εἴχομεν κάμει ἄλλοτε μετὰ τοῦ τέως ὑπουργοῦ ὅτι ἐν περιπτώσει αἰφνιδιαστικῆς καταλήψεως τοῦ Ναυστάθμου, θ' ἀπεστέλλοντο πυροβολαρχίαι εἰς Πέραμα πρὸς ἀντιμετώπισιν.

Οὕτω ἡ ὥρα παρήρχετο, ἡ ἐπικοινωνία μου μὲ τὰς Ἀθήνας εἶχε διακοπῆ καὶ ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις τῆς αὐτόθι καταστάσεως μοὶ ἦτο ἄγνωστος.

Περὶ ὥραν 8 μ. μ. προσέρχεται ὁ Δεμέστιχας, ὁ ὁποῖος εἰς ἔντονον ὕφος μοῦ ἀναγγέλλει ὅτι θὰ γίνῃ σκοτωμὸς εἰς τὰ ἀντιτορπιλλικὰ καὶ πρέπει νὰ ἐπέμβω.

Ὁ βίαιος χαρακτὴρ τοῦ Δεμέστιχα εἶνε γνωστὸς καὶ οὐδεμία περὶ τούτου ἀμφιβολία.

Ἡ κατάστασις κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην εἶχεν ὡς ἑξῆς:

Οἱ ἐπαναστάται εἶχον καταλάβει τὸν «Ἀβέρωφ», τὴν «Ἕλλην», τὴν «Νίκην», δύο ὑποβρύχια, τὰ ὁποῖα μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Ναυστάθμου ἀνεφοδιάζοντο διὰ πυρομαχικῶν, τὰ δὲ παραμένοντα πιστὰ εἰς ἡμᾶς σκάφη ἦσαν τὰ «Ψαρά», ὁ «Πάνθηρ», ὁ «Ἱέραξ», ἡ «Σφενδόνη», ἡ «Θύελλα», τὰ ὁποῖα ὡς ἐγνώριζον ἐστεροῦντο παντελῶς πυρομαχικῶν πυροβόλου.

Ἔβλεπον ἑπομένως ὅτι θᾶττον ἢ βράδιον τὰ πιστά μας πλοῖα θὰ κατελαμβάνοντο βιαίως ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν μὲ θυσίας τοῦ ἰδικοῦ μας ἀόπλου προσωπικοῦ καὶ ζημίας τοῦ ὑλικοῦ, ἐκτὸς ἂν παρουσιάζετο ἡ ἔξωθεν βοήθεια, ἡ ὁποία θὰ ἤλλασσε τὴν κατάστασιν.

Ἀλλ' ἡ βοήθεια αὕτη ἐκ Περάματος ἠδύνατο νὰ μὴ εἶνε καὶ ἄμεσος, μοῦ ἐπεβάλλετο λοιπὸν νὰ σκεφθῶ κατὰ τίνα τρόπον θ' ἀπεφεύγετο ἡ ἄνανδρος αἱματοχυσία τῶν ἀόπλων ἰδικῶν μας καὶ αἱ ζημίαι τῶν πλοίων καὶ θὰ ἐπεβραδύνετο ἡ κατάληψίς των.

Μοῦ ἐπεβάλλετο λοιπὸν νὰ μὴ μείνω αἰχμάλωτος ἐν τῇ οἰκίᾳ μου καὶ ἀδρανῶν, οὔτε νὰ περιορισθῶ εἰς συνήθεις τυπικὰς ἐκφράσεις, αἵτινες ἦσαν εὔκολοι καὶ αἵτινες θὰ μὲ παρίστων εἰς τοὺς μὴ δυναμένους νὰ ἐκτιμήσουν τὴν κατάστασιν, ὡς ἥρωα. Ἔπρεπε νὰ θέσω εἰς ἐφαρμογὴν ὡρισμένον τρόπον ἐνεργείας πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς νομίμου Κυβερνήσεως, καὶ παρ' ὅλον τὸ ὀδυνηρὸν τῆς θέσεως, εἰς ἣν εὑρέθην, κατώρθωσα ἐπιβαλλόμενος εἰς τὸν ἑαυτόν μου νὰ διαγράψω καὶ ἐφαρμόσω τὴν γνωστὴν εἰς ὑμᾶς στάσιν μου. Αὐτοὶ εἶνε οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι μὲ ὤθησαν νὰ δεχθῶ καὶ μεταβῶ εἰς τὸν «Ἀβέρωφ», ἀφοῦ ἐδήλωσα ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς εἰς τοὺς ἐπαναστάτας ὅτι «ἄτιμος δὲν γίνομαι». Ἐπὶ τοῦ «Ἀβέρωφ» κατώρθωσα ν' ἀνταλλάξω μετὰ τοῦ ἀρχιεπιστολέως Πινότση ὀλίγας λέξεις, διὰ νὰ τὸν καταστήσω ἐνήμερον τῶν σκέψεών μου, καὶ ἐντεῦθεν ἀρχίζει πλέον ἡ διπλῆ ἐνέργειά μου, ἐμφανὴς καὶ μυστική. Ἐπακολουθεῖ ἡ ἔκδοσις τοῦ γνωστοῦ σήματος μου ὅτι ἀρχιεπιστολεὺς Πινότσης θὰ περιέλθῃ τὰ πλοῖα ὅπως διαβιβάσῃ διαταγάς μου, αἱ ὁποῖαι διὰ μὲν τοὺς ἐπαναστάτας συνίσταντο δῆθεν εἰς τὴν παράδοσιν τῶν πλοίων, πρὸς ἀποφυγὴν αἱματοχυσίας, δι' ἡμᾶς ὅμως τοὺς ἐν τῷ μυστικῷ, συνίσταντο εἰς τὴν παράτασιν τῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία, ὡς ἐπίστευον καὶ ἤλπιζα, θὰ ἦγεν εἰς τὴν μὴ παράδοσιν τῶν ἀνθισταμένων πλοίων. Κατ' ἀναγκαίαν συνέπειαν τῶν μυστικῶν συνεννοήσεών μας μετὰ τοῦ ἀρχιεπιστολέως, οὐδεμίαν ἀξίαν εἶχε δι' ἐμὲ καὶ διὰ τὰ πράγματα ἡ ἔκδοσις τοῦ δευτέρου σημειώματος, τὸ ὁποῖον κατ' ἐπιτακτικὴν ἀξίωσιν τῶν Δεμέστιχα καὶ λοιπῶν ἐξέδωκα, ὅπως ἐπίσης οὐδεμίαν σημασίαν ἔχει τὸ γεγονὸς τῆς μετέπειτα προσωπικῆς μεταβάσεώς μου εἰς τὰ ἀντιτορπιλλικά, ἥτις ὑπῆρξεν ἁπλῶς ἡ συνισταμένη τῆς βασικῆς σκέψεώς μου, τὴν ὁποίαν ἐθεώρουν ἤδη γνωστὴν εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ ἐφαρμοζομένην παρ' αὐτῶν.

Τώρα ἀπομένει τὸ ζήτημα τῶν «Ψαρῶν». Εἶνε φυσικὸν ὅτι ὅπως ἀπέστεργα τὴν παράδοσιν τῶν ἄλλων πλοίων, ἀπέστεργα πολὺ περισσότερον τὴν τῶν «Ψαρῶν». Δι' αὐτὸ καὶ ἡ τόσον ταχεῖα παράδοσις τῶν «Ψαρῶν» παραμένει δι' ἐμὲ καὶ τώρα ἀκόμη ἀνεξήγητος, καὶ δέον νὰ τονισθῇ ὅτι οὔτε τότε, οὔτε μετέπειτα εἶχα προσωπικὴν ἀντίληψιν περὶ τῶν συμβάντων, τῶν ἀφορώντων τὰ «Ψαρά». Νομίζω ὅτι τὰ «Ψαρά», λόγῳ τῆς ἐκ τοῦ πνέοντος νοτίου ἀνέμου εὐνοϊκῆς ἀναπλωρίσεώς των πρὸς τὸν δίαυλον τοῦ Ναυστάθμου, ἠδύναντο δι' ἀφέσεως τῆς ἁλύσεως τοῦ σημαντῆρος διὰ προκαλύψεως τοῦ πληρώματος, ἀθορύβως πρὸς προάσπισιν ἀπὸ βολῆς πολυβόλου ἢ ὅπλου ἐκ τοῦ «Ἀβέρωφ» καὶ δι' ἀναπτύξεως μεγάλης ταχύτητος, νὰ διαφύγουν ἀσφαλῶς ἄνευ θυσιῶν καὶ ζημιῶν.

ΑΙ ΑΠΕΙΛΑΙ ΤΟΥ ΔΕΜΕΣΤΙΧΑ

Ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις τῆς καταστάσεως εἶνε γνωστὴ εἰς ὑμᾶς. Περὶ τὸ μεσονύκτιον ὁ Δεμέστιχας δυσανασχετῶν καὶ ἀπολέσας τὴν ὑπομονήν, ἐπαναλαμβάνει ἐντονωτέρας τὰς ἀπειλάς του ὅτι θὰ κτυπήσῃ. Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ προτείνω ὅπως περιέλθω προσωπικῶς τὰ ἀντιτορπιλλικά. Ἡ σκέψις ἡ ὁποία πρυτανεύει μέσα εἰς τὸ μυαλό μου, εἶνε ὅτι ἐφ' ὅσον τὰ ἀντιτορπιλλικὰ μοῦ παραμένουν πιστά, θὰ συνταυτίσω τὴν τύχην μου μετ' αὐτῶν. Μεταβαίνω εἰς τὸν «Πάνθηρα», λέγω εἰς τὸν κυβερνήτην του ὅτι ὁ Δεμέστιχας ἔχει ἀπόφασιν νὰ κτυπήσῃ καὶ μὲ εὐχαρίστησίν μου τὸν ἀκούω νὰ ἐμμένῃ ἀπτότητος εἰς τὴν ἀρχικήν του ἀπόφασιν. Τὰ αὐτὰ ἀκούω καὶ ἀπὸ τὸν κυβερνήτην τοῦ «Ἱέρακος», ὅπως ἐπίσης τὰ αὐτὰ μοῦ μεταβιβάζονται διὰ τοῦ Βλαχάβα ἀπὸ τὸν κυβερνήτην τῆς «Θυέλλης», καὶ εἰς τὸν πρῶτον τούτων δηλῶ ὅτι θὰ παραμείνω πλέον ἐπὶ τοῦ «Ἱέρακος» καὶ θὰ συνταυτίσω τὴν τύχην μου μετ' αὐτῶν, ἔχων πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι πάντες οἱ κυβερνῆται διετέλουν ἐν γνώσει τῶν σκέψεών μου.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δέον νὰ ὑποσημειώσω ἰδιαιτέρως τὸ ἑξῆς, ὅτι, δηλαδή, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ διότι ἐκ τῆς τόσης παρόδου τοῦ χρόνου αἱ ἐλπίδες μου περὶ τῆς βοηθείας τοῦ Περάματος εἶχον σχεδὸν ἀτονήσει, ἐξέπεμψα τὸ γνωστὸν τελευταῖον σῆμα μου ἐξ «Ἱέρακος» καὶ ἐντεῦθεν καθίσταται εὐεξήγητον τοῦτο, γενόμενον ἐπὶ σκοπῷ ὅπως ἀποκοιμίσῃ τὰς ὑπονοίας τῶν ἐπαναστατῶν καὶ ἀναβάλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπειλῶν των.

Αἱ ἐντεῦθεν καὶ ἐφεξῆς ἐνέργειαί μου εἶνε γνωσταὶ εἰς τὸ Δικαστήριόν σας καὶ περιττὸν νὰ μακρηγορήσω. Διερωτῶμαι ἀκόμη καὶ τώρα τί ἦτο δυνατὸν νὰ κάμῃ κανεὶς πλέον ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἔκαμα. Ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας, ἐναργὴς ἐδόθη εἰς ὑμᾶς ἡ εἰκὼν τῆς ἐπικρατησάσης κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν Ναυστάθμῳ καὶ εἰς τὰ πλοῖα καταστάσεως, τῆς τρομερᾶς συγχύσεως ἐπιτεινομένης ἐκ τοῦ αἰφνιδιασμοῦ, τῶν πυροβολισμῶν, τῶν συλλήψεων νομιμοφρόνων ἀξιωματικῶν καὶ πληρωμάτων, τῆς πυρετώδους ἑτοιμασίας τῶν πλοίων, ὅλων αὐτῶν πλαισιωμένων ἀπὸ μίαν νύκτα βροχερὰν καὶ τρικυμιώδη. Μὲ ψέγουν διότι δὲν παρέμεινα αἰχμάλωτος καὶ ἀδρανῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ μου. Ἂς ἀντιστρέψωμεν λοιπὸν τὰ πράγματα καὶ ἂς σκεφθῶμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι ἐγὼ ἀνέμενον ὄντως ἐν παθητικῇ ἀδρανείᾳ. Ἐὰν ἐγὼ ἐφερόμην ἀκάμπτως, αἱ ἐχθροπραξίαι πρὸς τὰ μὴ προσχωρήσαντα πλοῖα θὰ ἤρχιζον βεβαίως ἀμέσως. Ὁ βίαιος χαρακτὴρ τοῦ Δεμέστιχα μὴ ὀρρωδοῦντος πρὸ οὐδενός, εἶνε γνωστός. Ἄπτον παράδειγμα τούτου ἀποτελεῖ ἡ σύγχυσις τοῦ πληρώματος τοῦ «Ἱέρακος», τὸ ὁποῖον καὶ μετὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ ἐπαναστατικοῦ στόλου ἐχρειάσθη νὰ τὸ ἐξαναγκάσωμεν διὰ νὰ κατέλθῃ εἰς τὰς μηχανάς.

Ἡ μετάβασίς μου εἰς τὰ τρία ἀντιτορπιλλικὰ ἠμπόδισε οὕτω τὴν βιαίαν κατάληψίν των, εἰς τρόπον ὥστε ταῦτα ἠδυνήθησαν ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τοῦ κινήματος ν' ἀναλάβωσι περιπολίας καὶ ὁ «Πάνθηρ» νὰ ποντίσῃ νάρκας εἰς Θεσσαλονίκην.

Εἶνε γνωστὸς εἰς Ὑμᾶς ὁ χαρακτήρ μου καὶ ὅτι οὐδέποτε, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον τώρα, ἠθέλησα ν' ἀναγάγω εἰς περιωπὴν ἡρωϊσμοῦ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος, ἐν τούτοις ὅμως τώρα εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἡ περὶ κωλυσιεργίας σκέψις μου δὲν ἀπέβη πρὸς κακὸν τῆς Πατρίδος, διότι οὐδὲν πλοῖον παρέδωκα εἰς τοὺς στασιαστάς. Οὕτω ψυχραίμως δέον ν' ἀναλύωνται καὶ ἐρευνῶνται τὰ γεγονότα. Δὲν δύναται κανεὶς ν' ἀρνηθῇ, ὅτι εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς χώρας ἡ ὑποταγὴ εἰς τὸ καθῆκον δέον νὰ εἶνε τυφλή, ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν ἕπεται ὅτι οἱ τεταγμένοι εἰς ἀνώτερα ἀξιώματα, εἰς τοὺς ὤμους τῶν ὁποίων ἡ κακὴ μοῖρα αἰφνιδιαστικῶς εἰς μίαν ὡρισμένην στιγμὴν ἐπεσώρευσεν εὐθύνας βαρυτάτας, εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ κλείσωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς πᾶσαν ἐνέργειαν δυναμένην καὶ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κράτους τοῦ νόμου νὰ ὑποβοηθήσῃ καὶ τὸ Ἔθνος νὰ σώσῃ ἀπὸ βαρυτάτων ζημιῶν.

Ἀντλῶ ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ ἐκ τοῦ γνωστοῦ εἰς πάντας παρελθόντος μου τὴν δύναμιν ν' ἀντιπαρέλθω τὰς ὕβρεις ποὺ ἀπεδόθησαν εἰς τὸ θάρρος, τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὴν ἀνιδιοτέλειάν μου. Ὅπως ἐπίσης θεωρῶ περιττὸν νὰ ἐπιμείνω εἰς τὴν ἀποδιδομένην μοι κατηγορίαν περὶ παραδόσεως πυρομαχικῶν καὶ ἐξαρτημάτων. Ἡ κατηγορία αὕτη ὁρμηθεῖσα ἀρχῆθεν ἀπὸ πεπλανημένων βάσεων μοὶ ἐπεσώρευσεν εὐθύνας στηριζομένας κακῶς ἐπὶ σημάτων πλαστῶν, ὡς εἶνε τὸ περὶ προσκλήσεως κυβερνητῶν, περὶ παραδόσεως πυρομαχικῶν καὶ διαφόρων ἐξαρτημάτων πλοίων, τῶν ὁποίων σημάτων ἡ πλαστότης ἐλέγχεται εὐχερῶς ἐξ ἁπλῆς ἀντιπαραβολῆς τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου προελεύσεώς των.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐπαναλαμβάνω καὶ αὖθις ἐκεῖνο ὅπερ ἐτόνισα κατηγορηματικῶς ἐνώπιον ὑμῶν, ὅτι πᾶν σῆμα μὴ φέρον τὴν ὑπογραφήν μου, εἶνε καὶ δέον νὰ θεωρῆται μὴ γνήσιον. Ἀλλ' ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸ δικαστήριόν σας, δὲν μοῦ ἐπιτρέπει ν' ἀφήσω ὡς ἀναξίαν ἀπαντήσεως τὴν ἀποδιδομένην μοι κατηγορίαν ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς Πατρίδος, οὐ μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ ἐπὶ οἱᾳ δήποτε δολίᾳ προαιρέσει. Ἀφίνω κατὰ μέρος τὰς ρητὰς καὶ κατηγορηματικὰς δηλώσεις μου πρὸς τοὺς ἐπαναστάτας τὰς ὑπὸ πάντων σχεδὸν τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων τῆς κατηγορίας ἐπαναλαμβανομένας, ὅτι «δὲν προσχωρῶ εἰς τὸ κίνημα καὶ ἄτιμος δὲν γίνομαι» καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ ἑρμηνεύσητε ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς αὐστηροτέρας κρίσεως τὰ ἑξῆς γεγονότα:

1) Ἐὰν εἶχον προσχωρήσει, τίς θὰ μὲ ἠμπόδιζε νὰ ἀπέλθω μὲ τὸν «Ἀβέρωφ»;

2) Ποίαν ἔννοιαν θὰ εἶχε δι' ἐμὲ νὰ ἐμπιστευθῶ εἰς τὸν πλωτάρχην Πεζόπουλον τὸ γνωστὸν τηλεγράφημα τῆς Κυβερνήσεως;

3) Ποίαν ἔννοιαν θὰ εἶχεν ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ ἐν τῷ «Ἀβέρωφ» κατὰ μόνας παραμονή μου εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Ναυάρχου, τὴν ὁποίαν ἀψευδεῖς μάρτυρες ὡς οἱ Δαμηλάτης, Κορδέλλας, Πεζόπουλος καὶ Κύρης βεβαιοῦν προσθέτοντες ὅτι ἐγὼ ἤμην αἰχμάλωτος καὶ οὐχὶ συνεργάτης τῶν στασιαστῶν;

4) Ποίαν ἔννοιαν θὰ εἶχε τὸ γεγονὸς ὅτι ἀναχωρῶν ἐκ τοῦ «Ἀβέρωφ» συμπαρέλαβον τὸν Βλαχάβαν διότι ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὸν σθένος κατὰ τὴν συνομιλίαν του μετὰ τοῦ Δεμέστιχα καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ «Ἱέρακος» παραμονή μου;

5) Πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν ἐὰν εἶχον προδώσει τὸ καθῆκον νὰ ὑπήκουον τυφλῶς εἰς τὰς διαταγάς μου καὶ νὰ μὲ ἠκολούθουν εἰς Σκαραμαγκᾶν μετὰ τὸν ἀπόπλουν τῶν ἐπαναστατῶν οἱ κυβερνῆται τῶν ἀντιτορπιλλικῶν;

Ἐὰν αἱ κατὰ τὰς δεινὰς στιγμὰς ἐνέργειαί μου δὲν ἐγκρίνωνται ὑπὸ τῆς πατρίδος μου, εἶμαι πρόθυμος νὰ λογοδοτήσω ἐνώπιον αὐτῆς, διότι οὐδέποτε ἐφοβήθην ἢ ἀπέφυγα τὴν εὐθύνην τῶν πράξεών μου. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ μέχρι τοῦ νὰ παραπέμπωμαι ἐνώπιον ἐκτάκτου Στρατοδικείου διὰ προδοσίαν καθήκοντος, τὴν ὁποίαν οὔτε διέπραξα οὔτε διενοήθην, ἡ διαφορὰ εἶνε ὀδυνηρά. Καί, ἀδιακρίτως τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸ Δικαστήριόν σας, ἐδῶ ἀκριβῶς συνίσταται τὸ καίριον παράπονόν μου, διότι καλοῦμαι ἐνώπιον ἐκτάκτου στρατοδικείου διὰ νὰ κριθῶ μὲ τὰ ἴδια μέτρα καὶ τὰ ἴδια σταθμὰ μὲ τὰ ὁποῖα καλοῦνται νὰ κριθοῦν καὶ οἱ καταπροδώσαντες τὴν Πατρίδα».

Τὴν τελευταίαν παράγραφον τῆς ἀπολογίας του ἀναγινώσκει ἐν μεγίστῃ συγκινήσει καὶ πνιγόμενος ὑπὸ δακρύων, τελειώνει τὴν ἀπολογίαν του.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΠΗΝ

Ὁ κ. Πρόεδρος διακόπτει τὴν συνεδρίασιν ἐπὶ πέντε λεπτὰ καὶ κατόπιν συνεχιζομένης τῆς ἀπολογίας τοῦ ναυάρχου Ρουσσέν, ὑποβάλλονται διάφοροι ἐρωτήσεις ὑπὸ τῶν ναυτοδικῶν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἴχατε φροντίσει ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον νὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀρχηγοῦ;

ΡΟΥΣΕΝ. Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὑπάρχει ἓν σῆμα τῆς 20.15' διὰ τοῦ ὁποίου καλεῖτε τὸν Ξηρὸν εἰς τὸν «Ἀβέρωφ».

ΡΟΥΣΕΝ. Εἶνε τῆς 22.15' καὶ εἶνε ἀπάντησις εἰς σῆμα τοῦ Ξηροῦ ἀπὸ «Ψαρῶν». Δυστυχῶς τὸ σῆμα αὐτὸ δὲν τὸ βρῆκα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὅταν πήγατε εἰς τὸν «Πάνθηρα» τί εἴπατε στὸν Παγκάρα;

ΡΟΥΣΕΝ. Ὅτι ὁ Δεμέστιχας σκοπεύει νὰ χτυπήσῃ τὰ πλοῖα καὶ τὸν ἠρώτησα τί σκοπεύει. Μοῦ ἀπήντησεν ὅτι δὲν παραδίδεται ὁπωσδήποτε καὶ θ' ἀνοίξῃ τὶς βάνες νὰ βυθίσῃ τὸ πλοῖον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Περὶ παρελκύσεως δὲν τοῦ εἴπατε τίποτε;

ΡΟΥΣΕΝ. Ὄχι. Ἄλλως τε ἐνόμιζα ὅτι ὁ Πινότσης τοὺς εἶχε πῆ σχετικῶς. Ὅτι δὲν τοὺς εἶχε διαβιβάσει τὰς ὁδηγίας μου τὸ ἔμαθα εἰς τὰς 23 Μαρτίου.

ΜΕΖΕΒΥΡΗΣ. Δὲν ἐσκέφθητε ὅτι ὅταν σᾶς εἶδαν ν' ἀνεβαίνετε στὸν «Ἀβέρωφ» δὲν ἦτο φυσικὸν πᾶν σῆμα ἀπὸ Α. Σ. νὰ τὸ ἐκλαμβάνουν ὡς δικό σας;

ΡΟΥΣΕΝ. Εἶχα ἓν σχέδιον καὶ αὐτὸ ἐπεδίωκον.

ΜΕΖΕΒΥΡΗΣ. Πρέπει νὰ ξεκαθαρίσετε μίαν λεπτομέρειαν, ἡ ὁποία ἔχει κολοσσιαίαν σημασίαν διὰ τὴν τύχην τοῦ Πινότση. Δηλαδὴ ἐδώσατε διαταγὴν περὶ παρελκύσεως τῆς παραδόσεως ρητήν; Διότι ἂν πράγματι τοῦ ἐδώσατε τὴν διαταγὴν αὐτὴν καὶ ἐκεῖνος μετεβίβασε τὴν μισὴν μόνον, τότε τὸν θεωρῶ ὡς ἐκ τῶν πρωτεργατῶν καὶ ὁδηγῶν τοῦ κινήματος.

ΡΟΥΣΕΝ. Ἐγὼ τοῦ εἶχα ἤδη δώσει τὰς ὁδηγίας μου, ὅταν δὲ τοῦ ἔδωσα τὸ σῆμα τῆς παραδόσεως τῶν πλοίων, δὲν τοῦ ἐπανέλαβα βεβαίως τὰ περὶ παρελκύσεως, διότι ἤδη τοῦ εἶχα δώσει κατευθύνσεις.

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ. Κύριε Πινότση, τί λέτε σεῖς γι' αὐτά;

ΠΙΝΟΤΣΗΣ. Ὅπως εἶπα καὶ τὸ πρωΐ, ὅταν ὁ ναύαρχος μοῦ ἔδωσε τὴν διαταγὴν παραδόσεως, οὔτε τὸ μάτι μοῦ ἔκλεισε, οὔτε μοῦ ἔδωσε νὰ καταλάβω ὅτι ἰσχύουν ὅσα περὶ παρελκύσεως εἴχομεν πῆ προηγουμένως. Ἐγὼ πάντως ἐτήρησα καὶ τὰ περὶ παρελκύσεως.

Μετὰ τὴν ἀπολογίαν τοῦ ναυάρχου Ρουσσὲν γίνεται αἴτησις τῶν συνηγόρων κ. κ. Ρωμανοῦ καὶ Μαγιάκου ὅπως τὸ δικαστήριον κηρύξῃ ἑαυτὸ ἀναρμόδιον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐκ τῶν κατηγορουμένων ναυάρχου Ρουσσὲν καὶ πλοιάρχου Κιβωτοῦ, καθόσον δὲν προέκυψαν κατὰ τὴν διαδικασίαν στοιχεῖα πρὸς στήριξιν τῆς κατηγορίας, μὲ τὴν ὁποίαν παρεπέμφθησαν. Ὁ κ. Πρόεδρος λέγει ὅτι ἐπιφυλάσσεται ν' ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῶν συνηγόρων μετὰ τὰς ἀγορεύσεις τῶν κ. κ. Ἐπιτρόπων καὶ διακόπτει τὴν συνεδρίασιν τὴν 5.10' διὰ σήμερον τὴν 9.15' πρωϊνήν, ὁπότε θὰ ἀρχίσουν αἱ ἀγορεύσεις τῶν Ἐπιτρόπων κ. κ. Μεζεβύρη καὶ Σπηλιώτη. Μετὰ τοὺς Ἐπιτρόπους θὰ ὁμιλήσουν οἱ συνήγοροι τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς καὶ ἀμέσως κατόπιν θ' ἀρχίσουν αἱ ἀγορεύσεις τῶν συνηγόρων τῆς ὑπερασπίσεως.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΕΝΝΙΣ

Οἱ ἀγῶνες τέννις τοῦ Μεσογειακοῦ Πρωταθλήματος ἔληξαν χθές, παρουσίᾳ ὀλίγων σχετικῶς φιλάθλων, μὲ τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα:

Οὕτω εἰς τὸν ἁπλοῦν ἀγῶνα ἀνδρῶν ὁ Γάλλος Ρ. Ζουρνὺ κατέλαβε τὴν πρώτην θέσιν, νικήσας εἰς τὸν τελικὸν τὸν συμπατριώτην του Α. Ζανσιὲν μὲ 6)2, 6)8, 6)0, 8)6, καὶ τὸν ἁπλοῦν γυναικῶν ἡ Δὶς Λ. Βαλέριο (Ἰταλὶς) ἐνίκησεν ὁμοίως τὴν Δίδα Ρ. Κράους (Αὐστρ.) μὲ 6)3, 6)1, εἰς τὸν διπλοῦν ἀνδρῶν οἱ Γάλλοι Ζανσιὲν καὶ Ζουρνὺ ἐνίκησαν εἰς τὸν τελικὸν τοὺς Νικολαΐδην, Πλάνες μὲ 6)2, 6)3, 1)6, 6)4 καὶ εἰς τὸν διπλοῦν μικτὸν τὸ ζεῦγος Ζανσιέν, Βαλέριο ἐνίκησαν τοὺς Πλάνες, Δίδα Κράους μὲ 6)1, 6)2. Ὁ τελικὸς ἀγὼν τοῦ διπλοῦ κυριῶν μεταξὺ τῶν Δίδων Βαλέριο, Ξύδη καὶ κ. Ντούτς, Δίδος Λενοῦ δὲν ἐπραγματοποιήθη λόγῳ τῆς ἀναγγελίας τοῦ θανάτου τῆς μητρὸς τῆς Δίδος Λενοῦ.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀγώνων ἀπενεμήθησαν εἰς τοὺς νικητὰς μετάλλια καὶ κύπελλα.

Ὅ,τι ἐκλεκτὸν εἰς ὑφάσματα
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ἑρμοῦ 24

Π. Νάκης — Κ. Μπραζιώτης
Ἰατροὶ
Δερματολόγοι—Συφιλιδολόγοι
9—12 καὶ 5—8. Μάρνη 29
Τηλέφ. 21-198

Η ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ. - Η ΕΠΙΛΗΨΙΑ
Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΥΤΩΝ

Ὁ συγγραφεὺς τῶν ἄνω συγγραμμάτων ἰατρὸς κ. Χαρίλαος Πραπόπουλος, τ. ἐφηγητὴς τῆς Νευρολογίας τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου, δέχεται τοὺς πάσχοντας εἰς τὸ Ἠλεκτροθεραπευτικὸν Ἰνστιτοῦτόν του, ὁδὸς Πειραιῶς 10, τὰς ὥρας 10—12 π.μ. καὶ 4—6 μ.μ. Τηλέφ. 25594

Ι. Γ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
Χειροῦργος Ὀδοντίατρος.
Διπλωματοῦχος τῆς Ὀδοντιατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων D.E.D.P.
Δέχεται 9—1 π.μ. & 3—7 μ.μ.
Τηλέφωνον 24-568
Ὁδὸς Ἀκαδημίας ἀριθ. 29
Ἀθῆναι.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΥ
Ὁ τέως ἐν τῷ Ἀρεταιείῳ ραδιολόγος ἰατρὸς κ. Καββαδίας δέχεται ἤδη εἰς τὴν ἰδιωτικήν του ὁδὸς Ἀχαρνῶν καὶ Ἠπείρου 37 ἔνθα ἐφαρμόζει καὶ τὸ ράδιόν του. Ἀριθ. Τηλεφ. 21-472

ΣΩΚ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
Εἰδικὸς ἰατρὸς
Συφιλιδικῶν, Γυναικολογικῶν, Ὀδοντοιογεννητικῶν, Δερματικῶν Νοσημάτων
Σπουδάσας ἐπὶ μακρὸν ἐν Παρισίοις
Εἰδικὸν τμῆμα γυναικ. παθήσεων.
Ἠλεκτροθεραπευτήριον
Δέχεται 9—1 π.μ. 4—8 ½ μ.μ.
34 — Σατωβριάνδου — 34
Ἰδιαιτέρα αἴθουσα διὰ κυρίας

5Η ΠΡΩΪΝΗ

Η ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΥΠΟ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

Ο ΕΠΑΝΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΜΙΑ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΚΝΤΟΝΑΛΝΤ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἡ μετὰ τόσου ἐνδιαφέροντος ἀναμενομένη συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, διεξήχθη σήμερον τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων. Ἀπὸ ἐνωρὶς τὰ θεωρεῖα τοῦ κοινοῦ καὶ τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος ἦσαν κατάμεστα. Περὶ ὥραν 17.45' ἐν μέσῳ βαθείας σιγῆς ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μὰκ Ντόναλντ ὅστις προέβη εἰς μακρὰν καὶ ἐμπεριστατωμένην ἀνάπτυξιν τῆς πολιτικῆς τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ἔναντι τῶν μεγάλων διεθνῶν προβλημάτων τῆς παρούσης στιγμῆς.

«Ἡ πολιτικὴ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως — εἶπε — συνδυάζει τὸ ζήτημα τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ τῆς ἀσφαλείας μὲ τὸ τῆς διεθνοῦς συμφωνίας ἐπὶ τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ μὲ τὸ γενικώτερον πρόβλημα τῆς εἰρήνης. Δὲν ἐπιδιώκομεν στρατιωτικὰς συμμαχίας, ἀλλὰ μίαν, ὅσον ἔνεστι εὐρυτέραν συνεργασίαν. Ἡ σημερινὴ καλὴ συνεννόησις, ἡ ὑφισταμένη μεταξὺ ἡμῶν, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας, ἐκτιμᾶται παρὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως κατ' ἀξίαν, ὡς, δηλονότι, μία ἐγγύησις διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης. Οἱονδήποτε ἄλλο ἔθνος θὰ εἶνε εὐπρόσδεκτον εἰς τὴν οἰκειοθελῶς καὶ ἐλευθέρως συνομολογηθεῖσαν αὐτὴν συναδέλφωσιν.»

Η ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Ἀνασκοπῶν εἶτα τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων μηνῶν, ὁ κ. Μὰκ Ντόναλντ ἐνδιέτριψεν ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῆς δηλώσεως τοῦ Λονδίνου τῆς 3ης Φεβρουαρίου.

«Κατόπιν — εἶπε — τῶν Διασκέψεων τῆς Ρώμης, τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λονδίνου, ἐδημοσιεύθη ἐκεῖνο ὅπερ ἀπεκλήθη «δήλωσις τοῦ Λονδίνου» τῆς 3ης παρελθόντος Φεβρουαρίου. Ἡ δήλωσις αὐτὴ ἔχει ἰδιάζουσαν σπουδαιότητα. Εἰδικῶς δι' αὐτῆς ἀνεκοινώθη ὅτι εἷς ἐκ τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν, τῶν ὑπὸ μελέτην διαπραγματεύσεων, ἦτο ἓν σύμφωνον περὶ ἐξοπλισμῶν, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ Γερμανία θὰ ἐκαλεῖτο νὰ διαπραγματευθῇ ἐλευθέρως, ἄνευ οἱουδήποτε περιορισμοῦ, μετὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων καὶ τὸ ὁποῖον θὰ ὑποκαθίστα τὸ πέμπτον μέρος τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν. Ἂν τοῦτο ἐπραγματοποιεῖτο, τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἀμέσων εὐρωπαϊκῶν κινδύνων θὰ ἐξέλιπεν. Ἡ δήλωσις τοῦ Λονδίνου, ἄφηνε σαφῶς νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι ἀπεμακρυνόμεθα τοῦ καθεστῶτος ὅπερ ἐδημιούργησεν ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν καὶ εἰσερχόμεθα εἰς μίαν νέαν φάσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν σχέσεων, ἑδραζομένην ἐπὶ ἐλευθέρων διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἀσφαλείας καὶ τῶν ἐξοπλισμῶν. Τὴν 3ην Φεβρουαρίου, κυβερνήσεις ὡς ἡ ἡμετέρα, αἵτινες ἤρχισαν μεθ' ὑπομονῆς νὰ συντελοῦν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς καλῆς θελήσεως εἰς τὴν Εὐρώπην, εἶχον πάντα λόγον νὰ πιστεύουν ὅτι αἱ πρὸ αὐτῶν διαγραφόμεναι πιθανότητες, ἐβελτιοῦντο καὶ ὅταν, ὀλίγον βραδύτερον, ἡ Γερμανία ἀπεδέχθη τὴν δήλωσιν ὡς βάσιν συζητήσεων, αἱ ἐλπίδες των ἐνισχύθησαν ἔτι μᾶλλον. Δὲν εἶνε δυνατὸν εἰμὴ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν βαθεῖάν μας λύπην διότι ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἀνεκοίνωσε τὴν πρόθεσίν της νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ὑποχρεωτικὴν στρατιωτικὴν θητείαν καὶ νὰ λάβῃ μέτρα διὰ τὴν διατήρησιν στρατοῦ πεντακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν ἐν ὥρᾳ εἰρήνης, ὡς καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν ἰσχυροῦ ἀεροπορικοῦ στόλου. Ἐνῷ ὁ ἱστορικὸς ὀφείλει ν' ἀνατρέχῃ εἰς τὰ αἴτια τῶν γεγονότων, ὁ πολιτικός ὅστις ἀντιμετωπίζει τὰ προβλήματα, δὲν δύναται νὰ πράξῃ ἄλλο τι εἰμὴ νὰ τὰ ἐξετάζῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ἀντικειμενικῶς καὶ ψυχραίμως, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν κοινὴν λογικήν. Ὁ πολιτικός, ὅστις θὰ εὑρίσκετο εἰς ἣν κατάστασιν θὰ εὑρισκόμεθα ἡμεῖς, θὰ εἶχε νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς ἀποπείρας ἀνοικοδομήσεως τοῦ ἔργου τῆς εἰρήνης ἐπὶ τοῦ συστήματος τῆς γενικῆς ἐμπιστοσύνης ἐν Εὐρώπῃ καὶ τῆς προσφυγῆς εἰς τοὺς συνδυασμοὺς ἐκείνους τῶν δυνάμεων, αἵτινες οὐδέποτε μέχρι σήμερον κατώρθωσαν ν' ἀποτρέψουν τὸν πόλεμον καὶ οὐδέποτε ἐν τῷ μέλλοντι θὰ τὸ ἐπιτύχουν. Ἀποβλέποντες, ὁπωσδήποτε, εἰς τὸ μέλλον, εἶνε καλὸν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ὁ κ. Χίτλερ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θὰ ὑπέγραφε τίποτε, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν θὰ εἶχε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ τὸ ἐκτελέσῃ καὶ ὅτι οὐδέποτε θὰ παρεβίαζε πᾶν ὅτι ἀνελάμβανε. Πρέπει ἐπίσης νὰ ὑπογραμμισθῇ ὅτι ὁ κ. Χίτλερ ἐδήλωσε δημοσίᾳ τὴν προθυμίαν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως ὅπως δεχθῇ καὶ ἐφαρμόσῃ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῶν συμφωνιῶν τοῦ Λοκάρνο. Ἡ δήλωσις τῆς 3ης Φεβρουαρίου ἐσκόρπισεν αἴσθημα γενικῆς ἱκανοποιήσεως εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, διότι ἐθεωρήθη ὡς ἀρχὴ ἑνὸς ὑγιοῦς διακανονισμοῦ τῶν εὐρωπαϊκῶν προβλημάτων. Εἰς τὴν Στρέζαν δὲν ἐγένετο τίποτε, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὅτι μετέβαλε τὴν δήλωσιν αὐτήν. Πράγματι, τὸ κείμενον τῶν πορισμάτων τῆς Στρέζας ἐπεσφράγιζε σημεῖον πρὸς σημεῖον τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ Λονδίνου, τὸ δὲ γεγονὸς τοῦτο πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ ἐξαρθῇ.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

»Ἡ δήλωσις τοῦ Λονδίνου διετύπωνε προτάσεις τινὰς διὰ τὸν τερματισμὸν ἀνησυχιῶν τινῶν εἰς τὴν κεντρικὴν καὶ ἀνατολικὴν Εὐρώπην, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἑνὸς συστήματος μὴ ἀναμίξεως καὶ ἀμοιβαίας ἀσφαλείας. Ἡ Ἀγγλία δὲν ἐνδιεφέρετο ἀμέσως διὰ τὰς προτάσεις αὐτάς, ἀλλ' ἀπέβλεπεν εἰς αὐτὰς ἢ καὶ εἰς οἱανδήποτε μεταβολὴν αὐτῶν, ἥτις θὰ ἐπεδίωκε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν δι' αὐτῶν ἐπιζητούμενον ἀντικειμενικὸν σκοπόν, μὲ φιλικὸν ὄμμα καὶ ἦτο ἑτοίμη νὰ δεχθῇ πᾶσαν χρήσιμον ὑπόδειξιν, ἥτις θὰ ἐνηρμονίζετο πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ γίνῃ τοῦτο πραγματικῶς ἀποτελεσματικόν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ καθαρῶς μεσευρωπαϊκὸν ζήτημα, ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις προέτεινε τὴν σύγκλησιν εἰδικῆς Διασκέψεως τῶν ἐνδιαφερομένων κυβερνήσεων, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Γερμανίας, ὅπως συζητήσουν τὸ σχέδιον τοῦτο. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Ρώμης, διότι εἶνε εὐνόητον ὅτι δὲν θέλει ν' ἀναλάβῃ οἱασδήποτε νέας ὑποχρεώσεις εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτό. Θ' ἀποστείλῃ ὅμως παρατηρητήν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρακολουθήσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἐξέλιξιν τῶν συνομιλιῶν καὶ δυνηθῇ νὰ συντελέσῃ κατὰ πάντα τρόπον εἰς τὴν εὐόδωσιν αὐτῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνατολικὴν Εὐρώπην, ἡ Γερμανία, εἰδικώτερον, ἔχει τὴν δύναμιν νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου συστήματος ἀσφαλείας. Ὁ κ. Χίτλερ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ σὲρ Τζὼν Σάιμον εἰς Βερολῖνον ἐξέφρασε τὴν κατ' ἀρχὴν διάθεσίν του νὰ διαπραγματευθῇ πολυμερῆ σύμφωνα περὶ μὴ ἐπιθέσεως μετὰ τῶν κρατῶν τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Καὶ ἂν καὶ τὰ κράτη αὐτὰ ἤλπισαν ὅτι ἡ Γερμανία θὰ ἦτο ἑτοίμη νὰ μετάσχῃ εἰς πληρέστερον διακανονισμόν, ἐν τοσούτῳ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀφήσωμεν νὰ καταπέσῃ ἡ πρότασις τοῦ κ. Χίτλερ, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ἡ Γερμανία θὰ προβῇ εἰς ἄμεσα διαβήματα ὅπως δώσῃ περισσότερον συγκεκριμένην μορφὴν εἰς τὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν διετύπωσεν ὁ καγκελλάριος Χίτλερ. Οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει ὅπως τὸ σύμφωνον τοῦτο περὶ μὴ ἐπιθέσεως μὴ ἐναρμονίζεται πρὸς τὸ ἀμοιβαῖον ἐγγυητικὸν σύμφωνον, τὸ ὁποῖον ἡ Γαλλία καὶ ἡ κυβέρνησις τῶν Σοβιὲτ διαπραγματεύονται ἐπὶ τοῦ παρόντος, κατὰ τὴν γνώμην μου δὲ μάλιστα θὰ ἠδύναντο ν' ἀλληλοσυμπληρωθοῦν καὶ νὰ συντελέσουν οὕτω εἰς τὴν δημιουργίαν πλήρους συστήματος συλλογικῆς ἀσφαλείας ἐν τῇ ἀνατολικῇ Εὐρώπῃ. Δὲν ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι τὸ σύστημα ἀσφαλείας ὅπερ προβλέπεται διὰ τῆς δηλώσεως τοῦ Λονδίνου, δύναται νὰ ἀποβῇ πλῆρες ἄνευ τῆς συμμετοχῆς τῆς Γερμανίας. Εἶνε, προφανῶς, λυπηρὸν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς ἀποκατάστασιν συστήματος συνεργασίας καὶ καλῆς θελήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ μετεῖχε καὶ ἡ Γερμανία, νὰ γίνωνται μονομερεῖς δηλώσεις, ὡς αἱ πρὸ τινος γενόμεναι ἐν Βερολίνῳ, περὶ ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν δυνάμεων καὶ αἱ ὁποῖαι διαταράσσουν βαθύτατα τὸ πνεῦμα τῆς εἰρήνης εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην. Ἡ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη δέον ν' ἀποκατασταθῇ πρὶν ἢ γίνουν αἰσθηταὶ αἱ συνέπειαι τῶν διεθνῶν διαπραγματεύσεων.»

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΝΕΒΛΗΘΗΣΑΝ ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ 2ΑΝ ΙΟΥΝΙΟΥ

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΑΙΡΕΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΠΑΡΕΤΑΘΗ ΕΠΙ ΕΙΚΟΣΑΗΜΕΡΟΝ Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΩΣ

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ ΕΙΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ

Τὴν 6.30 μ.μ. χθὲς συνῆλθον τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς συνεδρίασιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Προκειμένου ἐν ἀρχῇ νὰ ὑπογραφῇ ἡ Συντακτικὴ πρᾶξις περὶ ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν διὰ τὴν 2αν Ἰουνίου ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξήγησε δι' ὀλίγων πρὸς τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἐκρίθη ἀναγκαία ἡ ἀναβολὴ αὐτή. Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐτόνισεν ὅτι παρέχεται διὰ τῆς ἀναβολῆς ἡ εὐχέρεια εἰς ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα νὰ παρασκευασθοῦν διὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ ν' ἀναπτύξουν ἐν ἀνέσει τὰ προγράμματά των.

Διὰ τῆς ὑπογραφείσης Συντακτικῆς πράξεως, ἡ ὁποία θὰ δημοσιευθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας καθορίζονται ἀναλόγως καὶ αἱ παρατάσεις τῶν προθεσμιῶν: μέχρι τῆς 8ης Μαΐου διὰ τὴν κατάθεσιν τῶν ἐκλογικῶν σημάτων εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, μέχρι τῆς 18ης διὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων, μέχρι τῆς 20ῆς διὰ τὰς δηλώσεις τῶν συνδυασμῶν καὶ μέχρι τῆς 22ας διὰ τὰς διορθώσεις αὐτῶν.

Ὑπεγράφη ἀκολούθως ἑτέρα Συντακτικὴ πρᾶξις περὶ παρατάσεως ἐπὶ εἰκοσαήμερον τῶν προθεσμιῶν διὰ τὰς ἐκκαθαρίσεις τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων καὶ Νομικῶν προσώπων καθὼς καὶ τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων. Αἱ προθεσμίαι ἔληγον διὰ μὲν τοὺς πρώτους τὴν 9ην Μαΐου διὰ δὲ τοὺς δευτέρους τὴν 9ην Ἰουνίου.

Διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως καθορίζεται ὅτι ἡ πλήρωσις τῶν κενωθησομένων θέσεων διὰ διορισμοῦ ἢ προαγωγῆς—ἐκτὸς τῶν νομαρχῶν, γενικῶν γραμματέων, διευθυντῶν καὶ ἐπιθεωρητῶν—θὰ γίνῃ μετὰ τὰς ἐκλογάς. Ἀκολούθως, εἰσηγουμένου τοῦ κ. Θεοτόκη, ἐνεκρίθη ὁ πίναξ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου του.

Εἰσηγήσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Χατζίσκου ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ πλήρωσις τῶν κενῶν θέσεων ἐκτάκτων καὶ τακτικῶν καθηγητῶν εἰς τὰ Ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα γίνεται κατόπιν γνωμοδοτήσεως εἰδικῶν τριμελῶν ἐκ καθηγητῶν ἑκάστης σχολῆς ἐπιτροπῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ὑποδεικνύουν τρεῖς ὑποψηφίους μεταξὺ τῶν ὁποίων θὰ ἐκλέγεται ὁ διορισθησόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Συνεζητήθη ἐν τέλει τὸ ζήτημα τῆς ἄρσεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Νόμου καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως αὕτη συμπέσῃ μὲ τὸ πέρας τῶν τριῶν μεγάλων ἐνώπιον τῶν Στρατοδικείων δικῶν.

Ὁ κ. Κονδύλης, εἰς χθεσινὴν συνομιλίαν του ἐτόνισεν ὅτι κατόπιν τῆς ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν πιστεύει ὅτι ἡ Ἀντιπολίτευσις θὰ μετάσχῃ αὐτῶν, ἐφόσον, αἰρομένου τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἢ Τρίτην τοῦ Στρατιωτικοῦ Νόμου, θὰ ὑπάρξῃ χρόνος ἐπαρκὴς μέχρι τῶν ἐκλογῶν ὅπως τὰ ἀντιπολιτευόμενα κόμματα προπαρασκευασθοῦν δι' αὐτὰς καὶ ἀναπτύξουν τὸ πρόγραμμά των πρὸς τὸν λαόν. Ὁ κ. Κονδύλης προσέθεσεν ὅτι ἡ τυχὸν ἀποχὴ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς θὰ ἐσήμαινεν ἀντίδρασιν.

Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Ἀποκατασταθείσης πλήρως τῆς ὑγείας του ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀναλαμβάνει ἀπὸ τῆς σήμερον τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸ ὁποῖον διηύθυνε προσωρινῶς ὁ ἄνευ χαρτοφυλακίου ὑπουργὸς κ. Μαυρομιχάλης.

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἔσχε χθὲς ἐπανειλημμένας συνεργασίας μετὰ τοῦ κ. Μαυρομιχάλη, ὁ ὁποῖος τὸν κατετόπισεν ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐξωτερικῶν ζητημάτων.

Λόγῳ τῆς ἀπασχολήσεώς του καὶ μὲ τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἡγηθῇ ὁ ἴδιος τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν τακτικὴν σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, τὴν συνερχομένην τὴν 10ην ἀρξαμένου εἰς Βουκουρέστιον.

Ἐντὸς τῆς ἡμέρας θὰ ληφθῇ ὁριστικὴ ἀπόφασις περὶ τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Πάντως εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι τὸ ἀναγραφὲν εἴς τινας συναδέλφους ὅτι τῆς ἀντιπροσωπείας πρόκειται νὰ μετάσχῃ καὶ ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Πεσμαζόγλου εἶνε τελείως ἀνακριβές.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙ ΤΩΝ ΦΥΓΑΔΩΝ ΣΤΑΣΙΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

ΗΘΩΩΘΗΣΑΝ ΟΙ κ. κ. ΡΕΝΤΗΣ ΚΑΙ ΠΑΠΑΔΑΜ

Τὴν πρωῒαν χθὲς ἤρχισε συνεδριάζον τὸ ἔκτακτον στρατοδικεῖον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἔχουν παραπεμφθῇ ὅπως δικασθοῦν οἱ φυγάδες στασιασταὶ Βλάχος—Πράσος κλπ.

Πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης, τὸ δικαστήριον ἐξεδίκασε τὴν ὑπόθεσιν τῶν λοχιῶν Λαζ. Τσιλικίδη, Σιώμου, Ἰωάννου, δεκανέων Μιχαλινοῦ, Χάρλα, τῶν στρατιωτῶν Ν. Ἐλευθερίου καὶ Ν. Τσουρλᾶ καὶ τῶν τεχνιτῶν Σ. Στεφανοπούλου καὶ Ι. Καστάνη κατηγορουμένων ὅτι ὡς μέλη τῆς ὀργανώσεως «Σιδηρᾶ Εἰρήνη» ἐγνώριζον τὸ κίνημα καὶ δὲν τὸ ἀνέφερον εἰς τοὺς προϊσταμένους των.

Μετὰ τὴν περαίωσιν τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας καὶ πρὶν ἢ ἐκδοθῇ ἀπόφασις, ἤρχισε δευτέρα δίκη μὲ κατηγορουμένους τοὺς Κ. Ρέντην, πρώην ὑπουργόν, Παπαδάμ, τέως δήμαρχον Σύρου, Γ. Φάρην, Κ. Βασιλειάδην, Ι. Ἀρχάβλην καὶ Δ. Πανίδην δικαζομένους ἐρήμην.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων ἀπελογήθησαν οἱ κ. κ. Ρέντης καὶ Παπαδὰμ καὶ ἡ συνεδρίασις διεκόπη διὰ τὴν 4ην ἀπογευματινήν.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Τὴν 4ην μ. μ., ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως, λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κυβ. ἐπίτροπος ταγματ. κ. Τσερέπης, ὅστις ζητεῖ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κ. Κ. Ρέντη, διότι, ὡς εἶπε, τὸ κατηγορητήριον, ὡς πρὸς τοῦτον, δὲν εὐσταθεῖ. Διὰ τὸν κ. Παπαδὰμ ὁ κ. Ἐπίτροπος ἐζήτησε νὰ κηρυχθῇ ἔνοχος καὶ νὰ τῷ ἐπιβληθῇ ἡ ποινὴ φυλακίσεως 2 ½ ἐτῶν. Διὰ τοὺς ἀπόντας κατηγορουμένους Βασιλειάδην καὶ Ἀρχάβλην ἡ ποινὴ φυλακίσεως 5 ἐτῶν, ἀπάντων δὲ τῶν λοιπῶν ἐζήτησε τὴν ἀπαλλαγήν. Ἀκολούθως ὁμιλεῖ δι' ὀλίγων ὁ συμπράττων Ἐπίτροπος κ. Κοντός, ὅστις ζητεῖ τὴν ἐπιβολὴν ὀλιγομήνου φυλακίσεως εἰς τὸν κ. Παπαδάμ, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς συμφωνεῖ μετὰ τοῦ Ἐπιτρόπου.

Μετὰ τὰς ἀγορεύσεις τῶν συνηγόρων κ. κ. Μαρτζώκη, Σιγάλα καὶ Ροΐλου, τὸ δικαστήριον, μετὰ ὀλιγόλεπτον διάσκεψιν, ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του, διὰ τῆς ὁποίας κηρύσσει ἀθώους τοὺς κ. κ. Κ. Ρέντην καὶ Ἀχιλ. Παπαδάμ. Ἐκ τῶν ἄλλων κατηγορουμένων κηρύσσει ἐνόχους τοὺς Βασιλειάδην καὶ Ἀρχάβλην καὶ ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς ποινὴν εἱρκτῆς 6 ἐτῶν. Εἰς τὸν Α. Τσιλιγκίρην φυλάκισιν 5 μηνῶν μετ' ἀναστολῆς 3 ἐτῶν. Τέλος κηρύσσει ἀθώους τοὺς κατηγορουμένους Τσιλικίδην, Σιῶμον, Μιχαληνόν, Ἰωάννου, Χάρλαν, Τσούρλαν, Στεφανόπουλον καὶ Καστάνην.

Η ΟΜΑΣ ΒΛΑΧΟΥ

Μετὰ ταῦτα συνεχίζεται ἡ διαδικασία διὰ τὴν τρίτην ὁμάδα τῶν κατηγορουμένων στρατηγοῦ Βλάχου, Διάμεση, Γιουρουκέλη, Ἀνδριτσοπούλου, Βάου, Χατζησταυρῆ κλπ. ἀπόντων. Θεοχάρη καὶ Κ. Παπαμαντέλλου κλπ. παρόντων. Ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Δημοσίου παρίσταται ὁ κ. Β. Τσάμης διὰ τὸ ποσὸν τῶν 700 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Καλοῦνται καὶ ἐξετάζονται κατὰ σειρὰν διάφοροι μάρτυρες κατηγορίας, καταθέτοντες διάφορα ἐπιβαρυντικὰ διὰ τοὺς ἀπόντας ἐκ τῶν κατηγορουμένων. Διὰ τοὺς παρόντας Θεοχάρην καὶ Παπαμαντέλλον δὲν καταθέτουν συγκεκριμένα γεγονότα.

Μεθ' ὃ ἐξετάζονται οἱ κ. κ. Ἀγησίλαος Γέροντας, στρατηγὸς Ἀλμπανάκης, ναύαρχος Ἀργυρόπουλος καὶ Κομπορόζος τέως ἔμμισθος γραμματεὺς τῆς Πανελληνίου Δημ. Ἀμύνης (εἷς ἐκ τῶν ἀθωωθέντων κατὰ τὴν δίκην τῶν μελῶν τῆς Δημ. Ἀμύνης), οἵτινες καὶ καταθέτουν ὑπὲρ τῶν παρόντων κατηγορουμένων Θεοχάρη καὶ Παπαμαντέλλου καὶ ἡ συνεδρίασις διακόπτεται διὰ τὴν 8ην πρωϊνὴν τῆς σήμερον.

ΟΙ ΣΤΑΣΙΑΣΤΑΙ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ προτύπου τάγματος εὐζώνων διεξήχθη χθὲς ἐνώπιον ἐκτάκτου Στρατοδικείου ἡ δίκη, διὰ τοὺς στασιαστὰς τῆς Μυτιλήνης.

Πρῶτος ἐξητάσθη ὁ μάρτυς κατηγορίας λοχαγὸς Β΄ ἐπιτελικοῦ γραφείου Φωτιᾶς. Οὗτος κατέθεσεν ὅτι ὁ κατηγορούμενος στρατηγὸς Γουλιανὸς διεβεβαίωσε τοὺς ἀξιωματικοὺς μέχρις ὀλίγων ὡρῶν πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ κινήματος εἰς τὴν νῆσον, ὅτι θὰ ἐτήρει νομιμόφρονα στάσιν.

Διὰ τοὺς λοιποὺς κατηγορουμένους καταθέτει συνεχῶς ἐλαφρυντικὰ εἰς τρόπον ὥστε ὁ πρόεδρος τοῦ Στρατοδικείου τὸν ἐπιπλήττει καὶ παρακαλεῖ τὸν κυβερνητικὸν ἐπίτροπον νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπομάκρυνσίν του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὴν ὁποίαν εἶνε τοποθετημένος.

Καλεῖται κατόπιν ὁ μάρτυς λοχαγὸς Νίκου, ὁ ὁποῖος λέγει, ὅτι ὁ Γουλιανὸς προσεχώρησεν εἰς τὴν ἐπανάστασιν μετὰ τὸν κατάπλουν τοῦ «Ἀβέρωφ» εἰς Μυτιλήνην.

Διὰ τὸν ταγματάρχην Πασᾶν καὶ τὸν λοχαγὸν Κατρανάζον καταθέτει, ὅτι ἦσαν μέχρι τοῦ κινήματος νομιμόφρονες. Τὸ αὐτὸ κατέθεσε καὶ διὰ τὸν λοχαγὸν Κομνηνόν.

Περὶ τὴν 1ην μεταμεσημβρινὴν ἡ συνεδρίασις ἐλύθη διὰ τὴν 4.30' ἀπογευματινήν.

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Τὴν 4.30' μ. μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις καὶ καλεῖται ὁ μάρτυς Βασ. Καλυβίτης ὑπολοχαγός, ὑπηρετῶν εἰς τὴν ταξιαρχίαν Μυτιλήνης, ὅστις καταθέτει ὅτι εὐθὺς ὡς ἐνεφανίσθη ὁ «Ἀβέρωφ» τὴν 6ην Μαρτίου, ἤρχισε πυρετώδης κίνησις διὰ τὴν ἄμυναν. Ἐν τῷ μεταξύ, παρὰ τὴν ἀπαγορευτικὴν διαταγήν, ἀνῆλθον εἰς τὴν στρατιωτικὴν διοίκησιν ἐπιτροπαὶ πολιτῶν, αἱ ὁποῖαι συνέστησαν νὰ μὴ ἀντιταχθῇ ἄμυνα.

Περαιτέρω ὁ μάρτυς λέγει ὅτι μετὰ τὸν κατάπλουν τοῦ «Ἀβέρωφ» ὁ Δεμέστιχας μετέβη εἰς τὴν στρατιωτικὴν διοίκησιν καὶ ἐπεσκέφθη τὸν κ. Γουλιανόν, τὸν ὁποῖον προσεπάθησε νὰ πείσῃ νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὸ κίνημα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἐπέτυχε τελικῶς.

Ὁ μάρτυς κ. Νικολαΐδης, ἀνθυπολοχαγός, καταθέτει ὅτι ἅμα τῷ κατάπλῳ τοῦ «Ἀβέρωφ» εἰς Μυτιλήνην οἱ πολιτευταὶ Κυπριανός, Κρητικᾶς, Παπαγεωργίου, ὁ ἐπιτελάρχης Παπαδάκης καὶ ὁ Κουλούρης καὶ ἀρκετοὶ πολῖται ἐπεβιβάσθησαν λέμβου καὶ κατηυθύνθησαν πρὸς τὸν «Ἀβέρωφ». Ἐπέστρεψαν μετ' ὀλίγον μὲ τὸν Δεμέστιχαν καὶ μετέβησαν εἰς τὴν Δημαρχίαν ὅπου καὶ ὡμίλησεν ὁ τελευταῖος πρὸς τὸ συγκεντρωθὲν πλῆθος.

Εἶτα καλεῖται ὁ μάρτυς Ε. Παγάγου, ταγματάρχης, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται εἰς τὰ διατρέξαντα ἀπὸ 1ης μέχρι τῆς 6ης Μαρτίου ἐν Μυτιλήνῃ, καὶ τονίζει ὅτι μέχρι τοῦ κατάπλου τοῦ «Ἀβέρωφ» εἰς Μυτιλήνην εἶχε σχηματίσει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ φρουρὰ θὰ ἔμενε πιστὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ μάρτυς Πισπινῆς, ἔφεδρος ἀξιωματικός, καταθέτει ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἀντελήφθη ὅτι πολλοὶ ἀξιωματικοὶ συνεπάθουν τὸ κίνημα. Πάντως, διετάχθημεν, λέγει, νὰ εἴμεθα ἐν ἐπιφυλακῇ καὶ ἡτοιμάσαμεν πολυβόλα διὰ νὰ ἀντισταθῶμεν εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελον ἔλθει ἐν τῇ νήσῳ οἱ ἐπαναστάται.

»Ὅταν ἦλθεν ὁ «Ἀβέρωφ», συνεχίζει ὁ μάρτυς, προσεχώρησε καὶ ἡ στρατιωτικὴ δύναμις Μυτιλήνης εἰς τὴν ἐπανάστασιν, ἤρχισε δὲ ἡ ὀργάνωσις ἀντιαεροπορικοῦ ἀγῶνος μὲ τὰ πολυβόλα».

Ἀκολούθως ὁ μάρτυς λοχαγὸς Δροσομαλλίδης καταθέτει ὅτι ἡ φρουρὰ Μυτιλήνης ἡτοιμάσθη ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ κινήματος νὰ ἀντιδράσῃ. Ὅταν ὅμως ἐνεφανίσθη ὁ «Ἀβέρωφ», ὁ μάρτυς εἰδοποιήθη ἀπὸ ἀνωτέρους του, ὅτι ἡ φρουρὰ ἠναγκάσθη νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν ἐπανάστασιν.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 8 ½ πρωϊνὴν τῆς σήμερον.

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΕΥΤΩΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΕΝ ΛΑΡΙΣΗ

ΗΡΧΙΣΑΝ ΧΘΕΣ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ

ΛΑΡΙΣΑ, 2 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὸ ἀπόγευμα ἤρχισαν αἱ ἀπολογίαι τῶν πολιτευτῶν Θεσσαλονίκης. Ὁ Νεόκοσμος Γρηγοριάδης κατ' ἀρχὴν πλέκει τὸ ἐγκώμιον τῆς εὐθυδικίας τῶν στρατοδικῶν καὶ ἐξαίρει τὸν τρόπον τῆς διαδικασίας. Ἐν συνεχείᾳ λέγει, ὅτι δὲν ἠθρογράφησε ἐμπρηστικῶς, ὁμολογεῖ ὅμως, ὅτι ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀμύνης», τῆς ὁποίας προήδρευσε καὶ τῆς ὁποίας ὁ σκοπὸς δὲν ἦτο ἐπαναστατικός. Ἀρνεῖται ἐπίσης τὴν συμμετοχήν του εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ Δημοκρατικοῦ Φρουροῦ. Ἀμφότερα τὰ σωματεῖα, λέγει, ἱδρύθησαν διὰ τὴν ἀναχαίτησιν τῆς τυραννίδος τοῦ Παγκάλου καὶ ὡς ἀντίρροπον τῶν πολιτικῶν ὀργανώσεων τῶν Γιαννάρου, Φίλωνος καὶ Μερκούρη. Παραδέχεται ὅτι εἶπεν εἰς τὴν συγκέντρωσιν τοῦ Λευκοῦ Πύργου, ὅτι ἂν ἡ Κυβέρνησις παραβῇ τὸ Σύνταγμα, οἱ ὑπουργικοὶ θῶκοι θὰ μεταβληθοῦν εἰς ἑδώλια κατηγορουμένων δικαιολογεῖται, ὅμως ὅτι τοῦτο ἦτο ἀπάντησις εἰς διαδόσεις καταργήσεως τῆς Γερουσίας.

Ὁ βουλευτὴς Ἐδέσσης Καλιγκάτσης, ἀπολογούμενος, λέγει, ὅτι ἀπὸ μίαν παρεξήγησιν ἤχθη εἰς τὰ ἑδώλια καὶ ἀρνεῖται ὅτι ἐγνώριζε τὰ τοῦ κινήματος. Ὁ γερουσιαστὴς Μαυρογορδᾶτος δηλοῖ, ὅτι εἶνε ὀρθόδοξος κοινοβουλευτικὸς καὶ ὅτι εἰργάσθη διὰ τὴν συνεννόησιν καὶ συμφιλίωσιν τῶν δύο παρατάξεων. Εἶνε, λέγει, νομιμόφρων συντηρητικὸς καὶ φέρει παράδειγμα ὅτι τὸ 1926 ἐπρωτοστάτησε μὲ τοὺς κ. κ. Δραγούμην, Χατζίσκον καὶ Βαλαωρίτην διὰ τὴν ἵδρυσιν πολιτικῆς ἑνώσεως, ἤτοι τρίτης καταστάσεως. Συνεχίζων, λέγει, ὅτι ἀπεκλήθη παρὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη ἀντικειμενικὸς καὶ παρὰ τοῦ κ. Μουτζουρίδη, κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἱδρύσεως τοῦ Νομοῦ Κιλκίς, θαυμαστῶς οὐδέτερος. Τελευτῶν, τονίζει ὅτι καταδικάζει ἀπολύτως τὸ κίνημα. Ἀκολούθως ἀπολογεῖται ὁ ἀγροτικὸς Τσάρας, ὅστις λέγει ὅτι οὐδεμίαν γνῶσιν ἢ ἀνάμιξιν εἶχεν εἰς τὸ κίνημα καὶ ὑπογραμμίζει τὴν δρᾶσίν του, ἥτις ἦτο πάντοτε ἀντιβενιζελική. Ὁ Τσακμάκης, βουλευτὴς Λαγκαδᾶ, τονίζει ὅτι ἠγνόει τὸ κίνημα καὶ δηλοῖ, ὅτι αἱ προκινηματικαὶ συγκεντρώσεις εἰς τὴν οἰκίαν του ἦσαν φιλικαί. Τέλος, ὁ βουλευτὴς τοῦ Ἀγροτοεργατικοῦ κόμματος Μιχαήλ, λέγει, ὅτι τὸ κόμμα του οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἐπαναστατικὸν καὶ ἠγωνίζετο νὰ συμφιλιώσῃ τὰς δύο παρατάξεις.

ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ

Μεθ' ὃ ἀπολογεῖται ὁ πρώην ὑπουργὸς Δίγκας, ὅστις τονίζει ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ ἀρχηγός του υἱοθέτησε τὸ κίνημα, ἴσως νὰ ὑπέχῃ καὶ αὐτὸς εὐθύνας ἀλλὰ μόνον πολιτικάς οὐχὶ δὲ ποινικὰς καὶ ζητεῖ συγκεκινημένος τὴν ἀπαλλαγήν του. Ὁ Μπεράκης ἐγκωμιάζει τοὺς στρατοδίκας καὶ λέγει ὅτι οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν δικτατορίαν ταπεινώνουν καὶ ἑαυτοὺς καὶ τὴν Ἑλλάδα, τελευτῶν δὲ ἀποκαλεῖ τὸ κίνημα συνωμοτικόν. Ὁ Ἀθηνοδώρου ἀποκρούει ὅτι ἐγνώριζε τὸ κίνημα. Ὁ Ζάννας ἀποκρούων τὴν κατηγορίαν ὅτι ἦτο χρηματοδότης λέγει ὅτι πλὴν τοῦ «Δημοκρατικοῦ Φρουροῦ» ἐχρηματοδότει τὴν ὀργάνωσιν ΕΕΕ, τὸν Σύνδεσμον Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν καὶ φιλανθρωπικὰ Σωματεῖα. Τέλος ἐκφράζει τὴν θλῖψιν του διὰ τὰ τραγικὰ ἀποτελέσματα τοῦ κινήματος. Ὁ Σαμαρᾶς ἀπολογούμενος λέγει ὅτι εἶνε κατὰ τῶν κινημάτων καὶ ἐβοήθησε τὴν ἄνοδον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΜΟΤΙΝΗΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κομοτινῆς, ἐσυνεχίσθη ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ συσταθέντος Στρατοδικείου ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων κατηγορίας. Τὸ Στρατοδικεῖον τοῦτο δικάζει, ὡς γνωστόν, τοὺς ἰδιώτας ἐκ Κομοτινῆς, τοὺς ἀναμιχθέντας εἰς τὸ κίνημα.

Οἰκονομικὴ Ζωὴ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΩΝ

Πέμπτη, 2 Μαΐου 1935

Ἐπὶ	Ἀγορὰ	Πώλησις
Ζυρίχης	34.55	35.—
Παρισίων	7.04	7.14
Λονδίνου	515.—	523.—
Νέας Ὑόρκης	106.—	108.50
Μιλάνου	8.80	8.95
Βαρσοβίας	20.—	20.40
Ἄμστερνταμ	72.—	73.—
Στοκχόλμης	26.50	27.—
Βρυξελλῶν	3.61	3.70
ΤΙΜΑΙ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑΙ		
Βουκουρεστίου	1.00	1.10
Σόφιας	1.15	1.30
ΤΙΜΑΙ ΚΛΗΡΙΝΓΚ		
Παρισίων	7.02	7.14
Βερολίνου	40.50	41.50
Πράγας	4.42	4.52
Ζυρίχης	34.50	35.00
Βρυξελλῶν	3.60	3.70
Βελιγραδίου	2.45	2.48
Κων)πόλεως	84.60	86.00

Ξέναι Χρηματαγοραί

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἄνοιγμα 2ας).— Νέας Ὑόρκης 4.8331, Παρισίων 73.12, Βερολίνου 11.97, Μοντρεὰλ 4.8525, Ἄμστερνταμ 7.1325, Βρυξελλῶν 28.51, Ἰταλίας 58.50, Ἑλβετίας 14.90.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Κλείσιμον 2ας).— Νέας Ὑόρκης 4.8412, Παρισίων 73.39, Βερολίνου 12.02, Μοντρεὰλ 4.855, Ἄμστερνταμ 7.16.25, Βρυξελλῶν 28.57, Ἰταλίας 58.71 Ἑλβετίας 14.96, Πράγας 115.87, Βελιγραδίου 213, Βουκουρεστίου 477.50, Κωνσταντινουπόλεως 600, Ἀθηνῶν 510.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΙ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜ. 2 5)35	ΚΛΕΙΣΙΜ. 30 4)35
Μεταναστεύσ.	264 ½	263 ½	264 ½	262
Ἑλλην. ὑπηκ.	323 ½	321	323 ½	318 ½
Ἀνταλλαξ. 8% (μετρ.)	697	689	697	688 ½
Ἀνταλλαξ. 8% (προθ.)	698 ½	691	698 ½	688 ½
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	346	343	344	343
Λιπασμάτων	1530	1525	1530	1510
Ἐριουργίας	344	342	344	340
Χρυσαλλὶς	254	251	253	251
Βιὸ	113	112 ½	113	111

Ν. ΥΟΡΚΗ. (Ἄνοιγμα 2ας).— Λονδίνου 4.84, Παρισίων 0.0659, Βερολίνου 0.4052, Ἄμστερνταμ 0.6759, Βρυξελλῶν 0.1694, Ἰταλίας 0.0825, Ἑλβετίας 0.3236.

ΖΥΡΙΧΗ. (Κλείσιμον 1ης).— Παρισίων 0.20375, Λονδίνου 14.86, Ν. Ὑόρκης 3.0785, Μιλάνου 0.25475, Ἄμστερνταμ 2.0885, Στοκχόλμης 0.766, Βρυξελλῶν 0.52275, Βουκουρεστίου 0.0308, Βερολίνου 1.2425, Βιέννης 0.5765, Βουδαπέστης 0.62, Βελιγραδίου 0.0698, Πράγας 0.1289, Σόφιας 0.035, Κωνσταντινουπόλεως 2.45, Βαρσοβίας 0.582.

Ξένα Χρηματιστήρια

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Τηλεγρ.).— Αἱ ὁμολογίαι τοῦ δανείου Θεσσαλονίκης—Μοναστηρίου ἔκλεισαν σήμερον εἰς τὰ 322 φρ. τῆς ἑταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας εἰς τὰ 135 φρ. τῆς δὲ ἑταιρείας Οἴνων διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 179 καὶ 176 φρ. ὅπου καὶ ἔκλεισαν.

Πέμπτη 2 Μαΐου. ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ κλ. μεσημβρ.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Εἰς χρυσὸν	
1881	2950
1884	2950
Μονοπωλ.	2325
Παγίου	2200
Σιδ.Πειρ.Λαρ.	2950
Κεφαλαιώδ.	2950
Ἠγγυημένοι	84000
Ἑλλ. Σιδηρ.	2275
Ἐθν. Ἀμύνης	610
110 ἑκατομμ.	2290
500 ἑκατομμ.	2970
Πρ. 7% 1924	4150
Πρ. 7% 1924	23000
Ὑδρεύσεως	68500
»	61000
Σταθ.6%1928	3525
» 6% 1928	16800
Παραγ. 1928	3875
Παραγ. 1931	4675
Θεσ.Μον.1883	2325
Θεσ.Κων.1893	475

Εἰς δραχμὰς	
Ἑνοποιήσεως	48.—
Πύργ.-Μελιγ.	50.—
Ναυτ.Χορηγ.	32.—
Ἐπιτάξεως	52.—
Ἀπ. σειρ.Α-1	66.—
75 ἑκατομμ.	51.—
Ἐντ. Γραμμ.	62.50
Ἑλλ. ὑπηκ.	323.50
Ἀνταλ. 8%	698.50
Ἀνταλ. 6%	688.—
Μεταναστ.	264.50
Πολεμοπαθῶν	50.75
ἐκτονος	80.—
Ἀποζ. ἀγρ.	535.—
Λαχειοφόρα	
Πατριωτικοῦ	4.—
300 ἐκ.Πολ.	125.50
300 ἐκ.Μον.	125.50
Ἀναγκ. 6½%	67.—
Ἀναγκ. 6%	60.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Ἐθν. 2% 1925	6920
Λιπασμ. 7½ %	8600
Λαχειοφόρα	
1 ½ % 1904	90
2 ½ % 1912	84.—
Κτηματ. 7%	327.—
Κτηματ. 7%	316.—

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τράπεζαι	
Ἑλλάδος	7680
Ἀθηνῶν	244
Ἐθνικῆς	61600
Ἐμπορικῆς	427
Ἐμπορ. Πίστ.	124
Καραβασίλη	2150
Κτηματικῆς	1540
Λαϊκῆς	6500
Λακωνίας	79
Πειραιῶς	250
Χίου	225

Σιδηρόδρομοι	
Θεσσαλίας	945
Σ.Π.Α.Π.	103
Ἠλ. Σιδηρ.	543
Ἐμπορίου	
Αὐτ. «Ἀθηνᾶ»	48
Γεν. Ἀποθ.	460
Ὑπεγγ. Προσ.	5150
Ἑνιαῖα	810
Ἱδρ. Τίτλοι	20
Προμηθεὺς	527

ΜΕΤΟΧΑΙ

Βάμβαξ - Ἔρια	
Βάμβαξ	190
Βέρμιον	292
Ἐλ. Λεβαδ.	220
Ἔρια	18
Ἐριουργία	344
Πατραϊκὴ	1140
Πειραϊκῆς	398
Ὑφαντουργ.	1500
Μέταξα	
Ἀθηναῒς	188
Ναθαναὴλ	1100
Χρυσαλλὶς	253
Οἰκοδ. Ἐπιχειρ.	
Ἐργοληπτικὴ	48
Ἔργον	185
Ἔρθα	670
Καψαμπέλης	28
Πρώτη Οἰκοδ.	225
Τέκτων	120
Κέκροψ	225
Οἰκοδομ. Ὑλῶν	
Ἄτλας	30
Ἡρακλῆς	1340
Κύκλωψ	80
Τιτὰν	4100
Κινητ. Δυνάμ.	
Ἀεριόφωτον	1000
Ἠλεκτρ. Ἑτ.	242
Ἠλ. Τιτλ. Ἐπιχ.	29
Παγ. Πατρῶν	80
Ψυγ. Θεσσαλ.	210
Ψυγ. Πειραιῶς	160
Λαμπτήρων	600
Ναυτιλίας	
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	344
Διώρυγος	250
Μιχαλινὸς	340
Κορκόδειλος	65

Χημ. Προϊόντων	
Ἀνατολὴ	180
Αἴολος	360
Λιπασμάτων	1530
Παλ. «Ἀθηνᾶ»	700
Πυριτιδοπ.	2480
Χημικῆς	270
Χρωματουρ.	973
Κατεργ. Ξύλου	
Ἑλλούλ	61
Σέκκερης	70
Μηχ. Ἐπιχειρ.	
Βασιλειάδης	810
Ἑστία	650
Οἰνοποιητικαὶ	
Ἕνωσις	110
Οἰνοπνευμ.	230
Οἴνων	1260
Καμπᾶ	540
Θεσσαλικὴ	205
Ἀλευροποιητ.	
Εὐρώτας	150
Κυλινδρόμυλοι	225
Σῦμαι	355
Διάφοροι	
Ἅλατος	6
Κονσερβῶν	515
Μεταλλείων	
Ἀλιβερίου	6
Ἐπιχ. Κοιναὶ	44
Ἐπιχ. Προνομ.	107
Καπνοβιομηχ.	
Βιομ. Καπνοῦ	352
Διάφ. Βιομηχαν.	
Ἑρμῆς	375
Βιὸ	113
Γεωργ. Βιομ.	204

ΑΦΙΚΟΝΤΟ ΑΓΓΛΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΙ

ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΧΡΕΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΠΑΟΥΕΡ ΚΑΙ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ

Χθὲς τὴν πρωῒαν ἀφίκοντο οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀγγλικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας «Γιρουντεντσιαλ» κ.κ. Λῆβερ καὶ Χὸρν, ἐξουσιοδοτημένοι νὰ διαπραγματευθοῦν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὸ ζήτημα τοῦ δανείου τῆς Κτηματικῆς, τῆς Πάουερ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους.

Οἱ ἐν λόγῳ ἀντιπρόσωποι ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τὸν κ. Κονδύλην καθὼς καὶ τὸν κ. Πεσμαζόγλου, τὸν ὁποῖον ἐξουσιοδότησεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅπως διεξαγάγῃ τὰς σχετικὰς συνεννοήσεις.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦ ἐξωτερικοῦ Δημοσίου Χρέους ἐδηλώθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἀποστῇ τῆς χαραχθείσης ἤδη ὑπ' αὐτῆς πολιτικῆς καὶ ὅτι ἀπὸ τοὺς ὁμολογιούχους ἐξαρτᾶται νὰ δεχθοῦν τὸ δοθὲν ἤδη ποσοστὸν 30 % ἐπὶ τῶν τόκων.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ δανείου τῆς Κτηματικῆς ἡ Κυβέρνησις καθ' ἃ πληροφορούμεθα, ἐμμένει εἰς τὰς ἀρχικὰς ἀπόψεις της περὶ μειώσεως τοῦ τόκου, ἀπὸ 7 ½ εἰς 4 %, ἀναστολῆς τοῦ χρεωλυσίου ἐπὶ 5ετίαν καὶ παρατάσεως εἰς τὸ διπλάσιον τοῦ χρόνου τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου.

Τῶν ὡς ἄνω κυβερνητικῶν ἀπόψεων ἔλαβον γνῶσιν οἱ δύο Ἄγγλοι ἀντιπρόσωποι, οἱ ὁποῖοι καθ' ἃ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ἔχουν ἤδη ἐκδηλώσει διαθέσεις ὑποχωρήσεως εἰς ὡρισμένα σημεῖα.

Ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἐπέλθῃ τελικῶς συνεννόησις ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ὑπογραφῇ ἐνταῦθα καὶ ἡ σχετικὴ συμφωνία.

Ο κ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Ἡ ἀντιπολίτευσις ἀντιλαμβάνεται πλήρως τὴν κρισιμότητα τῆς καταστάσεως καὶ τοὺς σοβαροὺς κινδύνους, οἵτινες ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ἀπειλοῦν αὐτὴν ταύτην τὴν ἐθνικὴν μας ὑπόστασιν. Θεωρεῖ συνεπῶς ὕψιστον καθῆκον νὰ κατέλθῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς ἵνα συμβάλῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης καὶ τὴν περισυλλογὴν τῶν ἐρειπίων, τὰ ὁποῖα ἐκληροδότησε τὸ πρόσφατον παρελθόν. Θὰ πράξωμεν συνεπῶς ἐντίμως καὶ εἰλικρινῶς τὸ καθῆκόν μας ἔναντι τοῦ λαοῦ καὶ τῆς χώρας.

Εἶμαι ὑποχρεωμένος ὅμως νὰ δηλώσω ἐπὶ πλέον ὅτι ἡ στάσις καὶ αἱ ἐνέργειαι ἡμῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν στάσιν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ μόνον αὐτῆς.

Ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἐμπράκτως καὶ ὄχι διὰ λόγων μόνον θὰ ἐνεργήσῃ ἐλευθέρας καὶ ἀμερολήπτους ἐκλογάς, ἡμεῖς δὲν θὰ δώσωμεν εἰς αὐτὴν ἀφορμὴν παραπόνων.

Συνεπῶς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὄχι ἀπὸ ἡμᾶς ἐξαρτᾶται ἡ ὁμαλὴ ἐξέλιξις τῶν ἐκλογῶν καὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει.

Ἐλπίζω ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἀντιληφθῇ τὸν ὄγκον τῶν εὐθυνῶν της καὶ δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ὠθήσῃ εἰς τὸ ἀπροχώρητον τὴν ἤδη ἀρκούντως τεταραγμένην καὶ συγκεχυμένην ἐσωτερικὴν κατάστασιν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Ἀφίκετο χθὲς ἐνταῦθα ὁ κ. Μορέτ, ἀντιπρόσωπος τοῦ διεθνοῦς γραφείου ἐργασίας, ὅστις τὴν ἑσπέραν συνειργάσθη μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας σχετικῶς μὲ τὴν ἐφαρμοζομένην ἐν Ἑλλάδι ἐργατικὴν πολιτικήν.

Ὁ κ. Μορὲτ θὰ ἐπισκεφθῇ αὔριον διάφορα ἐργοστάσια.

ΑΙ ΘΕΡΙΝΑΙ ΩΡΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Κατόπιν διαταγῆς τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας, ἀπὸ τῆς σήμερον αἱ ὧραι ἐργασίας τῶν διαφόρων καταστημάτων κανονίζονται ὡς ἑξῆς:

Ἐμπορικὰ καταστήματα 7 ½ π. μ. — 1 μ. μ. καὶ 4—8 μ. μ.

Παντοπωλεῖα 7 π.μ. — 1 ½ μ. μ. καὶ 4 ½ — 9 μ. μ.

Κουρεῖα 7 ½ π.μ. — 1 μ. μ. καὶ 3 ½ — 9 μ. μ.

Συνοικιακὰ καταστήματα ψιλικῶν 7 π.μ.—1 ½ μ. μ. καὶ 4 ½ —9 μ. μ.

Πρατήρια ἄρτου 7 π.μ.—1 ½ μ.μ. καὶ 4 ½ — 9 μ. μ.

Πρατήρια χονδρικῆς πωλήσεως καπνοῦ 7 ½ π. μ. — 1 μ. μ. καὶ 4—9 μ. μ.

Ο ΤΟΥΡΚΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα Τοῦρκος ὑφυπουργὸς τῶν Δημοσίων Ἔργων Ἀρὶφ Μπαϊκὶμ ἀνεχώρησε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς Μακεδονίαν διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ μεγάλα ἀποξηραντικὰ ἔργα τοῦ Ἀξιοῦ καὶ τοῦ Στρυμόνος.

ΑΔΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΝΙΚΟΤΣΑΡΑΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐχορηγήθη δίμηνος ἀναρρωτικὴ ἄδεια εἰς τὸν πλοίαρχον κ. Γ. Νικοτσάραν.

ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΙΣ ΦΟΝΕΩΣ

Παρουσιάσθη χθὲς αὐθορμήτως εἰς τὸ Τμῆμα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς ὁ καφεπώλης Παναγ. Συρμελῆς, ὅστις πρὸ τετραημέρου ἐφόνευσεν εἰς τὴν συνοικίαν Κρητικὰ τῆς γείτονος τὸν λαθρέμπορον Χ. Δασκαλάκην.

ΚΛΟΠΗ ΕΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙῼ

Ὁ πλοίαρχος τοῦ καταπλεύσαντος εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου «Πάτρια» ἀνέφερεν εἰς τὸ λιμεναρχεῖον ὅτι ἄγνωστοι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου ἀφήρεσαν τοῦ ἐπιβάτου Ρ. Μπουγιὲ 6.000 γαλλικὰ φράγκα.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΛΩΠΟΔΥΤΟΥ

Παρ' ὀργάνων τοῦ λιμεναρχείου Πειραιῶς συνελήφθη χθὲς ὁ Κωνστ. Ἰωάννου, διότι ἀφήρεσεν ἔκ τινος φορτηγίδος ὑφάσματα σημαντικῆς ἀξίας.

Β'ΕΚΔΟ

Ο ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΕΝ ΕΚ ΤΟΥ ΑΙΦΝΙΔΙ ΕΠΑΝΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ Γ

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΙΤ ΕΚΠΛΗΞΕΙ ΚΑΙ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ

ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— λίνῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου γράφει ὅτι αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύ σαν θέσιν τὰς πληροφορίας περὶ τοῦ τὸν ὁποῖον ἔχει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κα εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁ γερμανικὸς ἐ Ἡ σημερινὴ συζήτησις εἰς τὴν Βουλ τήτων ἀναμένεται μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐ ὅλοι δὲ ἐναγωνίως ἀναμένουν μήπω ἀποκαλύψεις περὶ τῶν στρατιωτικῶ τῆς Γερμανίας. Ἐπίσης πολὺς λόγος τῶν ἀναφυεισῶν διαφορῶν μεταξὺ τ τῶν στρατιωτικῶν παραγόντων ἐπὶ τ τοῦ ἐπανεξοπλισμοῦ. Λέγεται ὅτι κα ὁ Μπλόμπεργκ ἐξεπλάγη διὰ τὴν αἰφ σιν τοῦ Χίτλερ περὶ ἐφαρμογῆς τῆς θητείας. Προστίθεται ὅτι τὸ γεγονὸς ξε τοὺς κύκλους τῆς Ράϊχσβερ, οἵτιν προπαρεσκευασμένοι διὰ τὴν ἐφαρμογ τιωτικῆς θητείας. Ἕτερον γεγονός, τὸ τεῖ εἰς ἀνησυχίαν τοὺς κυβερνητικοὺς καὶ ἡ ἀμφιβολία περὶ τοῦ κατὰ πόσο θὰ συνεχίσῃ ἐφαρμόζουσα τὴν πολιτι πραγματεύσεων καὶ τῆς συνεργασίας Δυνάμεων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— ἐκ Βερολίνου ὅτι οἱ ἐπίσημοι κύκλοι κατηγορηματικῶς τὴν εἴδησιν περὶ ἐγ στρατοῦ τῆς Ράϊχσβερ εἰς τὴν παραρ ραν ζώνην.

ΥΠΕΓΡΑΦΗ ΧΘΕΣ ΤΗΝ ΕΣ ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟΝ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Μ ξιν τῆς συσκέψεώς του μετὰ τοῦ κ. Πο Λαβὰλ ἀνεκοίνωσε περὶ ὥραν 19.20 εἰς μένοντας δημοσιογράφους ὅτι τὸ γαλ κὸν σύμφωνον ὑπεγράφη, ἐξέφρασε δὲ ποίησίν του διὰ τοῦτο καὶ προσέθεσεν κὴ μέριμνα τῶν δύο χωρῶν εἶνε ἡ ὀργ ἀσφαλείας ἐν Εὐρώπῃ καὶ ὅτι δὲν πρό ποκλείσουν ἄλλην χώραν τοῦ διπλωμ συνδυασμοῦ.

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΜΑ

ΓΕΝΕΥΗ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἡ διάταξις τοῦ προσεχοῦς Συμβουλίου τῆς ὅπερ θὰ συνέλθῃ τὴν 20ὴν τρέχοντος μηνὸς περιλαμβάνει μεταξὺ τῶν πολιτικῶν θεμ διαφορὰν μεταξὺ τῆς Ἑλβετίας καὶ τῶν συμμάχων κυβερνήσεων ἀναφορικῶς πρὸς νορθώσεις καὶ τὰς πολεμικὰς ἀποζημιώ Ἑλβετοὺς ὑπηκόους καὶ τὴν ἰταλο-αἰθιοπ φοράν, ἥτις ἀσφαλῶς θὰ συζητηθῇ, ἐκτὸς τῆς ἡμέρας ἐκείνης αἱ κυβερνήσεις Ἀγγ πα καὶ Ρώμης ὑποδείξουν κοινὴ συμφων τροπὴν συνδιαλλαγῆς, ἥτις προβλέπεται Ἰταλο-ἀβησσυνιακῆς συνθήκης τοῦ 1928 λη ὑπόθεσις καθαρῶς πολιτικοῦ ἐνδιαφ ναγράφεται ἐπισήμως εἰς τὴν ἡμερησία τῶν ἐργασιῶν τοῦ προσεχοῦς Συμβου Κ. Τ. Ε. Εἶνε ἡ τῶν πολιτικῶν εὐθυνῶν κλημα τῆς Μασσαλίας, τὸ ὁποῖον ἐστοί ζωὴν τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ σασα ἤδη διότι ἡ οὐγγρικὴ κυβέρνησις τὰς ἀπόψεις της, θὰ συζητηθῇ, δεδομένου θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς εἰσηγήσεως, τὴν ὁπ ναπτύξῃ πρὸ τοῦ Συμβουλίου ὁ λόρδος φύλαξ κ. Ἔντεν.

ΤΑ ΕΚΚΡΕΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΖΗΤΗ ΜΕ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μεταβάσεως ληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς Βουκουρ συμμετάσχῃ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βαλκανικ σκέψεως θὰ συζητηθοῦν καὶ τὰ ἐκκρεμ ζητήματα μεταξὺ Ρουμανίας καὶ Ἑλλάδ δίως τὸ ζήτημα τῆς ἄρσεως τῶν ἐπιβλη λευταίως βαρῶν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἑ νικῶν προϊόντων. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀνακοί τὸς τῶν ἡμερῶν θὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Ρώμ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἵνα διεξαγάγῃ ματεύσεις διὰ τὴν σύναψιν συμβάσεως μετ λάδος καὶ Ἰταλίας ἀνταλλαγῆς προϊόντω

ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΣΕΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγ ἐξ Ἀγκύρας ὅτι σφοδρὰ σεισμικὴ δόνησις αἰσθητὴ χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν περιοχ Κάρς, ἥτις ἐπέφερε τὴν κατάρρευσιν πολ κιῶν. Εἰς Ντιγκὸρ ἓξ παιδία ἐφονεύθησαν ται δὲ ἡ τύχη πολλῶν προσώπων.

Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας, οἱ νεκρ σεισμῶν ἀνέρχονται εἰς διακοσίους, οἱ δὲ τίαι εἰς πεντακοσίους.

ΔΕΝ ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΚΥΒ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγ ἐκ Λονδίνου ὅτι ἐκ τοῦ ἀμέσου περιβάλλ κ. Μακντόναλντ χαρακτηρίζονται ὡς γε πληροφορίαι αἱ κυκλοφορήσασαι εἰς τὸ κὸν καθ' ἃς ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀπεφ παραιτηθῇ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς Ἰο πομιμνήσκεται συναφῶς ὅτι ἀπὸ μακροῦ πεται εἰς μερικὸς ἀνασχηματισμὸς ἀλλ' ἐκταθῇ εἰς δευτερεύοντα χαρτοφυλάκια λάβῃ χώραν τὸ προσεχὲς φθινόπωρον. Ἡ σις τῆς κυβερνήσεως κατὰ μῆνα Ἰούνιο ται ὡς ἀδύνατος λόγῳ τῆς ἐπιψηφίσεως πολογισμοῦ, τοῦ ἰνδικοῦ Συντάγματος, τ τοῦ Ἰωβηλαίου καὶ, τέλος, λόγῳ τῆς θ ριόδου τῶν διακοπῶν. Ὁπωσδήποτε, καὶ ἀνασχηματισμὸν τοῦ φθινοπώρου δὲν πρ γίνῃ λόγος διὰ τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΙΛΙΠΠΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τ ρεῖον Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Μανίλης χιλιάδες ἀριστεροὶ τῶν ἄκρων ἔνοπλοι τὴν δημαρχίαν εἰς Σανταρόζα τῆς ἐπαρχ Οἱ ἀριστεροὶ ἐξεδιώχθησαν ἐκ τῆς δημα τόπιν συμπλοκῆς, καθ' ἣν ἐφονεύθησαν τρ τῶν καὶ ἐτραυματίσθησαν τέσσαρες ἀ καὶ εἷς ἀξιωματικός. Ἐπίσης εἰς τὴν ἐπα βιτε ἐξηγέρθησαν τριακόσιοι ἀριστεροί, δὲ Ἀμερικανοὶ ναῦται πρὸς φρούρησιν ναυστάθμου. Αἱ τηλεφωνικαὶ συγκοινωνί φορα σημεῖα τῆς νήσου διεκόπησαν. Κατὰ ρικανικοὺς κύκλους, αἱ ἐξεγέρσεις εἶνε ἐχθρῶν τοῦ σχεδίου τοῦ Συντάγματος τ νων.

Η ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΠΑΡΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀ ἐκ Μαδρίτης ὅτι ὁ κ. Λεροῦ ἀνεκοίνωσεν βέρνησις παραιτεῖται ἐντὸς τῆς αὔριον ὅ στῇ δυνατὸν ν' ἀνασχηματισθῇ.